

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2002/C 3/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 25ης Οκτωβρίου 2001 στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-49/98, C-50/98, C-52/98 έως C-54/98 και C-68/98 - C-71/98 (αιτήσεις του Arbeitsgericht Wiesbaden για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Finalarte Sociedade de Construção Civil L ^{da} κατά Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft, Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft κατά Amilcar Oliveira Rocha κ.λπ., Portugaia Construções L ^{da} κατά Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft, Engil Sociedade de Construção Civil SA κατά Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft («Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Προσωρινή απόσπαση εργαζομένων για την εκτέλεση συμβάσεως — 'Άδειες μετ' αποδοχών και επίδομα αδειας»)	1
2002/C 3/02	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 20ής Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση C-263/98: Βασίλειο του Βελγίου κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση των λογαριασμών — Οικονομικό έτος 1994 — Σιτηρά και βόειο κρέας»)	2
2002/C 3/03	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 13ης Νοεμβρίου 2001 στην υπόθεση C-277/98: Γαλλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Εκκαθάριση λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ — Οικονομικό έτος 1994 — Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Αντιδικίες μεταξύ οφειλετών και αρμοδίων εθνικών αρχών — Δίκες ενώπιον εθνικών δικαστηρίων — Αρνητικές διορθώσεις εις βάρος των κρατών μελών μέχρι του ποσού των συμπληρωματικών εισφορών που δεν έχουν ακόμη ανακτηθεί»)	3

2002/C 3/04	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2001 στην υπόθεση C-338/98: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών («Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 17, παράγραφος 2, στοιχείο α', και 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας ΦΠΑ — Εθνική ρύθμιση επιτρέπущα στον εργοδότη να εκπίπτει, ως φόρο καταβαλλόμενο επί των εισροών, ορισμένο ποσοστό της αποζημίωσης που καταβάλλει σε υπάλληλό του για τη χρησιμοποίηση του ιδιωτικού οχήματός του για επαγγελματικούς σκοπούς»)	3
2002/C 3/05	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 25ης Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση C-398/98: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας («Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιησως, άρθρο 28 ΕΚ) — Υποχρεωτική διατήρηση αποθεμάτων ασφαλείας πετρελαιοειδών»)	4
2002/C 3/06	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 13ης Νοεμβρίου 2001 στην υπόθεση C-59/99: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Manuel Pereira Roldão & Filos, Lda., Instituto Superior Técnico και King, Taudevin & Gregson (Holdings) Ltd («Ρήτρα διατησίας — Επιστροφή ποσών που προκαταβλήθηκαν στο πλαίσιο συμβάσεως καταγγελθείσας από την Επιτροπή λόγω μη εκτελέσεως»)	4
2002/C 3/07	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2001 στην υπόθεση C-127/99: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας («Παράβαση κράτους μέλους — Μη προσηκουσα μεταφορά της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ — Προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προελεύσεως»)	5
2002/C 3/08	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2001 στην υπόθεση C-143/99 (αίτηση του Verfassungsgerechtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Adria-Wien Pipeline GmbH και Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH κατά Finanzlandesdirektion für Kärnten («Φόρος επί της ενέργειας — Επιστροφή φόρου μόνο στις επιχειρήσεις παραγωγής ενσώματων αγαθών — Κρατική ενίσχυση»)	6
2002/C 3/09	Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Νοεμβρίου 2001 στην υπόθεση C-228/99 (αίτηση του Tribunale civile e penale di Cagliari για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Silos e Mangimi Martini SpA κατά Ministero delle Finanze («Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Επιστροφές λόγω εξαγωγής — Κατάργηση — Ερμηνεία και κύρος των κανονισμών (ΕΚ) 1521/95 και 1576/95 — Έλλειψη αιτιολογίας»)	6
2002/C 3/10	Απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση C-235/99 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: The Queen κατά Secretary of State for the Home Department, ex parte: Eleanora Ivanova Kondova («Εξωτερικές σχέσεις — Συμφωνία Συνδέσεως Κοινοτήτων/Βουλγαρίας — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άδεια εισόδου δολίως αποκτηθείσα — Υποχρέωση του κράτους μέλους να αποκαταστήσει τη ζημία που προξένησε σε ιδιώτη επικαλούμενο δικαίωμα εγκαταστάσεως που έχει απευθείας εφαρμογή βάσει συμφωνίας συνδέσεως»)	7

2002/C 3/11	Απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2001 στην υπόθεση C-268/99 (αίτηση του Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Aldona Malgorzata Jany κ.λπ. κατά Staatssecretaris van Justitie («Εξωτερικές σχέσεις — Συμφωνίες Συνδέσεως Κοινοτήτων/Πολωνίας και Κοινοτήτων/Τσεχικής Δημοκρατίας — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Έννοια της οικονομικής δραστηριότητας — Περιλαμβάνει ή όχι τη δραστηριότητα του εταιρισμού»)	8
2002/C 3/12	Απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση C-383/99 P: Procter & Gamble Company κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) («Αναίρεση — Παραδεκτό — Κοινοτικό σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Διακριτικός χαρακτήρας — Σήματα συγκείμενα αποκλειστικώς από περιγραφικά σημεία ή περιγραφικές ενδείξεις — Δεκτικό σύμπλεγμα Baby-dry»)	9
2002/C 3/13	Απόφαση του Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2001 στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-414/99 έως C-416/99 [αιτήσεις του High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Patent Court) (Ηνωμένο) Βασίλειο για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: Zino Davidoff SA και A & G Imports Ltd (C-414/99), μεταξύ Levi Strauss & Co., Levi Strauss (UK) Ltd και Tesco Stores Ltd, Tesco plc (C-415/99) και μεταξύ Levi Strauss & Co., Levi Strauss (UK) Ltd κατά Costco Wholesale UK Ltd, πρώην Costco UK Ltd (C-416/99) («Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Ανάλωση του δικαιώματος που παρέχει το σήμα — Διάθεση στην αγορά εκτός ΕΟΧ — Εισαγωγή εντός ΕΟΧ — Συγκατάθεση του δικαιούχου του σήματος — Αναγκαιότητα ρητής ή σιωπηρής συγκαταθέσεως — Εφαρμοστέα επί της συμβάσεως νομοθεσία — Τεκμήριο συγκαταθέσεως — Δεν εφαρμόζεται»)	10
2002/C 3/14	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 27ης Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση C-442/99 P: Cordis Obst und Gemüse Großhandel GmbH («Αίτηση αναίρεσεως — Κοινή οργάνωση αγοράς — Μπανάνες — Εισαγωγή από κράτη ΑΚΕ και τρίτες χώρες — Αίτηση πιστοποιητικών εισαγωγής — Μεταβατικά μέτρα — Κανονισμός (ΕΟΚ) 404/93 — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως»)	11
2002/C 3/15	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 13ης Νοεμβρίου 2001 στην υπόθεση C-427/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας («Παράβαση κράτους μέλους — Ποιότητα των υδάτων κολυμβήσεως — Πλημμελής εφαρμογή της οδηγίας 76/160/ΕΟΚ»)	11
2002/C 3/16	Διάταξη του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 18ης Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση C-241/00 P: Kish Glass Co. Ltd κατά Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Pilkington United Kingdom Ltd («Αίτηση αναίρεσεως — Ανταγωνισμός — Δεσπόζουσα θέση — Αγορά υαλοπινάκων επιπλεύσεως — Δικαιώματα του καταγγέλλοντος — Αίτηση αναίρεσεως προδήλως αβάσιμη»)	12
2002/C 3/17	Υποθέσεις C-339/01, C-343/01 και C-357/01: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Unabhängiger Verwaltungssenat Vorarlberg με διατάξεις της 4ης Σεπτεμβρίου 2001, της 10ης Σεπτεμβρίου 2001 και της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 στις υποθέσεις Kurt Beck, Christian Kröll και Manfred Laaber	12
2002/C 3/18	Υπόθεση C-363/01: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberlandesgericht Frankfurt am Main με απόφαση της 10ης Ιουλίου 2001 στην υπόθεση Flughafen Hannover-Langenhagen GmbH κατά Deutsche Lufthansa AG	13

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (<i>συνέχεια</i>)	Σελίδα
2002/C 3/19	Υπόθεση C-379/01: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε με διάταξη της 12ης Σεπτεμβρίου 2001 το Bundesvergabeamt στο πλαίσιο της προσφυγής της Ortner Gesellschaft m.b.H. κατά Allgemeine Unfallversicherungsanstalt	14
2002/C 3/20	Υποθέσεις C-395/01 και C-417/01: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg με διατάξεις της 8ης Οκτωβρίου 2001 και της 17ης Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση Herbert Bregenzer	14
2002/C 3/21	Υποθέσεις C-397/01 έως C-403/01: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Arbeitsgericht Lörrach με διατάξεις της 26ης Σεπτεμβρίου 2001 στις υποθέσεις Bernhard Pfeiffer, Wilhelm Roith, Albert Süß, Michael Winter, Klaus Netsvogel, Roswitha Zeller και Matthias Döbele κατά Deutsches Rotes Kreuz; Kreisverband Waldshut e.V.	15
2002/C 3/22	Υπόθεση C-408/01: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση Adidas A.G. και Adidas Benelux B.V. κατά Fitnessworld Trading Ltd	15
2002/C 3/23	Υπόθεση C-418/01: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Landgericht Frankfurt am Main με διάταξη της 12ης Ιουλίου 2001 στην υπόθεση IMS Health GmbH & Co. OHG κατά NDC Health GmbH & Co. KG	16
2002/C 3/24	Υπόθεση C-421/01: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesvergabeamt με διάταξη της 25ης Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση Traunfellner GmbH κατά Österreichische Autobahnen- und Schnellstraßen- Finanzierungs-AG (ÖSAG)	16
2002/C 3/25	Υπόθεση C-423/01: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Neustadt an der Weinstrasse με διάταξη της 30ής Ιουλίου 2001 στην υπόθεση Emil Färber GmbH & Co κατά Stadt Neustadt/Weinstrasse	17
2002/C 3/26	Υπόθεση C-424/01: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesvergabeamt με διάταξη της 25ης Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση CS Communications & Systems Austria GmbH κατά Allgemeine Unfallversicherungsanstalt	17
2002/C 3/27	Υπόθεση C-426/01: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunal d'Instance de Vienne με απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση SA Société ACCEA Finances κατά Christian Giner	18
2002/C 3/28	Υπόθεση C-427/01: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundessozialgericht με διάταξη της 2ας Αυγούστου 2001 στην υπόθεση Dülger Trans Uluslararsi Tazimacilik Ltd. Sti. κατά Bundesanstalt für Arbeit	18
2002/C 3/29	Υπόθεση C-428/01: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Catania, τέταρτο πολιτικό τμήμα, με διάταξη της 15ης Οκτωβρίου 2001 στο πλαίσιο της υποθέσεως F.Ili Costanzo SpA κατά Elettrica SpA	19
2002/C 3/30	Υπόθεση C-431/01: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το cour d'appel de Mons (6ο τμήμα φορολογικών υποθέσεων) με απόφαση της 2ας Νοεμβρίου 2001 στην υπόθεση Philippe Mertens κατά Βελγικού Δημοσίου	19

2002/C 3/31	Υπόθεση C-432/01: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg με διατάξεις της 29ης Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση Helmut Gunz	20
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2002/C 3/32	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 2001 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-202/98, T-204/98 και T-207/98, Tate & Lyle plc κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [Ανταγωνισμός — Αγορά ζάχαρης — Παράβαση του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 81 ΕΚ) — Πρόστιμα]	21
2002/C 3/33	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 2001 στην υπόθεση T-2/99, T. Port GmbH & Co. KG κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως («Μπανάνες — Εισαγωγές από κράτη ΑΚΕ και τρίτες χώρες — Κανονισμός (ΕΟΚ) 404/93 — Κανόνες του ΠΟΕ — Δυνατότητα επικλήσεως — Άρθρο 234, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 307, πρώτο εδάφιο, ΕΚ) — Αγωγή αποζημίωσης»)	21
2002/C 3/34	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 2001 στην υπόθεση T-3/99, Banatrading GmbH κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως («Μπανάνες — Εισαγωγές από κράτη ΑΚΕ και τρίτες χώρες — Κανονισμός (ΕΟΚ) 404/93 — Κανόνες του ΠΟΕ — Δυνατότητα επικλήσεως — Άρθρο 234, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 307, πρώτο εδάφιο, ΕΚ) — Αγωγή αποζημίωσης»)	22
2002/C 3/35	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Ιουνίου 2001 στην υπόθεση T-6/99, ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Συνθήκη ΕΚΑΧ — Κρατικές ενισχύσεις — Επενδυτικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις λειτουργίας — Πεδίο εφαρμογής της Συνθήκης ΕΚΑΧ — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης)	22
2002/C 3/36	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση T-58/99, Mukand Ltd κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (Διαδικασίες κατά επιδοτήσεων — Κανονισμός (ΕΚ) 2450/98 — Στιλπνές ράβδοι ανοξείδωτου χάλυβα — Ζημία — Αιτιώδης συνάφεια)	23
2002/C 3/37	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση T-171/99, Corus UK Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Αγωγή αποζημίωσης — Αναζήτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων — Ζημία επελθούσα λόγω μερικώς ακυρωθείσας αποφάσεως)	23
2002/C 3/38	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουνίου 2001 στην υπόθεση T-188/99, Euroalliances κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Ντάμπινγκ — Απόφαση περατώνουσα επανεξέταση μέτρων των οποίων επέκειτο η λήξη — Προσφυγή ακυρώσεως)	24
2002/C 3/39	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση T-337/99, Henkel KGaA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Μορφή απορρυπαντικού προϊόντος για πλυντήρια ρούχων ή πλυντήρια πιάτων — Τρισδιάστατο σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχωρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)	24

2002/C 3/40	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση T-344/99, Lucía Recalde Langarica κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Επίδομα αποδημίας — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΥΚ — Άρθρο 26 του ΚΥΚ — Δικαιώματα άμυνας)	24
2002/C 3/41	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση T-26/00, Lecuireur SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Κανονισμός 2519/97 της Επιτροπής — Επισιτιστική βοήθεια — Ρήτρα διατησίας — Συμβατική φύση της διαφοράς — Μη καταλληλότητα του παραδοθέντος εμπορεύματος — Κλοπές από τις αποθήκες — Μετάθεση του κινδύνου — Παρακρατήσεις επί των πληρωμών)	25
2002/C 3/42	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση T-30/00, Henkel KGaA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Μορφή απορρυπαντικού προϊόντος για πλυντήρια ρούχων ή πλυντήρια πιάτων — Εικονιστικό σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχώρησης — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94	25
2002/C 3/43	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση T-111/00, British American Tobacco International (Investments) Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Απόφαση 94/90/ΕΚΑΧ, ΕΚ Ευρατόμ — Πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής — Πρακτικά της επιτροπής ειδικών φόρων καταναλώσεως — Μερική πρόσβαση — Εξαιρέση — Αποκάλυψη της ταυτότητας των εθνικών αντιπροσωπειών — Προστασία του συμφέροντος του θεσμικού οργάνου ως προς το απόρρητο των διασκέψεών του)	26
2002/C 3/44	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση T-117/00, Procter & Gamble Company κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Μορφή απορρυπαντικού προϊόντος για πλυντήρια ρούχων ή πλυντήρια πιάτων — Τρισδιάστατο σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχώρησης — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)	26
2002/C 3/45	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση T-118/00, Procter & Gamble Company κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Μορφή απορρυπαντικού προϊόντος για πλυντήρια ρούχων ή πλυντήρια πιάτων — Τρισδιάστατο σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχώρησης — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)	27
2002/C 3/46	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση T-119/00, Procter & Gamble Company κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Μορφή απορρυπαντικού προϊόντος για πλυντήρια ρούχων ή πλυντήρια πιάτων — Τρισδιάστατο σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχώρησης — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)	27
2002/C 3/47	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση T-120/00, Procter & Gamble Company κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Μορφή απορρυπαντικού προϊόντος για πλυντήρια ρούχων ή πλυντήρια πιάτων — Τρισδιάστατο σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχώρησης — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)	28

2002/C 3/48	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση T-121/00, Procter & Gamble Company κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Μορφή απορρυπαντικού προϊόντος για πλυντήρια ρούχων ή πλυντήρια πιάτων — Τρισδιάστατο σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχώρησης — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)	28
2002/C 3/49	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση T-128/00, Procter & Gamble Company κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Μορφή απορρυπαντικού προϊόντος για πλυντήρια ρούχων ή πλυντήρια πιάτων — Τρισδιάστατο σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχώρησης — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)	29
2002/C 3/50	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση T-129/00, Procter & Gamble Company κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (Κοινοτικό σήμα — Μορφή απορρυπαντικού προϊόντος για πλυντήρια ρούχων ή πλυντήρια πιάτων — Τρισδιάστατο σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχώρησης — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)	29
2002/C 3/51	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 3ης Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση T-140/00, Zapf Creation AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) [Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σύμπλεγμα New Born Baby — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94]	30
2002/C 3/52	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 19ης Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση T-152/00, E κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Απόρριψη υποψηφιότητας — Παραβίαση των όρων της ανακοίνωσης κενής θέσεως — Πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως — Δυσμενής διάκριση — Κατάχρηση εξουσίας)	30
2002/C 3/53	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση T-171/00, Peter Spruyt κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Κάλυψη κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής ασθένειας — Παροχές προβλεπόμενες από το άρθρο 73 του ΚΥΚ — Ατύχημα με κατευθυνόμενο αλεξίπτωτο)	31
2002/C 3/54	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση T-95/01, Gérald Coget κ.λπ. κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Θέση γενικού γραμματέα — Υποψηφιότητες — Εμπειρία υψηλού επιπέδου — Ευρεία εξουσία εκτιμήσεως του οργάνου — Πρόσκληση σε συνέντευξη)	31
2002/C 3/55	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 2001 στην υπόθεση T-191/00, Werner F. Edlinger κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Προσφυγή κατά παραλείψεως — Παραλείψεις που δύνανται να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής — Απαράδεκτο) ..	32
2002/C 3/56	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 12ης Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση T-132/01 R, Euroalliances κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Άρθρο 108 του Κανονισμού Διαδικασίας»)	32

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα <i>(συνέχεια)</i>	Σελίδα
2002/C 3/57	Υπόθεση T-223/01: Προσφυγή των Japan Tobacco Inc. και JT International S.A. κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου 2001	32
2002/C 3/58	Υπόθεση T-224/01: Προσφυγή της Houghton Durferrit GmbH κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς που ασκήθηκε στις 24 Σεπτεμβρίου 2001	33
2002/C 3/59	Υπόθεση T-239/01: Προσφυγή της SGL Carbon AG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 2001	34
2002/C 3/60	Υπόθεση T-242/01: Προσφυγή-αγωγή της Rica Foods (Free Zone) N.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2001	34
2002/C 3/61	Υπόθεση T-243/01: Προσφυγή της SONY Computer Entertainment Europe Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2001	35
2002/C 3/62	Υπόθεση T-249/01: Προσφυγή του Marc Boixader Rivas κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 9 Οκτωβρίου 2001	36
2002/C 3/63	Υπόθεση T-250/01: Προσφυγής της Dresdner Bank AG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Οκτωβρίου 2001	36
2002/C 3/64	Υπόθεση T-254/01: Προσφυγή του Giuseppe Di Pietro κατά του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 9 Οκτωβρίου 2001	37
2002/C 3/65	Υπόθεση T-255/01: Προσφυγή των Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures Co., Ltd. και Zhejiang Yankon Group Co., Ltd. κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 11 Οκτωβρίου 2001	37
2002/C 3/66	Υπόθεση T-257/01: Προσφυγή της Frosch Touristik GmbH κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Οκτωβρίου 2001	38
2002/C 3/67	Υπόθεση T-260/01: Προσφυγή των R.J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., R.J. Reynolds Tobacco International, Inc., R.J. Reynolds Tobacco Company και RJR Acquisition Corp. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 2001	39
2002/C 3/68	Υπόθεση T-262/01: Προσφυγή του Jürgen Sachau κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 19 Οκτωβρίου 2001	40
2002/C 3/69	Υπόθεση T-263/01: Προσφυγή του Πέτρου Μαυρομιχάλη κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 17 Οκτωβρίου 2001	40
2002/C 3/70	Υπόθεση T-265/01: Προσφυγή της Confederación Empresarial Vasca κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2001	41
2002/C 3/71	Υπόθεση T-266/01: Προσφυγή της Confederación Empresarial Vasca κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2001	41

2002/C 3/72	Υπόθεση T-267/01: Προσφυγή της Confederación Empresarial Vasca κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2001	42
2002/C 3/73	υπόθεση T-268/01: Προσφυγή της Confederación Empresarial Vasca κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2001	42
2002/C 3/74	Υπόθεση T-269/01: Προσφυγή της Confederación Empresarial Vasca κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2001	43
2002/C 3/75	Υπόθεση T-270/01: Προσφυγή της Confederación Empresarial Vasca κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2001	43
2002/C 3/76	Υπόθεση T-271/01: Προσφυγή-αγωγή του José Manuel López Cejudo κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 23 Οκτωβρίου 2001	44
2002/C 3/77	υπόθεση T-272/01: Προσφυγή της Philip Morris International Inc. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 2001	45
2002/C 3/78	Υπόθεση T-273/01: Αγωγή της Innova Privat-Akademie GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2001	45
2002/C 3/79	Υπόθεση T-274/01: Προσφυγή της Valmont Nederland B.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2001	46
2002/C 3/80	Υπόθεση T-275/01: Προσφυγή-αγωγή της Mercedes Alvarez Moreno κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2001	46
2002/C 3/81	Υπόθεση T-276/01: Προσφυγή-αγωγή της Mély Garroni κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2001	47
2002/C 3/82	Υπόθεση T-277/01: Προσφυγή του Romuald Steven κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2001	47
2002/C 3/83	Υπόθεση T-278/01: Προσφυγή-αγωγή του Eric den Hamer κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2001	48
2002/C 3/84	Υπόθεση T-279/01: Προσφυγή-αγωγή του Giorgio Lebedef κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 5 Νοεμβρίου 2001	48
2002/C 3/85	Υπόθεση T-281/01: Προσφυγή-αγωγή του Hubert Huygens κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Νοεμβρίου 2001	49
2002/C 3/86	Διαγραφή της υποθέσεως T-247/99	50
2002/C 3/87	Διαγραφή της υποθέσεως T-167/00	50
2002/C 3/88	Διαγραφή της υποθέσεως T-192/00	50
2002/C 3/89	Διαγραφή της υποθέσεως T-225/00	50
2002/C 3/90	Διαγραφή της υποθέσεως T-55/01	50
2002/C 3/91	Διαγραφή της υποθέσεως T-112/01	50

I

(Ανακωνώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 25ης Οκτωβρίου 2001

στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-49/98, C-50/98, C-52/98 έως C-54/98 και C-68/98 έως C-71/98 (αιτήσεις του Arbeitsgericht Wiesbaden για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Finalarte Sociedade de Construção Civil L^{da} κατά Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft, Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft κατά Amilcar Oliveira Rocha κ.λπ., Portugaia Construção L^{da} κατά Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft, Engil Sociedade de Construção Civil SA κατά Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft⁽¹⁾

(«Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Προσωρινή απόσπαση εργαζομένων για την εκτέλεση συμβάσεως — Άδειες μετ' αποδοχών και επίδομα αδείας»)

(2002/C 3/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-49/98, C-50/98, C-52/98 έως C-54/98 και C-68/98 έως C-71/98, με αντικείμενο αιτήσεις του Arbeitsgericht Wiesbaden (Γερμανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογής του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με τις οποίες ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Finalarte Sociedade de Construção Civil L^{da} και Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-49/98), μεταξύ Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft και Amilcar Oliveira Rocha (C-50/98), μεταξύ Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft και Tudor Stone Ltd

(C-52/98), μεταξύ Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft και Tecnamb-Tecnologia do Ambiente L^{da} (C-53/98), μεταξύ Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft και Turiprata Construção Civil L^{da} (C-54/98), μεταξύ Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft και Duarte dos Santos Sousa (C-68/98), μεταξύ Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft και Santos & Kewitz Construção L^{da} (C-69/98), μεταξύ Portugaia Construção L^{da} και Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-70/98) και μεταξύ Engil Sociedade de Construção Civil SA και Urlaubs- und Lohnausgleichskasse der Bauwirtschaft (C-71/98), η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 48 και 59 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρων 39 ΕΚ και 49 ΕΚ) και 60 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 50 ΕΚ) καθώς και του άρθρου 3, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίπτωση, στοιχείο β', της οδηγίας 96/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών (ΕΕ L 18, σ. 1), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή) και L. Sevón, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischö, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 25 Οκτωβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Τα άρθρα 59 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 49 ΕΚ) και 60 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 50 ΕΚ) δεν απαγορεύουν σε κράτος μέλος να επιβάλλει σε επιχείρηση εγκατεστημένη εντός άλλου κράτους μέλους, η οποία παρέχει υπηρεσίες επί του εδάφους του πρώτου κράτους μέλους, εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως αυτή που απορρέει από το άρθρο 1, παράγραφος 3, πρώτη πρόταση, του Arbeitnehmersendegesetz (νόμου σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων), εξασφαλίζοντας στους προς τον σκοπό αυτό αποσπασμένους από την επιχείρηση εργαζομένου δικαιώματα για δεν έχουν ουσιαστικά συγκρίσιμη προστασία δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους εγκαταστάσεως του εργοδότη τους, ώστε η εφαρμογή της εθνικής ρυθμίσεως του πρώτου κράτους μέλους να τους παρέχει πραγματικό πλεονέκτημα συμβάλλον σημαντικά

στην κοινωνική προστασία τους, και, αφετέρου, ότι η εφαρμογή της ρυθμίσεως αυτής του πρώτου κράτους μέλους είναι ανάλογη προς τον επιδιωκόμενο στόχο γενικού συμφέροντος.

2) α) Τα άρθρα 59 και 60 της Συνθήκης δεν απαγορεύουν η ρύθμιση κράτους μέλους που προβλέπει διάρκεια αδείας μετ' αποδοχών μεγαλύτερη από εκείνη που προβλέπει η οδηγία 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, να επεκταθεί στους εργαζομένους που είναι αποσπασμένοι στο εν λόγω κράτος μέλος από παρέχοντες υπηρεσίες εγκατεστημένους εντός άλλων κρατών μελών, κατά τη χρονική περίοδο της αποσπάσεως.

β) Στο μέτρο που αυτό δικαιολογείται από αντικειμενικές διαφορές μεταξύ των εγκατεστημένων στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας επιχειρήσεων και εκείνων που είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη, τα άρθρα 59 και 60 της Συνθήκης δεν απαγορεύουν εθνική ρύθμιση να παρέχει στις πρώτες δικαίωμα αποδόσεως από το ταμείο των ποσών που καταβλήθηκαν για αποδοχές αδείας και επίδομα αδείας, ενώ δεν προβλέπει τέτοιο δικαίωμα για τις δεύτερες, αλλά παρέχει, αντ' αυτού, στους αποσπασμένους εργαζομένους άμεση αξίωση έναντι του ταμείου.

γ) Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να καθορίσει, λαμβάνοντας υπόψη την αρχή της αναλογικότητας, τα είδη των στοιχείων που οι γερμανικές αρχές μπορούν νομίμως να απαιτούν από τους εγκατεστημένους εκτός Γερμανίας παρέχοντες υπηρεσίες. Προς τον σκοπό αυτό, πρέπει το αιτούν δικαστήριο να εκτιμήσει αν αντικειμενικές διαφορές μεταξύ της καταστάσεως των εγκατεστημένων στη Γερμανία επιχειρήσεων και εκείνης των επιχειρήσεων που είναι εγκατεστημένες εκτός Γερμανίας καθιστούν αντικειμενικώς αναγκαία τα επιπλέον στοιχεία που απαιτούνται από τις τελευταίες.

3) Τα άρθρα 59 και 60 της Συνθήκης απαγορεύουν την εφαρμογή του συστήματος κράτους μέλους σχετικά με τις άδειες μετ' αποδοχών σε όλες τις εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη επιχειρήσεις που παρέχουν στο έδαφος του πρώτου κράτους μέλους υπηρεσίες στον κατασκευαστικό τομέα, οσάκις οι εγκατεστημένες στο πρώτο κράτος μέλος επιχειρήσεις, οι οποίες μόνον ένα μέρος των δραστηριοτήτων τους ασκούν στον εν λόγω τομέα, δεν υπάγονται όλες σ' αυτό όσον αφορά τους απασχολούμενους στον τομέα αυτό εργαζομένους τους.

(¹) ΕΕ C 137 της 2.5.1998· ΕΕ C 166 της 30.5.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 20ής Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση C-263/98: Βασιλείο του Βελγίου κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(«ΕΓΤΠΕ — Εκκαθάριση των λογαριασμών — Οικονομικό έτος 1994 — Σιτηρά και βόειο κρέας»)

(2002/C 3/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-263/98, Βασιλείο του Βελγίου (εκπρόσωποι: αρχικός J. Devadder και στη συνέχεια A. Snoecx, επικουρούμενοι από τον H. Gilliams) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: H. van Vliet), με αντικείμενο τη μερική ακύρωση της αποφάσεως 98/358/ΕΚ της Επιτροπής, της 26ης Μαΐου 1998, για την εκκαθάριση των λογαριασμών των κρατών μελών σχετικά με τις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα Εγγυήσεων, για το οικονομικό έτος 1994 (ΕΕ L 163, σ. 28), καθόσον αυτή αποκλείει από την κοινοτική χρηματοδότηση δαπάνες ύψους 382 208 436 βελγικών φράγκων (BEF) που πραγματοποιήθηκαν στο προσφεύγον κράτος μέλος στο πλαίσιο της προπληρωμής επιστροφών λόγω εξαγωγής, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken (εισηγήτρια) και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Σεπτεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει το Βασιλείο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 278 της 5.9.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 13ης Νοεμβρίου 2001

στην υπόθεση C-277/98: Γαλλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

(«Εκκαθάριση λογαριασμών του ΕΓΤΠΕ — Οικονομικό έτος 1994 — Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος — Αντιδικίες μεταξύ οφειλετών και αρμοδίων εθνικών αρχών — Δίκες ενώπιον εθνικών δικαστηρίων — Αρνητικές διορθώσεις εις βάρος των κρατών μελών μέχρι του ποσού των συμπληρωματικών εισφορών που δεν έχουν ακόμη ανακτηθεί»)

(2002/C 3/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-277/98, Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: K. Rispal-Bellanger και C. Vasak) υποστηριζόμενη από το Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: S. Ortiz Vaamonde), κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. Berscheid), με αντικείμενο τη μερική ακύρωση της απόφασης 98/358/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 1998, για την εκκαθάριση των λογαριασμών που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη όσον αφορά τις δαπάνες για το 1994 του τμήματος Εγγυήσεων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ) (ΕΕ L 163, σ. 28), κατά το μέρος που εφαρμόζει για τη Γαλλική Δημοκρατία «αρνητικές διορθώσεις» σχετικά με τις συμπληρωματικές εισφορές επί του γάλακτος, που αντιστοιχούν σε ποσά, η ανάκτηση των οποίων αποτελεί αντικείμενο δικών που, κατά τον χρόνο εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως, εκκρεμούσαν ενώπιον των αρμοδίων εθνικών δικαστηρίων, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από την N. Colneric (εισηγήτρια), πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύουσα του έκτου τμήματος, τους C. Gulmann, R. Schintgen, B. Σκουρή και J. N. Cunha Rodrigues, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 13 Νοεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 98/358/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 1998, για την εκκαθάριση των λογαριασμών που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη όσον αφορά τις δαπάνες για το 1994 του τμήματος Εγγυήσεων του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), κατά το μέτρο που εφαρμόζει στη Γαλλική Δημοκρατία «αρνητικές διορθώσεις» σχετικά με τις συμπληρωματικές εισφορές επί του γάλακτος που αντιστοιχούν σε ποσά, η ανάκτηση των οποίων αποτελεί το αντικείμενο δικών, οι οποίες, κατά τον χρόνο εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως, εκκρεμούσαν ενώπιον των αρμοδίων εθνικών δικαστηρίων.

- 2) Η Γαλλική Δημοκρατία και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων φέρουν εκάστη τα δικαστικά τους έξοδα.

- 3) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 278 της 5.9.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 8ης Νοεμβρίου 2001

στην υπόθεση C-338/98: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών⁽¹⁾

(«Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 17, παράγραφος 2, στοιχείο α', και 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας ΦΠΑ — Εθνική ρύθμιση επιτρέπουσα στον εργοδότη να εκπίπτει, ως φόρο καταβαλλόμενο επί των εισροών, ορισμένο ποσοστό της αποζημιώσεως που καταβάλλει σε υπάλληλό του για τη χρησιμοποίηση του ιδιωτικού οχήματός του για επαγγελματικούς σκοπούς»)

(2002/C 3/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-338/98, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς E. Mennens και E. Traversa, στη συνέχεια E. Traversa και H. M. H. Spreyart) κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. A. Fierstra, C. Wissels και J. van Bakel), υποστηριζόμενου από το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: M. Ewing, επικουρούμενη από τον N. Fleming), με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, προβλέποντας, κατά παράβαση των άρθρων 17, παράγραφος 2, στοιχείο α', και 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοίομορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1995, για την τροποποίηση της οδηγίας 77/388 και για τη λήψη μέτρων απλούστευσης στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας — πεδίο εφαρμογής ορισμένων απαλλαγών και πρακτικές λεπτομέρειες εφαρμογής τους (ΕΕ L 102, σ. 18), τη δυνατότητα εκπτώσεως από τον υποκείμενο στον φόρο προστιθέμενης αξίας

εργοδότη, μέρους της αποζημίωσης που καταβάλλει σε υπάλληλό του για τη χρησιμοποίηση του ιδιωτικού του οχήματος για επαγγελματικούς σκοπούς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους S. von Bar, πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola (εισηγητή), M. Wathelet και C. W. A. Timmermans, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Νοεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, προβλέποντας, κατά παράβαση των άρθρων 17, παράγραφος 2, στοιχείο α', και 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 95/7/ΕΚ του Συμβουλίου, της 10ης Απριλίου 1995, για την τροποποίηση της οδηγίας 77/388 και για τη λήψη μέτρων απλούστευσης στον τομέα του φόρου προστιθέμενης αξίας — πεδίο εφαρμογής ορισμένων απαλλαγών και πρακτικές λεπτομέρειες εφαρμογής τους, ότι ο υποκείμενος στον φόρο προστιθέμενης αξίας εργοδότης μπορεί να εκπέσει ένα μέρος της αποζημίωσης που καταβάλλει σε υπάλληλό του για τη χρησιμοποίηση του ιδιωτικού του οχήματος για επαγγελματικούς σκοπούς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας φέρει τα δικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 340 της 7.11.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 25ης Οκτωβρίου 2001

στην υπόθεση C-398/98: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ελληνικής Δημοκρατίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 28 ΕΚ) — Υποχρεωτική διατήρηση αποθεμάτων ασφαλείας πετρελαιοειδών»)

(2002/C 3/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Στην υπόθεση C-398/98, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και Ο. Couvert-Castéra) κατά

Ελληνικής Δημοκρατίας (εκπρόσωποι: Π. Μυλωνόπουλος και Ν. Δαφνίου), με αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, με τη θέσπιση και διατήρηση καθεστώτος αποθεμάτων για τα πετρελαιοειδή, το οποίο συνδέει άμεσα τη δυνατότητα μετάθεσης της υποχρέωσης αυτή στα διυλιστήρια που λειτουργούν στη χώρα με την υποχρέωση εφοδιασμού σε πετρελαιοειδή από αυτά, και με την απαγόρευση της δυνατότητας να προμηθεύονται τα πρατήρια από διυλιστήρια ή από κάποιο άλλο κράτος μέλος, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 28 ΕΚ), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward (εισηγητή), A. La Pergola, L. Sevón και M. Wathelet, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 25 Οκτωβρίου 2001, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, με τη θέσπιση και διατήρηση καθεστώτος περί της υποχρεωτικής διατήρησης αποθεμάτων ασφαλείας πετρελαιοειδών, το οποίο συνδέει άμεσα τη δυνατότητα που παρέχεται στις εταιρίες εμπορίας να μεταθέτουν την υποχρέωση αποθεματοποίησης στα εγκατεστημένα στην Ελλάδα διυλιστήρια με την υποχρέωση εφοδιασμού με πετρελαιοειδή από τα εν λόγω διυλιστήρια, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 28 ΕΚ).
- 2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 397 της 19.12.1998.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 13ης Νοεμβρίου 2001

στην υπόθεση C-59/99: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Manuel Pereira Roldão & Filos, Lda., Instituto Superior Técnico και King, Taudevin & Gregson (Holdings) Ltd (¹)

(«Ρήτρα διατησίας — Επιστροφή ποσών που προκαταβλήθηκαν στο πλαίσιο συμβάσεως καταγγελθείσας από την Επιτροπή λόγω μη εκτελέσεως»)

(2002/C 3/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-59/99, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς F. de Sousa Fialho και Ο. Couvert-Castéra,

στη συνέχεια Η. van Lier και Α. Caeiros, επικουρούμενοι από τον Ε. Braga), κατά Manuel Pereira Roldão & Filhos L^{da}, με έδρα τη Marinha Grande (Πορτογαλία), Instituto Superior Técnico, με έδρα τη Λισαβόνα (Πορτογαλία), εκπροσωπούμενο από τους J. L. da Cruz Vilaça και T. Aragão Moraes, advogados, και King, Taudevin & Gregson (Holdings) Ltd, με αντικείμενο αγωγή ασκηθείσα από την Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 181 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 238 ΕΚ), με αίτημα την ανάκτηση προκαταβολής την οποία η Επιτροπή χορήγησε στους εναγομένους στο πλαίσιο της συμβάσεως αριθ. IN 90/91 ΡΟ/ΥΚ, σχετικά με δραστηριότητες προώθησης των ενεργειακών τεχνολογιών για την Ευρώπη (πρόγραμμα Thermie), το Δικαστήριο τρίτο τμήμα), συγκείμενο από την F. Macken, πρόεδρο τμήματος, και τους C. Gulmann και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 13 Νοεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Υποχρεώνει αλληλεγγύως τη Manuel Pereira Roldão & Filhos L^{da} και το Instituto Superior Técnico να καταβάλουν στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το ποσό των 357 813 ευρώ.
- 2) Η Manuel Pereira Roldão & Filhos L^{da} υποχρεούται να καταβάλει στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ως τόκους που ήταν απαιτητοί την 1η Ιανουαρίου 1999, το ποσό των 185 833,78 ευρώ, καθώς και τους συμβατικούς τόκους από της ημερομηνίας αυτής μέχρι της ολοσχερούς εξοφλήσεως της κύριας οφειλής.
- 3) Καταδικάζει τη Manuel Pereira Roldão & Filhos L^{da} και το Instituto Superior Técnico στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 121 της 1.5.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 8ης Νοεμβρίου 2001

στην υπόθεση C-127/99: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Μη προσήκουσα μεταφορά της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ — Προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προελεύσεως»)

(2002/C 3/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-127/99, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: P. Stancanelli) κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (εκπρό-

σωπος: U. Leanza, επικουρούμενος από τον P. G. Ferri), με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας:

- να καταρτίσει ένα ή περισσότερα προγράμματα δράσεως που να έχουν τα χαρακτηριστικά και να πληρούν τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 5 της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προελεύσεως (ΕΕ L 375, σ. 1),
- να προβεί κατά ορθό τρόπο σε όλες τις πράξεις επιτηρήσεως που προβλέπονται στο άρθρο 6 της ίδιας οδηγίας και
- να καταρτίσει και κοινοποιήσει πλήρη έκθεση όπως προβλέπεται στο άρθρο 10 της ίδιας οδηγίας,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από την Ν. Colneric, πρόεδρο του δευτέρου τμήματος, προεδρεύουσα του έκτου τμήματος, και τους C. Gulmann, J.-P. Puissochet, Β. Σκουρή και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Νοεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας:

- να καταρτίσει προγράμματα δράσεως υπό την έννοια του άρθρου 5 της οδηγίας 91/676/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για την προστασία των υδάτων από τη νιτρορρύπανση γεωργικής προελεύσεως,
- να προβεί στις πράξεις επιτηρήσεως που προβλέπονται στο άρθρο 6 της οδηγίας αυτής και
- να υποβάλει στην Επιτροπή την έκθεση που προβλέπεται στο άρθρο 10 της ίδιας οδηγίας,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις πιο πάνω διατάξεις της οδηγίας 91/676.

- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 204 της 17.7.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 8ης Νοεμβρίου 2001

στην υπόθεση C-143/99 (αίτηση του Verfassungsgerichtshof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Adria-Wien Pipeline GmbH και Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH κατά Finanzlandesdirektion für Kärnten⁽¹⁾

(«Φόρος επί της ενέργειας — Επιστροφή φόρου μόνο στις επιχειρήσεις παραγωγής ενσώματων αγαθών — Κρατική ενίσχυση»)

(2002/C 3/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-143/99, με αντικείμενο αίτηση του Verfassungsgerichtshof (Αυστρία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 234 ΕΚ), με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Adria-Wien Pipeline GmbH, Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke GmbH και Finanzlandesdirektion für Kärnten, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 92 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρου 87 ΕΚ), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann, πρόεδρο τμήματος, A. La Pergola, L. Sevón, M. Wathelet (εισηγητή) και C. W. A. Timmermans, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischö, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Νοεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Τα εθνικά μέτρα τα οποία προβλέπουν την επιστροφή μέρους των φόρων επί της ενέργειας, που πλήττουν το φυσικό αέριο και την ηλεκτρική ενέργεια, δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις υπό την έννοια του άρθρου 92 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρου 87 ΕΚ), εφόσον έχουν εφαρμογή επί όλων των εγκατεστημένων στην εθνική επικράτεια επιχειρήσεων, ανεξάρτητα από το αντικείμενο των δραστηριοτήτων τους.
- 2) Τα εθνικά μέτρα τα οποία προβλέπουν την επιστροφή μέρους των φόρων επί της ενέργειας, που πλήττουν το φυσικό αέριο και την ηλεκτρική ενέργεια, υπέρ των επιχειρήσεων μόνο των οποίων η κύρια δραστηριότητα συνίσταται αποδεδειγμένα στην παραγωγή ενσώματων αγαθών πρέπει να θεωρούνται ως κρατικές ενισχύσεις υπό την έννοια του άρθρου 92 της Συνθήκης.

(¹) EE C 188 της 3.7.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 8ης Νοεμβρίου 2001

στην υπόθεση C-228/99 (αίτηση του Tribunale civile e penale di Cagliari για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Silos e Mangimi Martini SpA κατά Ministero delle Finanze⁽¹⁾

(«Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Επιστροφές λόγω εξαγωγής — Κατάργηση — Ερμηνεία και κύρος των κανονισμών (ΕΚ) 1521/95 και 1576/95 — Έλλειψη αιτιολογίας»)

(2002/C 3/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-228/99, με αντικείμενο αίτηση του Tribunale civile e penale di Cagliari (Ιταλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Silos e Mangimi Martini SpA και Ministero delle Finanze, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία και το κύρος των κανονισμών (ΕΚ) 1521/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, και 1576/95 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1995, για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σύνθετων ζωοτροφών με βάση τα σιτηρά (EE L 147, σ. 65, και EE L 150, σ. 64), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από την N. Colneric, πρόεδρο τμήματος, και τους R. Schintgen (εισηγητή) και B. Σκουρή, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 8 Νοεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ο κανονισμός (ΕΚ) 1521/95 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 1995, για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σύνθετων ζωοτροφών με βάση τα σιτηρά, είχε εφαρμογή επί των πράξεων εξαγωγής για τις οποίες οι αρμόδιες τελωνειακές αρχές αποδέχθηκαν κατά την ημερομηνία της δημοσίευσής του τη διασάφηση εξαγωγής στην οποία σημειωνόταν ότι θα ζητηθεί επιστροφή λόγω εξαγωγής και για τις οποίες δεν είχε ζητηθεί προκαθορισμός της επιστροφής λόγω εξαγωγής.
- 2) Ο κανονισμός (ΕΚ) 1576/95 της Επιτροπής, της 30ής Ιουνίου 1995, για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σύνθετων ζωοτροφών με βάση τα σιτηρά, δεν ανεκάλεσε τον κανονισμό 1521/95 και επομένως δεν είχε καμία συνέπεια επί της δυνατότητας εφαρμογής του τελευταίου κανονισμού στις 30 Ιουνίου 1995.
- 3) Ο κανονισμός 1521/95 δεν τηρεί την υποχρέωση αιτιολογήσεως όπως αυτή απορρέει από το άρθρο 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 253 ΕΚ) και επομένως είναι ανίσχυρος.

4) Το ανίσχυρο του κανονισμού 1521/95 έχει ως αποτέλεσμα ότι οι λόγω εξαγωγής ζωοτροφών με βάση σιτηρά επιστροφές, οι οποίες με τις διασαφίσεις εξαγωγής που έγιναν δεκτές από τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές στις 30 Ιουνίου 1995 δηλώθηκε ότι θα ζητηθούν και οι οποίες δεν είχε ζητηθεί να προκαθοριστούν, πρέπει να υπολογιστούν σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1415/95 της Επιτροπής, της 22ας Ιουνίου 1995, για καθορισμό των επιστροφών που εφαρμόζονται κατά την εξαγωγή των σύνθετων ζωοτροφών με βάση τα σιτηρά.

(¹) ΕΕ C 246 της 28.8.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 27ης Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση C-235/99 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης]: The Queen κατά Secretary of State for the Home Department, ex parte: Eleanora Ivanova Kondova (¹)

(«Εξωτερικές σχέσεις — Συμφωνία Συνδέσεως Κοινοτήτων/Βουλγαρίας — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Άδεια εισόδου δολίως αποκτηθείσα — Υποχρέωση του κράτους μέλους να αποκαταστήσει τη ζημία που προξένησε σε ιδιώτη επικαλούμενο δικαίωμα εγκαταστάσεως που έχει απευθείας εφαρμογή βάσει συμφωνίας συνδέσεως»)

(2002/C 3/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-235/99, με αντικείμενο αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου μεταξύ The Queen και Secretary of State for the Home Department, ex parte: Eleanora Ivanova Kondova, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία των άρθρων 45 και 59 της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για την εγκαθίδρυση συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, αφετέρου, συναφθείσας και εγκριθείσας, εξ ονόματος της Κοινότητας, με την απόφαση 94/908/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 358, σ. 1), το Δικαστήριο, συγκεκριμένα από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, C. Gulmann, A. La Pergola (εισηγητή), M. Wathelet και B. Σκουρή, προέδρους τμήματος, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen και F. Macken,

δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 27 Σεπτεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 45, παράγραφος 1, της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για την εγκαθίδρυση συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Βουλγαρίας, αφετέρου, συναφθείσας και εγκριθείσας, εξ ονόματος της Κοινότητας, με την απόφαση 94/908/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994, έχει την έννοια ότι θεσπίζει, στον τομέα εφαρμογής της Συμφωνίας αυτής, συγκεκριμένη και ανεπιφύλακτη αρχή, η οποία μπορεί να λειτουργήσει ικανοποιητικά, ώστε να εφαρμοστεί από τον εθνικό δικαστή, και είναι, επομένως, ικανή να διέπει τη νομική κατάσταση των ιδιωτών. Επομένως, η απευθείας εφαρμογή που πρέπει να αναγνωριστεί στη διάταξη αυτή συνεπάγεται ότι οι Βούλγαροι υπήκοοι που την επικαλούνται μπορούν να την προβάλλουν ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους υποδοχής, παρά το ότι οι αρχές του κράτους αυτού είναι αρμόδιες να εφαρμόσουν στους εν λόγω υπηκόους την εθνική νομοθεσία σχετικά με την είσοδο, την παραμονή και την εγκατάσταση στην εθνική επικράτεια, βάσει του άρθρου 59, παράγραφος 1, της εν λόγω Συμφωνίας.
- 2) Το δικαίωμα εγκαταστάσεως, όπως ορίζεται στο άρθρο 45, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως, συνεπάγεται ότι παρέχονται συνακόλουθα δικαίωμα εισόδου και δικαίωμα παραμονής στους Βουλγάρους υπηκόους που επιθυμούν να αναλάβουν και να ασκήσουν βιομηχανικές, εμπορικές ή βιοτεχνικές δραστηριότητες ή δραστηριότητες ελεύθερων επαγγελματιών σε κράτος μέλος. Ωστόσο, από το άρθρο 59, παράγραφος 1, της εν λόγω Συμφωνίας προκύπτει ότι αυτά τα δικαιώματα εισόδου και παραμονής δεν είναι απόλυτα, καθότι η άσκησή τους μπορεί να περιοριστεί ενδεχομένως από τις διατάξεις του κράτους μέλους υποδοχής σχετικά με την είσοδο, την παραμονή και την εγκατάσταση Βουλγάρων υπηκόων στην επικράτειά του.
- 3) Ο συνδυασμός των άρθρων 45, παράγραφος 1, και 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως δεν αντίκειται κατ' αρχήν σε σύστημα προηγούμενου ελέγχου που εξαρτά τη χορήγηση άδειας εισόδου και παραμονής από τις αρμόδιες περί αλλοδαπών αρχές από την προϋπόθεση ότι ο αιτών αποδεικνύει ότι έχει πραγματικά την πρόθεση να αναλάβει μη μισθωτή δραστηριότητα, χωρίς ταυτόχρονη άσκηση μισθωτής εργασίας ή τη συνδρομή δημοσίου ταμείου, και ότι διαθέτει εξ αρχής αρκετά χρήματα και εύλογες πιθανότητες επιτυχίας. Οι ουσιαστικές υποχρεώσεις, όπως αυτές των παραγράφων 217 και 219 των United Kingdom Immigration Rules (House of Common Paper 395), αποσκοπούν ακριβώς στο να καθιστούν στις αρμόδιες αρχές δυνατή τη διενέργεια του ελέγχου αυτού και μπορούν να διασφαλίσουν την πραγματοποίηση του στόχου αυτού.
- 4) Το άρθρο 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως έχει την έννοια ότι οι αρμόδιες αρχές του κράτους μέλους υποδοχής μπορούν να απορρίψουν αίτηση που υποβλήθηκε βάσει του άρθρου 45, παράγραφος 1, της εν λόγω Συμφωνίας για τον μοναδικό λόγο ότι, κατά την υποβολή της αιτήσεως αυτής, ο Βούλγαρος υπήκοος παρέμενε παρανόμως στο κράτος αυτό, κατόπιν υποβολής ψευδώς δηλωθέντων ενώπιον των αρχών αυτών ή αποκρύψεως σημαντικών πραγματικών περιστατικών με σκοπό τη λήψη αρχικής άδειας εισόδου στο εν λόγω κράτος μέλος βάσει άλλης

διατάξεως. Συνεπώς, οι αρμόδιες αρχές μπορούν να απαιτούν ο υπήκοος αυτός να υποβάλει νομοτύπως νέα αίτηση εγκαταστάσεως βάσει της εν λόγω Συμφωνίας, υποβάλλοντας αίτηση θεωρήσεως εισόδου στις αρμόδιες υπηρεσίες εντός του κράτους καταγωγής του ή ενδεχομένως εντός άλλου κράτους, εφόσον τα μέτρα αυτά δεν έχουν ως αποτέλεσμα να εμποδίζουν τη μεταγενέστερη εξέταση της καταστάσεως του κατόπιν της υποβολής της νέας αυτής αίτησεως.

(¹) ΕΕ C 246 της 28.8.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 20ής Νοεμβρίου 2001

στην υπόθεση C-268/99 (αίτηση του Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Aldona Malgorzata Jany κ.λπ. κατά Staatssecretaris van Justitie (¹)

(«Εξωτερικές σχέσεις — Συμφωνίες Συνδέσεως Κοινοτήτων/Πολωνίας και Κοινοτήτων/Τσεχικής Δημοκρατίας — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Έννοια της οικονομικής δραστηριότητας — Περιλαμβάνει ή όχι τη δραστηριότητα του εταιρισμού»)

(2002/C 3/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-268/99, με αντικείμενο αίτηση του Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage (Κάτω Χώρες) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Aldona Malgorzata Jany κ.λπ. και Staatssecretaris van Justitie, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των άρθρων 44 και 58 της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για την εγκαθίδρυση συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Πολωνίας, αφετέρου, συναφθείσας και εγκριθείσας εξ ονόματος των Κοινοτήτων, με την απόφαση 93/743/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΚ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1993 (ΕΕ L 348, σ. 1), καθώς και των άρθρων 45 και 59 της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για την εγκαθίδρυση συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους,

αφενός, και της Τσεχικής Δημοκρατίας, αφετέρου, συναφθείσας και εγκριθείσας εξ ονόματος των Κοινοτήτων με την απόφαση 94/910/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994 (ΕΕ L 360, σ. 1), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, P. Jann, F. Macken και N. Colneric, προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola (εισηγητή), L. Sevón, M. Wathelet, B. Σκουρή και C. W. A. Timmermans, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: P. Léger, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Νοεμβρίου 2001, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Το άρθρο 44, παράγραφος 3, της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για την εγκαθίδρυση συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Πολωνίας, αφετέρου, συναφθείσας και εγκριθείσας εξ ονόματος των Κοινοτήτων με την απόφαση 93/743/Ευρατόμ, ΕΚΑΧ, ΕΚ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1993, και το άρθρο 45, παράγραφος 3, της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας για την εγκαθίδρυση συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Τσεχικής Δημοκρατίας, αφετέρου, συναφθείσας και εγκριθείσας εξ ονόματος των Κοινοτήτων με την απόφαση 94/910/ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 1994, έχουν την έννοια ότι θεσπίζουν, στους αντίστοιχους τομείς εφαρμογής των δύο Συμφωνιών, συγκεκριμένη και ανεπιφύλακτη αρχή, η οποία μπορεί να λειτουργήσει ικανοποιητικά, ώστε να εφαρμοστεί από τον εθνικό δικαστή, και είναι, επομένως, ικανή να διέπει τη νομική κατάσταση των ιδιωτών.

Το άμεσο αποτέλεσμα που πρέπει να αναγνωριστεί στις εν λόγω διατάξεις συνεπάγεται ότι οι Πολωνοί και Τσέχοι υπήκοοι που τις επικαλούνται έχουν το δικαίωμα να τις προβάλλουν ενώπιον του δικαστηρίου του κράτους μέλους υποδοχής, παρά το ότι οι αρχές του κράτους αυτού είναι αρμόδιες να εφαρμόσουν στους εν λόγω υπηκόους την εθνική νομοθεσία σχετικά με την είσοδο, την παραμονή και την εγκατάσταση στην εθνική επικράτεια βάσει των άρθρων 58, παράγραφος 1, της ανωτέρω Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Δημοκρατία της Πολωνίας και 59, παράγραφος 1, της ανωτέρω Συμφωνίας Συνδέσεως με την Τσεχική Δημοκρατία.

2) Το δικαίωμα εγκαταστάσεως, όπως ορίζεται στα άρθρα 44, παράγραφος 3, της ανωτέρω Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Δημοκρατία της Πολωνίας και 45, παράγραφος 3, της ανωτέρω Συμφωνίας Συνδέσεως με την Τσεχική Δημοκρατία, συνεπάγεται ότι παρέχονται συνακόλουθα δικαίωμα εισόδου και δικαίωμα παραμονής στους Πολωνούς και Τσέχους υπηκόους που επιθυμούν να αναλάβουν και να ασκήσουν βιομηχανικές, εμπορικές ή βιοτεχνικές δραστηριότητες ή δραστηριότητες ελεύθερων επαγγελματιών σε κράτος μέλος.

Εντούτοις, από τα άρθρα 58, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Δημοκρατία της Πολωνίας και 59, παράγραφος 1, της Συμφωνίας Συνδέσεως με την Τσεχική Δημοκρατία προκύπτει ότι αυτά τα δικαιώματα εισόδου και παραμονής δεν είναι απόλυτα, καθότι η άσκησή τους μπορεί να περιοριστεί ενδεχομένως από τις διατάξεις του κράτους μέλους υποδοχής σχετικά με την είσοδο, την παραμονή και την εγκατάσταση Πολωνών και Τσέχων υπηκόων, αντιστοίχως, στην επικράτειά του.

- 3) Οι συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 44, παράγραφος 3, και 58, παράγραφος 1, της ανωτέρω Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Δημοκρατία της Πολωνίας, αφενός, και οι συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 45, παράγραφος 3, και 59, παράγραφος 1, της ανωτέρω Συμφωνίας Συνδέσεως με την Τσεχική Δημοκρατία, αφετέρου, δεν αποκλείουν, κατ' αρχήν, σύστημα προηγούμενου ελέγχου το οποίο εξαρτά τη χορήγηση αδειας εισόδου και διαμονής από τις αρμόδιες περι αλλοδαπών αρχές από την προϋπόθεση ότι ο αιτών αποδεικνύει ότι έχει πραγματικά την πρόθεση να αναλάβει μη μισθωτή δραστηριότητα, χωρίς ταυτόχρονη άσκηση μισθωτής εργασίας ή τη συνδρομή δημοσίου ταμείου, και ότι διαθέτει εξ αρχής επαρκείς οικονομικούς πόρους για την άσκηση της εν λόγω μη μισθωτής δραστηριότητας και εύλογες πιθανότητες επιτυχίας.

Απαιτήσεις ουσίας, όπως αυτές που προβλέπονται στο κεφάλαιο B12, σημείο 4.2.3, της ολλανδικής Vreemdelingencirculaire (εγκυκλίου περί αλλοδαπών), ιδίως η απαίτηση οι Πολωνοί και Τσέχοι υπήκοοι που επιθυμούν να εγκατασταθούν στο κράτος μέλος υποδοχής να έχουν εξ αρχής επαρκείς οικονομικούς πόρους για την άσκηση της συγκεκριμένης μη μισθωτής δραστηριότητας, αποβλέπουν, ακριβώς, στο να παράσχουν τη δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές του εν λόγω κράτους να προβούν σε έναν τέτοιο έλεγχο, είναι δε κατάλληλες να διασφαλίσουν την επίτευξη ενός τέτοιου σκοπού.

- 4) Τα άρθρα 44, παράγραφος 4, στοιχείο α', σημείο i, της ανωτέρω Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Δημοκρατία της Πολωνίας και 45, παράγραφος 4, στοιχείο α', σημείο i, της ανωτέρω Συμφωνίας Συνδέσεως με την Τσεχική Δημοκρατία έχουν τη έννοια ότι ο όρος οικονομικές δραστηριότητες [που ασκεί πρόσωπο] ως μη μισθωτός που χρησιμοποιείται στις εν λόγω διατάξεις έχει την ίδια έννοια και το ίδιο περιεχόμενο με τον όρο μη μισθωτές δραστηριότητες του άρθρου 52 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 43 ΕΚ).

Η δραστηριότητα του εταιρισμού, ασκούμενη ως μη μισθωτή δραστηριότητα, μπορεί να θεωρηθεί υπηρεσία παρεχόμενη έναντι αμοιβής και, κατά συνέπεια, εμπίπτει στις δύο αυτές έννοιες.

- 5) Τα άρθρα 44 της ανωτέρω Συμφωνίας Συνδέσεως με τη Δημοκρατία της Πολωνίας και 45 της ανωτέρω Συμφωνίας Συνδέσεως με την Τσεχική Δημοκρατία έχουν την έννοια ότι ο εταιρισμός εμπίπτει στις οικονομικές δραστηριότητες που ασκούνται από μη μισθωτούς, στις οποίες αναφέρονται οι εν λόγω διατάξεις, εφόσον αποδεικνύεται ότι ασκείται εκ μέρους του παρέχοντος την υπηρεσία:

- πέραν οποιασδήποτε σχέσεως υποταγής, όσον αφορά την επιλογή αυτής της δραστηριότητας, τους όρους εργασίας και την αμοιβή,
- υπό ίδια ευθύνη του ενδιαφερομένου και
- έναντι αμοιβής που του καταβάλλεται πλήρως και απευθείας.

Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώνει κατά περίπτωση, βάσει των αποδεικτικών στοιχείων που του προσκομίζονται, αν συντρέχουν αυτές οι προϋποθέσεις.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 20ής Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση C-383/99 P: Procter & Gamble Company κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (1)

(«Αναίρεση — Παραδεκτό — Κοινοτικό σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Διακριτικός χαρακτήρας — Σήματα συγκεκριμένα αποκλειστικώς από περιγραφικά σημεία ή περιγραφικές ενδείξεις — Λεκτικό σύμπλεγμα Baby-dry»)

(2002/C 3/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-383/99 P, Procter & Gamble Company, με έδρα το Cincinnati (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον T. van Innis, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 8 Ιουλίου 1999 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο τμήμα) στην υπόθεση T-163/98, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (BABY-DRY) (Συλλογή 1999, σ. II-2383), με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, καθόσον το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το πρώτο τμήμα προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα), εκδίδοντας την από 31 Ιουλίου 1998 απόφασή του (υπόθεση R 35/1998-1), δεν παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπου ο έτερος διάδικος είναι το Γραφείο εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), (εκπρόσωποι: O. Montalto και E. Joly), το Δικαστήριο, συγκεκριμένο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, C. Gulmann, M. Wathelet και B. Σκουρή, πρόεδρους τμήματος, J.-P. Puissochet (εισηγητή), P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: D. Louterman-Hubeau, προϊσταμένη τμήματος, εξέδωσε στις 20 Σεπτεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 1999, T-163/98, Procter & Gamble κατά ΓΕΕΑ (BABY-DRY), καθόσον το Πρωτοδικείο έκρινε ότι το πρώτο τμήμα προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα), εκδίδοντας την από 31 Ιουλίου 1998 απόφασή του (υπόθεση R 35/1998-1), δεν παρέβη το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα.

(1) ΕΕ C 265 της 18.9.1999.

- 2) *Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 31ης Ιουλίου 1998 (υπόθεση R 35/1998-1), καθόσον απέρριψε, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, την αίτηση καταχώρισεως του σήματος Baby-dry.*
- 3) *Καταδικάζει το Γραφείο εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στα δικαστικά έξοδα των δύο βαθμών δικαιοδοσίας.*

(¹) EE C 6 της 8.1.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 20ής Νοεμβρίου 2001

στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-414/99 έως C-416/99 [αιτήσεις του High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Patent Court) (Ηνωμένο Βασίλειο για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Zino Davidoff SA και A & G Imports Ltd (C-414/99), μεταξύ Levi Strauss & Co., Levi Strauss (UK) Ltd και Tesco Stores Ltd, Tesco plc (C-415/99) και μεταξύ Levi Strauss & Co., Levi Strauss (UK) Ltd κατά Costco Wholesale UK Ltd, πρώην Costco UK Ltd (C-416/99) (¹)

(«Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 7, παράγραφος 1 — Ανάλωση του δικαιώματος που παρέχει το σήμα — Διάθεση στην αγορά εκτός ΕΟΧ — Εισαγωγή εντός ΕΟΧ — Συγκατάθεση του δικαιούχου του σήματος — Αναγκαιότητα ρητής ή σιωπηρής συγκατάθεσεως — Εφαρμοστέα επί της συμβάσεως νομοθεσία — Τεκμήριο συγκατάθεσεως — Δεν εφαρμόζεται»)

(2002/C 3/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-414/99 έως C-416/99, με αντικείμενο αιτήσεις του High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Patent Court) (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με τις οποίες ζητήθηκε, στο πλαίσιο των διαφορών που εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Zino Davidoff SA και A & G Imports Ltd (C-414/99), μεταξύ Levi Strauss & Co., Levi Strauss (UK) Ltd και Tesco Stores Ltd, Tesco plc (C-415/99) και μεταξύ Levi Strauss & Co., Levi Strauss (UK) Ltd και Costco Wholesale UK Ltd, πρώην Costco UK Ltd (C-416/99) η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 7 της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (EE 1989, L 40, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τη Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο της 2ας Μαΐου 1992 (EE 1994, L 1, σ. 3), το Δικαστήριο,

συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, P. Jann, N. Colneric και S. von Bahr, προέδρους τμήματος, C. Gulmann (εισηγητή), D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissechet, L. Sevón, B. Σκουρή και C. W. A. Timmermans, δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Νοεμβρίου 2001, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, όπως τροποποιήθηκε με την Συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο της 2ας Μαΐου 1992, έχει την έννοια ότι η συγκατάθεση του δικαιούχου σήματος για εμπορία εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου προϊόντων φερόντων το εν λόγω σήμα, τα οποία έχουν προηγουμένως διατεθεί στο εμπόριο εκτός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου από τον εν λόγω δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του, μπορεί να είναι σιωπηρή, όταν αυτή προκύπτει από στοιχεία και περιστάσεις προγενέστερες, σύγχρονες ή μεταγενέστερες της εκτός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου εμπορίας, οι οποίες, εκτιμώμενες από το εθνικό δικαστήριο, εκφράζουν, κατά τρόπο βέβαιο, παραίτηση του δικαιούχου από το δικαίωμά του να αντιταχθεί στην εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου εμπορία.
- 2) Σιωπηρή συγκατάθεση δεν μπορεί να προκύπτει:
 - από την έλλειψη ανακοινώσεως, εκ μέρους του δικαιούχου του σήματος, προς όλους τους διαδοχικούς αγοραστές προϊόντων που διατέθηκαν στο εμπόριο εκτός Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, με την οποία να δηλώνει την αντίθεσή του για εμπορία εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου·
 - από την έλλειψη ενδείξεως, επί των προϊόντων, περί απαγορεύσεως εμπορίας τους εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου·
 - από το γεγονός ότι ο δικαιούχος του σήματος μεταβίβασε την κυριότητα των φερόντων το σήμα προϊόντων χωρίς να επιβάλει συμβατικές επιφυλάξεις και από το ότι, σύμφωνα με την εφαρμοστέα επί της συμβάσεως νομοθεσία, το μεταβιβάσθέν δικαίωμα κυριότητας περιλαμβάνει, ελλείψει τέτοιων επιφυλάξεων, απεριόριστο δικαίωμα μεταπωλήσεως ή, τουλάχιστον, δικαίωμα μεταγενέστερης εμπορικής εκμεταλλεύσεως των προϊόντων εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.
- 3) Δεν έχει σημασία, ως προς την ανάλωση του αποκλειστικού δικαιώματος του δικαιούχου του σήματος:
 - το ότι ο επιχειρηματίας ο οποίος εισάγει τα φέροντα το σήμα προϊόντα δεν έχει γνώση της αντιρρήσεως του δικαιούχου για διάθεσή τους στην αγορά εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου ή για εμπορική εκμετάλλευσή τους στην εν λόγω αγορά εκ μέρους επιχειρηματιών άλλων πλην των συγκεκριμένων μεταπωλητών ή

- το ότι οι εγκεκριμένοι μεταπωλητές και χονδρέμποροι δεν επέβαλαν, σε όσους αγόρασαν εξ αυτών, συμβατικές επιφυλάξεις επαναλαμβάνουσες αυτή την εναντίωση, καίτοι είχαν ενημερωθεί από τον δικαιούχο του σήματος.

(¹) ΕΕ C 6 της 8.1.2000· ΕΕ C 79 της 18.3.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 27ης Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση C-442/99 P: Cordis Obst und Gemüse Großhandel GmbH(¹)

(«Αίτηση αναιρέσεως — Κοινή οργάνωση αγοράς — Μπανάνες — Εισαγωγή από κράτη ΑΚΕ και τρίτες χώρες — Αίτηση πιστοποιητικών εισαγωγής — Μεταβατικά μέτρα — Κανονισμός (ΕΟΚ) 404/93 — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως»)

(2002/C 3/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-442/99 P: Cordis Obst und Gemüse Großhandel GmbH, με έδρα στο Ostrau (Γερμανία), (δικηγόρος: G. Meier), με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 28 Σεπτεμβρίου 1999 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-612/97 Cordis κατά Επιτροπής (Συλλογή 1999, σ. II-2771), και με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής, όπου οι έτεροι διάδικοι είναι η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: K. -D. Borchardt) και η Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: K. Rispal-Bellanger και C. Vasak), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 27 Σεπτεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Cordis Obst und Gemüse Großhandel GmbH στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Γαλλική δημοκρατία θα φέρει τα έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 47 της 19.2.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 13ης Νοεμβρίου 2001

στην υπόθεση C-427/00: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας(¹)

(«Παράβαση κράτους μέλους — Ποιότητα των υδάτων κολυμβήσεως — Πλημμελής εφαρμογή της οδηγίας 76/160/ΕΟΚ»)

(2002/C 3/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-427/00, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: R. B. Wainwright) κατά Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωπος: G. Amodeo, επικουρούμενη από τον D. Wyatt), με αντικείμενο να αναγνωρίσει το Δικαστήριο ότι το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να φροντίσει ώστε τα ύδατα κολυμβήσεως στην επικράτειά του να ανταποκρίνονται στις οριακές τιμές που καθορίζονται δυνάμει του άρθρου 3 της οδηγίας 76/160/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1975 περί της ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/015, σ. 108), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 13 Νοεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, παραλείποντας να φροντίσει ώστε τα ύδατα κολυμβήσεως στην επικράτειά του να ανταποκρίνονται στις οριακές τιμές που καθορίζονται δυνάμει του άρθρου 3 της οδηγίας 76/160/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1975, περί της ποιότητας των υδάτων κολυμβήσεως, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Ιρλανδίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 28 της 27.1.2001.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 18ης Οκτωβρίου 2001

στην υπόθεση C-241/00 P: Kish Glass Co. Ltd κατά Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και Pilkington United Kingdom Ltd⁽¹⁾

(2002/C 3/17)

(«Αίτηση αναιρέσεως — Ανταγωνισμός — Δεσπόζουσα θέση — Αγορά υαλοπινάκων επιπλεύσεως — Δικαιώματα του καταγγέλλοντος — Αίτηση αναιρέσεως προδήλων αβάσιμης»)

(2002/C 3/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-241/00 P: Kish Glass Co. Ltd, με έδρα το Δουβλίνο (Ιρλανδία), εκπροσωπούμενη από την P. Watson, BL, και το M. Byrne, solicitor, με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τέταρτο τμήμα) της 30ής Μαρτίου 2000 στην υπόθεση T-65/96, Kish Glass κατά Επιτροπής (Συλλογή 2000, σ. II-1885), με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής καθώς και η αποδοχή των πρωτοδικώς προβληθέντων αιτημάτων της αναιρεσεύσεως, όπου οι λοιποί διάδικοι είναι η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Lyal, επικουρούμενος από τον N. Kahn) και η Pilkington United Kingdom Ltd, με έδρα το Saint Helens, Merseyside (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον J. Kallaughher, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους S. von Bahr, πρόεδρο τμήματος, A. La Pergola και C. W. A. Timmermans (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: A. Tizzano, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 18 Οκτωβρίου 2001, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Kish Glass Co. Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 247 της 26.8.2000.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Unabhängiger Verwaltungssenat Vorarlberg με διατάξεις της 4ης Σεπτεμβρίου 2001, της 10ης Σεπτεμβρίου 2001 και της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 στις υποθέσεις Kurt Beck, Christian Kröll και Manfred Laaber

(Υποθέσεις C-339/01, C-343/01 και C-357/01)

Με διατάξεις της 4ης Σεπτεμβρίου 2001, της 10ης Σεπτεμβρίου 2001 και της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, στις υποθέσεις Kurt Beck, Christian Kröll και Manfred Laaber, που περιήλθαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Σεπτεμβρίου 2001 (C-339/01), 12 Σεπτεμβρίου 2001 (C-343/01) και 20 Σεπτεμβρίου 2001 (C-357/01), το Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg υπέβαλε αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση των τροφίμων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή καθώς επίσης και τη διαφήμισή τους (στο εξής: κωδικοποιημένη οδηγία 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων, ΕΕ L 109 της 6.5.2000, σ. 29, στο εξής: οδηγία περί επισήμανσεως), κατά το οποίο η επισήμανση και οι τρόποι σύμφωνα με τους οποίους πραγματοποιείται δεν πρέπει, με την επιφύλαξη των κοινοτικών διατάξεων σχετικά με τα φυσικά μεταλλικά νερά και με τα τρόφιμα ειδικής διατροφής, να αποδίδουν σε τρόφιμο ιδιότητες πρόληψης, αγωγής και θεραπείας οποιασδήποτε ανθρώπινης ασθένειας ή να προκαλούν την εντύπωση της υπάρξεως των ιδιοτήτων αυτών, την έννοια ότι είναι αντίθετη προς αυτό η εθνική διάταξη κατά την οποία απαγορεύεται, κατά τη διάθεση στην αγορά τροφίμων,
 - α) η αναφορά σε φυσιολογικές ή φαρμακολογικές επενέργειες, ιδίως όσον αφορά τη διατήρηση της νεότητας, την παρεμπόδιση της εμφανίσεως συμπτωμάτων γηράνσεως, το αδυνάτισμα ή τη διατήρηση της υγείας, ή η πρόκληση της εντυπώσεως επενεργείας αυτού του είδους·
 - β) η αναφορά σε ιστορικό ασθενών, σε ιατρικές συστάσεις ή γνωματεύσεις·
 - γ) η χρησιμοποίηση σχετικών με την υγεία, εικονικών ή σχηματοποιημένων παραστάσεων οργάνων του ανθρώπινου σώματος, απεικονίσεων των ασκούντων ιατρικά και παραϊατρικά επαγγέλματα ή απεικονίσεων θεραπευτηρίων ή άλλων αναφερομένων σε θεραπευτικές δραστηριότητες απεικονίσεων·

2) Έχουν η οδηγία περί επισημάνσεως ή τα άρθρα 28 και 30 ΕΚ την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει την αναγραφή στοιχείων που αφορούν την υγεία, κατά τη διάθεση στην αγορά τροφίμων, υπό την έννοια του υπ' αριθ. 1 ερωτήματος, μόνον κατόπιν προηγούμενης άδειας από τον αρμόδιο Ομοσπονδιακό Υπουργό, εφόσον προϋπόθεση για τη χορήγηση της άδειας είναι ότι τα σχετικά με την υγεία στοιχεία εξασφαλίζουν την προστασία του καταναλωτή από παραπλάνηση;

(¹) ΕΕ L 33, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberlandesgericht Frankfurt am Main με απόφαση της 10ης Ιουλίου 2001 στην υπόθεση Flughafen Hannover-Langenhagen GmbH κατά Deutsche Lufthansa AG

(Υπόθεση C-363/01)

(2002/C 3/18)

Με απόφαση της 10ης Ιουλίου 2001, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 24 Σεπτεμβρίου 2001, το Oberlandesgericht Frankfurt am Main στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Flughafen Hannover-Langenhagen GmbH και Deutsche Lufthansa AG που εκκρεμεί ενώπιον του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1) Πρέπει η οδηγία 96/67/ΕΚ του Συμβουλίου(¹), της 15ης Οκτωβρίου 1996, ιδίως το άρθρο της 16, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με την εικοστή πέμπτη αιτιολογική σκέψη, να ερμηνευθεί υπό την έννοια του άρθρου 3 μπορεί να απαιτήσει από ένα χρήστη που εξυπηρετείται δι' ιδίων μέσων και/ή έναν παρέχοντα υπηρεσίες εδάφους σε τρίτους (φορέα παροχής υπηρεσιών), πέρα από το αντίτιμο για τη διάθεση της χρήσεως (μισθώμα), το οποίο ο χρήστης που εξυπηρετείται δι' ιδίων και/ή ο παρέχων υπηρεσίες εδάφους σε τρίτους οφείλει βάσει συμβάσεως για τη διάθεση έναντι μισθώματος αερολιμενικών εγκαταστάσεων — εν προκειμένω: θυρίδα εξυπηρέτησεως των επιβατών —, την καταβολή χωριστού αντιτίμου για τη χορήγηση άδειας «προσβάσεως στις αερολιμενικές εγκαταστάσεις» υπό την έννοια καταβολής τέλους προσβάσεως ως αντιπαροχής για την προσδοκία κέρδους,

ή (δεύτερη εναλλακτική) οι διατάξεις της οδηγίας συνεπάγονται μόνον ότι κατά τον καθορισμό της αμοιβής για τη διάθεση της χρήσεως λαμβάνεται υπόψη η επιδίωξη κέρδους εκ μέρους του οργανισμού διαχειρίσεως του αερολιμένα καθώς και τα κριτήρια του άρθρου 16, παράγραφος 3;

2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα — πρώτη εναλλακτική —, υφίσταται αξίωση του έχοντος την εκμετάλλευση του αερολιμένα έναντι ενός χρήστη που εξυπηρετείται δι' ιδίων μέσων και/ή ενός παρέχοντος υπηρεσίες εδάφους σε τρίτους (φορέα παροχής υπηρεσιών ευρισκόμενου στην κατάσταση της εναγομένης στην κύρια δίκη) επίσης σε τομείς δραστηριότητας όπου η ελεύθερη πρόσβαση στη αγορά των υπηρεσιών εδάφους διασφαλιζόταν και πριν από τη θέση σε ισχύ της οδηγίας, ήτοι ιδίως σε περίπτωση υπηρεσιών εδάφους στον τομέα των χερσαίων μεταφορών;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, πρέπει η οδηγία να ερμηνευθεί ως έχουσα την έννοια ότι παρέχει στον οργανισμό διαχειρίσεως ενός αερολιμένα υπό την έννοια του άρθρου 3 δικαίωμα να απαιτεί στο εξής την καταβολή αντιτίμου για τη χορήγηση άδειας, υπό την έννοια του πρώτου ερωτήματος, ως αντιπαροχή για την «πρόσβαση στις εγκαταστάσεις του αερολιμένα», ακόμα και από χρήστη που εξυπηρετείται δι' ιδίων μέσων και/ή φορέα παροχής υπηρεσιών ευρισκόμενο στην κατάσταση της εναγομένης στην κύρια δίκη, ο οποίος έως τη θέση σε ισχύ της οδηγίας ή των διατάξεων επί των οποίων στηρίχθηκε η μεταφορά της στο εθνικό δίκαιο κατέβαλλε (μόνον) τα μισθώματα για τη χρήση των εκάστοτε εγκαταστάσεων του αερολιμένα;

4) Είναι η (επιπλέον) απαίτηση καταβολή αντιτίμου, για τη χορήγηση άδειας, από χρήστη που εξυπηρετείται δι' ιδίων μέσων και/ή φορέα παροχής υπηρεσιών, στον οποίο διασφαλιζόταν μέχρι σήμερα η ελεύθερη πρόσβαση στην αγορά υπηρεσιών εδάφους — ενδεχομένως μόνον στον τομέα της εξυπηρέτησεως δι' ιδίων μέσων — χωρίς την καταβολή επιπλέον αντιτίμου για τη χορήγηση άδειας ενδεχομένως υποχρεωτική, προκειμένου να αποφευχθεί η άνιση μεταχείριση έναντι άλλων χρηστών που εξυπηρετούνται δι' ιδίων μέσων και φορέων παροχής υπηρεσιών,

α) από τους οποίους ήταν ήδη απαιτητό, πέρα από το αντίτιμο για τη διάθεση της χρήσεως, και περαιτέρω αντίτιμο για τη χορήγηση άδειας;

β) στους οποίους επιτρεπόταν αρχικώς, βάσει του καθεστώτος της οδηγίας, η πρόσβαση στις εγκαταστάσεις του αερολιμένα και από τους οποίους απαιτείται, σχετικώς, στο εξής η καταβολή αντιτίμου για τη χορήγηση άδειας και, επιπλέον, περαιτέρω αντιτίμου για τη διάθεση της χρήσεως των εγκαταστάσεων;

5) Στο μέτρο που το άρθρο 16, παράγραφος 3, της οδηγίας 96/67 του Συμβουλίου, της 15ης Οκτωβρίου 1996, παρέχει στον οργανισμό διαχειρίσεως του αερολιμένα τη δυνατότητα να απαιτεί την καταβολή επιπλέον αντιτίμου για τη χορήγηση της άδειας υπό την ανωτέρω περιγραφείσα έννοια, πληροί το αντίτιμο για τη χορήγηση άδειας, το οποίο απαιτείται παράλληλα με το αντίτιμο για τη διάθεση της χρήσεως των θυρίδων εξυπηρέτησεως, τους όρους του άρθρου 16, παράγραφος 3, δηλαδή την καταλληλότητα, την αντικειμενικότητα, τη διαφάνεια, και αμεροληψία, όταν καθορίζεται βάσει του αριθμού των επιβατών (εν αμεροληψία, όταν καθορίζεται βάσει του αριθμού των επιβατών (εν προκειμένω: 0,3 γερμανικά μάρκα ανά εξυπηρετούμενο επιβάτη);

(¹) ΕΕ L 272, σ. 36.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε με διατάξη της 12ης Σεπτεμβρίου 2001 το Bundesvergabeamt στο πλαίσιο της προσφυγής της Ortner Gesellschaft m.b.H. κατά Allgemeine Unfallsversicherungsanstalt

(Υπόθεση C-379/01)

(2002/C 3/19)

Με διατάξη της 12ης Σεπτεμβρίου 2001, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 3 Οκτωβρίου 2001, το Bundesvergabeamt στο πλαίσιο της προσφυγής της Ortner Gesellschaft m.b.H. κατά Allgemeine Unfallsversicherungsanstalt, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, την έννοια ότι νομιμοποιείται να κινηθεί τη διαδικασία προσφυγής όποιος επιδιώκει να αναλάβει την εκτέλεση δημοσίου έργου ή δημόσιας προμήθειας;
2. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:
Έχει η προαναφερθείσα διάταξη της οδηγίας την έννοια ότι κάποιος που υπέβαλε προσφορά, λόγω παραβάσεως που προβάλλει — εν προκειμένω της αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής να εκτιμήσει ως καλύτερη την προσφορά άλλου —, υπέστη ή ενδέχεται να υποστεί ζημία και πρέπει επομένως να έχει τη δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής, ακόμη και στη περίπτωση που η αναθέτουσα αρχή δεν απέκλεισε την προσφορά του, αλλά η αρμόδια για την εξέταση της προσφυγής αρχή διαπίστωσε κατά την εξέταση της προσφυγής ότι η προσφορά έπρεπε κατ' ανάγκη να είχε αποκλεισθεί;

⁽¹⁾ ΕΕ L 395, σ. 33.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg με διατάξεις της 8ης Οκτωβρίου 2001 και της 17ης Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση Herbert Bregenzer

(Υποθέσεις C-395/01 και C-417/01)

(2002/C 3/20)

Με διατάξεις της 8ης Οκτωβρίου 2001 (C-395/01) και της 17ης Οκτωβρίου 2001 (C-417/01), οι οποίες περιήλθαν στη

Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 10 Οκτωβρίου 2001 και στις 22 Οκτωβρίου 2001, το Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg, στο πλαίσιο της διαδικασίας εφέσεως που άσκησε ο Herbert Bregenzer που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση των τροφίμων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή καθώς επίσης και τη διαφήμισή τους (στο εξής: κωδικοποιημένη οδηγία 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων ΕΕ L 109 της 6.5.2000, σ. 29), κατά το οποίο η επισήμανση και οι τρόποι σύμφωνα με τους οποίους πραγματοποιείται δεν πρέπει, με την επιφύλαξη των κοινοτικών διατάξεων σχετικά με τα φυσικά μεταλλικά νερά και με τα τρόφιμα ειδικής διατροφής, να αποδίδουν σε τρόφιμο ιδιότητες πρόληψης, αγωγής και θεραπείας οποιασδήποτε ανθρώπινης ασθένειας ή να επικαλούνται τις ιδιότητες αυτές, την έννοια ότι είναι αντίθετη προς αυτό η εθνική διάταξη κατά την οποία απαγορεύεται, κατά τη διάθεση στην αγορά τροφίμων.
 - α) η αναφορά σε φυσιολογικές ή φαρμακολογικές επενέργειες, ιδίως όσον αφορά τη διατήρηση της νεότητας, την παρεμπόδιση της εμφανίσεως συμπτωμάτων γηράσκους, το αδυνάτισμα ή τη διατήρηση της υγείας, ή η πρόκληση της εντυπώσεως επενεργείας αυτού του είδους·
 - β) η αναφορά σε ιστορικό ασθενών, σε ιατρικές συστάσεις ή γνωματεύσεις·
 - γ) η χρησιμοποίηση σχετικών με την υγεία, εικονικών ή σχηματοποιημένων παραστάσεων οργάνων του ανθρώπινου σώματος, απεικονίσεων των ασκούντων ιατρικά και παραϊατρικά επαγγέλματα ή απεικονίσεων θεραπευτηρίων ή άλλων αναφερομένων σε θεραπευτικές δραστηριότητες απεικονίσεων;
- 2) Έχουν η οδηγία περί επισημάνσεως ή τα άρθρα 28 και 30 ΕΚ την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει την αναγραφή στοιχείων που αφορούν την υγεία, κατά τη διάθεση στην αγορά τροφίμων, υπό την έννοια του υπ' αριθ. 1 ερωτήματος, μόνον κατόπιν προηγούμενης άδειας από τον αρμόδιο Ομοσπονδιακό Υπουργό, εφόσον προϋπόθεση για τη χορήγηση της άδειας είναι ότι τα σχετικά με την υγεία στοιχεία εξασφαλίζουν την προστασία του καταναλωτή από παραπλάνηση;

⁽¹⁾ ΕΕ L 33, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Arbeitsgericht Lörrach με διατάξεις της 26ης Σεπτεμβρίου 2001 στις υποθέσεις Bernhard Pfeiffer, Wilhelm Roith, Albert Süß, Michael Winter, Klaus Netsvogel, Roswitha Zeller και Matthias Döbele κατά Deutsches Rotes Kreuz; Kreisverband Waldshut e.V.

(Υποθέσεις C-397/01 έως C-403/01)

(2002/C 3/21)

Με διατάξεις της 26ης Σεπτεμβρίου 2001, οι οποίες περιήλθαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Οκτωβρίου 2001, το Arbeitsgericht Lörrach, στο πλαίσιο των διαφορών μεταξύ Bernhard Pfeiffer, Wilhelm Roith, Albert Süß, Michael Winter, Klaus Netsvogel, Roswitha Zeller και Matthias Döbele, αφενός, και Deutsches Rotes Kreuz; Kreisverband Waldshut e.V., αφετέρου, που εκκρεμούν ενώπιόν του, ζήτησε από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

- 1.α) Θα πρέπει η παραπομπή το άρθρου 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 93/104/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας στο άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία, σύμφωνα με το οποίο οι οδηγίες δεν εφαρμόζονται όταν δεν το επιτρέπουν εγγενείς ιδιαιτερότητες ορισμένων συγκεκριμένων δραστηριοτήτων των υπηρεσιών πολιτικής άμυνας, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η δραστηριότητα του ενάγοντος βοηθού νοσοκόμου εμπίπτει στην εξαίρεση αυτή;
- 1.β) Πρέπει ο όρος οδικές μεταφορές του άρθρου 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 93/104/ΕΚ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας μόνον εκείνες οι οδικές δραστηριότητες στο πλαίσιο των οποίων, σύμφωνα με τη φύση της δραστηριότητας, διανύονται μεγάλες γεωγραφικές αποστάσεις και, ως εκ τούτου, λόγω του ότι δεν υπάρχει δυνατότητα προβλέψεως των ενδεχόμενων εμποδίων δεν είναι δυνατό να καθοριστούν ωράρια εργασίας ή θα πρέπει ως οδικές μεταφορές, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, να νοηθεί και η δραστηριότητα των σωστικών ομάδων εδάφους που παρέχουν τις πρώτες βοήθειες, η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον και την οδήγηση του ασθενοφόρου και τη συνοδεία του ασθενούς;
2. Θα πρέπει το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο β', περίπτωση i, της οδηγίας 93/104/ΕΚ λαμβανομένης υπόψη και της απόφασης του ΔΕΚ της 3ης Οκτωβρίου 2000, C-303/98, Simar (σκέψεις 73 και 74) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η προσωπική συναίνεση του εργαζομένου πρέπει ρητώς να αναφέρεται στην επιμήκυνση του χρόνου εργασίας και πέραν των 48 ωρών εβδομαδιαίως ή είναι δυνατό η συναίνεση να συνίσταται και στο ότι ο εργαζόμενος συμφωνεί με τον εργοδότη του στο πλαίσιο της συμβάσεως εργασίας ότι οι εργασιακοί όροι θα ρυθμίζονται βάσει συλλογικής συμβάσεως εργασίας η οποία παρέχει τη δυνατότητα επιμήκυνσεως του εβδομαδιαίου χρόνου εργασίας και πέραν των 48 ωρών κατά μέσον όρον;

3. Μπορεί να θεωρηθεί ότι το άρθρο 6 της οδηγίας 93/104/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1993, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας είναι, από άποψη περιεχομένου, απηλλαγμένο αιρέσεως και επαρκώς ακριβές ούτως ώστε μεμονωμένα άτομα να μπορούν να επικαλούνται τις διατάξεις αυτές ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων στην περίπτωση που το κράτος δεν έχει μεταφέρει ορθώς την οδηγία στην εσωτερική έννομη τάξη;

(1) ΕΕ L 307, σ. 18.

(2) ΕΕ L 183, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση Adidas A.G. και Adidas Benelux B.V. κατά Fitnessworld Trading Ltd

(Υπόθεση C-408/01)

(2002/C 3/22)

Με απόφαση της 12ης Οκτωβρίου 2001, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 15 Οκτωβρίου 2001, το Hoge Raad der Nederlanden στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ, αφενός, Adidas A.G. και Adidas Benelux B.V. και, αφετέρου, Fitnessworld Trading Ltd, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. α) Πρέπει το άρθρο 5, παράγραφος 2, της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, κατ' εφαρμογήν εθνικού νόμου ο οποίος μετέφερε τη διάταξη αυτή στο εσωτερικό δικαιο, ο κάτοχος σήματος που χαίρει φήμης στο σχετικό κράτος δύναται να εναντιωθεί και στη χρήση του σήματος αυτού ή παρόμοιου σημείου, κατά τον τρόπο και υπό τις συνθήκες που περιγράφει η διάταξη αυτή, για προϊόντα ή υπηρεσίες *πανομοιότυπα ή παρόμοια* με εκείνα για τα οποία καταχωρήθηκε το σήμα;
- β) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 1.α: πρέπει, όταν πρόκειται για εθνικό νόμο που μετέφερε στο εσωτερικό δικαιο τη διάταξη του άρθρου 5, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/104, ο «κίνδυνος συγχύσεως» κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο κίνδυνος αυτός υφίσταται όταν ένα άλλο πρόσωπο από τον κάτοχο ενός σήματος το οποίο χαίρει φήμης χρησιμοποιεί το σήμα αυτό ή παρόμοιο σημείο, κατά τον τρόπο και υπό τις συνθήκες που περιγράφει το άρθρο 5, παράγραφος 2, της οδηγίας, για προϊόντα ή υπηρεσίες *πανομοιότυπα ή παρόμοια* με εκείνα για τα οποία καταχωρήθηκε το σήμα;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1.α:

- α) Στην περίπτωση αυτή, πρέπει το παρόμοιο του σήματος και του σημείου να αξιολογηθεί βάσει άλλου κριτηρίου από εκείνο της συγχύσεως όσον αφορά την (άμεση ή έμμεση) προέλευση; και αν ναι, βάσει ποιου κριτηρίου;
- β) Αν στην περίπτωση αυτή το σημείο που βάλλεται λόγω του ότι φέρεται ότι προσβάλλει το σήμα γίνεται αντιληπτό από το σχετικό κοινό μόνον ως διακοσμητικό στοιχείο, ποια είναι η σημασία που τούτο έχει για το ζήτημα αν το σήμα και το σημείο είναι παρόμοια;

(¹) ΕΕ 1989, L 40, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Landgericht Frankfurt am Main με διάταξη της 12ης Ιουλίου 2001 στην υπόθεση IMS Health GmbH & Co. OHG κατά NDC Health GmbH & Co. KG

(Υπόθεση C-418/01)

(2002/C 3/23)

Με διάταξη της 12ης Ιουλίου 2001, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 22 Οκτωβρίου 2001, το Landgericht Frankfurt am Main, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ IMS Health GmbH & Co. OHG και NDC Health GmbH & Co. KG που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Πρέπει το άρθρο 82 της Συνθήκης ΕΚ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η άρνηση εκ μέρους κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως να συνάψει σύμβαση για τη χορήγηση αδειάς για τη χρησιμοποίηση προστατευομένης από το δικαίωμα του δημιουργού βάσεως δεδομένων με μία επιχείρηση, η οποία θέλει να αποκτήσει πρόσβαση στην ίδια γεωγραφική αγορά και στη ίδια αγορά προϊόντος, συνιστά καταχρηστική συμπεριφορά, όταν το έτερο σκέλος της αγοράς, ήτοι οι πιθανοί αγοραστές, απορρίπτουν κάθε προϊόν στο οποίο δεν χρησιμοποιείται η προστατευομένη από το δικαίωμα του δημιουργού βάση δεδομένων, διότι έχουν συνηθίσει να χρησιμοποιούν προϊόντα στηριζόμενα στην προστατευομένη από το δικαίωμα του δημιουργού βάση δεδομένων;
- 2) Έχει σημασία, όσον αφορά το ερώτημα περί της υπάρξεως καταχρηστικής συμπεριφοράς της κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως, σε ποια έκταση αυτή η επιχείρηση συμπεριέλαβε συνεργάτες του ετέρου σκέλους της αγοράς στην ανάπτυξη της προστατευομένης από το δικαίωμα του δημιουργού βάσεως δεδομένων;

- 3) Έχει σημασία, όσον αφορά το ερώτημα περί της υπάρξεως καταχρηστικής συμπεριφοράς της κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως, ποιο θα ήταν το ύψος των δαπανών της μετατροπής, ιδίως το κόστος, για τους αγοραστές, οι οποίοι έως τώρα προμηθεύονταν το προϊόν της κατέχουσας δεσπόζουσα θέση επιχειρήσεως, στην περίπτωση που θα προμηθεύονταν μελλοντικά το προϊόν μιας ανταγωνίστριας επιχείρησης, που δεν χρησιμοποιεί την προστατευομένη από του δημιουργού βάση δεδομένων;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesvergabeamt με διάταξη της 25ης Σεπτεμβρίου 2001 στην υπόθεση Traunfellner GmbH κατά Österreichische Autobahnen- und Schnellstraßen-Finanzierungs-AG (ÖSAG)

(Υπόθεση C-421/01)

(2002/C 3/24)

Με διάταξη της 25ης Σεπτεμβρίου 2001, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 24 Οκτωβρίου 2001, το Bundesvergabeamt, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Traunfellner GmbH και Österreichische Autobahnen- und Schnellstraßen-Finanzierungs-AG (ÖSAG) που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητήσει από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Ερώτημα 1

Συνιστά η εναλλακτική προσφορά ενός προσφέροντος, με την οποία προτείνεται η ασφαλτόστρωση αντί της παρατιθεμένης στην προκήρυξη του έργου οδοστρώσεως με μπετόν «εναλλακτική προσφορά» υπό την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ(¹);

Ερώτημα 2

Μπορεί το κριτήριο που θέτουν οι εθνικές διατάξεις όσον αφορά το επιτρεπτό της αποδοχής μιας «εναλλακτικής προσφοράς» υπό την έννοια του άρθρου 19, παράγραφος 1, της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ, κατά το οποίο με την εναλλακτική προσφορά πρέπει να «εξασφαλίζεται μια ποιοτικώς ισοδύναμη παροχή», να θεωρηθεί ορθώς «ελάχιστη απαίτηση» που έχει θέσει και ορίσει η αναθέτουσα αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ, όταν η προκήρυξη του έργου παραπέμπει μόνο στην εθνική διάταξη και δεν διευκρινίζει περαιτέρω βάσει ποιων συγκεκριμένων παραμέτρων συγκρίσεως εξετάζεται το «ισοδύναμο»;

Ερώτημα 3

Απαγορεύει το άρθρο 30, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 93/37/ΕΟΚ, σε συνδυασμό με τις αρχές της διαφάνειας και της ίσης μεταχειρίσεως, στην αναθέτουσα αρχή να εξαρτήσει την αποδοχή μιας εναλλακτικής προσφοράς, που διαφέρει από τη σύμφωνη με τους όρους της προκηρύξεως προσφορά ως προς την ποιότητα από τεχνικής απόψεως, από την προϋπόθεση της θετικής αξιολογήσεως βάσει κριτηρίου τιμωμένου με διατάξεις του εθνικού δικαίου, ήτοι «την εξασφάλιση μιας ποιοτικώς ισοδύναμης παροχής», όταν η προκήρυξη παραπέμπει, συναφώς, μόνο στην εθνική διάταξη και δεν διευκρινίζει περαιτέρω βάσει ποιων συγκεκριμένων παραμέτρων συγκρίσεως εξετάζεται το «ισοδύναμο»;

Ερώτημα 4α

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 3: Μπορεί η αναθέτουσα αρχή να ολοκληρώσει τη διαδικασία αναθέσεως του έργου όπως περιγράφεται στο ερώτημα 3;

Ερώτημα 4β

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα ερωτήματα 3 και 4α: Υποχρεούται η αναθέτουσα αρχή που διεξάγει διαδικασία αναθέσεως του έργου υπό την έννοια του ερωτήματος 3 να απορρίπτει, εν πάση περιπτώσει, εναλλακτικές προσφορές χωρίς να εξετάζει το περιεχόμενό τους, όταν δεν έχει θέσει κριτήρια για την αξιολόγηση των αποκλίσεως από τεχνικής απόψεως που αυτές εμφανίζουν;

Ερώτημα 5

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα ερωτήματα 3 και 4α και αποφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 4β: Υποχρεούται η δημόσια αρχή που διεξάγει διαδικασία αναθέσεως του έργου υπό την έννοια του ερωτήματος 3 να αποδεχθεί εναλλακτική δεν μπορεί να αξιολογήσει βάσει κριτηρίων που δεν περιλαμβάνονται στην προκήρυξη, όταν η εναλλακτική προσφορά είναι η ευνοϊκότερη και δεν έχουν τεθεί άλλα κριτήρια;

(1) ΕΕ L 199, σ. 54.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgericht Neustadt an der Weinstrasse με διάταξη της 30ής Ιουλίου 2001 στην υπόθεση Emil Färber GmbH & Co κατά Stadt Neustadt/Weinstrasse

(Υπόθεση C-423/01)

(2002/C 3/25)

Με διάταξη της 30ής Ιουλίου 2001, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Οκτωβρίου 2001, το Verwaltungsgericht Neustadt an der Weinstrasse, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Emil Färber GmbH & Co και Stadt Neustadt/Weinstrasse που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Έχει την έννοια η διάταξη του παραρτήματος Α, κεφάλαιο Ι, σημείο 2, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 85/73/ΕΟΚ⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 96/43/ΕΚ⁽²⁾, ότι ως «εγκατάσταση, στην οποία λαμβάνεται το κρέας» πρέπει να θεωρείται και μια εγκατάσταση η οποία ευρίσκεται μεν στο ίδιο κτιριακό συγκρότημα με το εργαστήριο τεμαχισμού, πλην όμως ο ιδιοκτήτης της είναι άλλο φυσικό ή νομικό πρόσωπο από τον ιδιοκτήτη του εργαστηρίου τεμαχισμού;
2. Ποια κριτήρια είναι καθοριστικά για την απόφαση του δικαιούχου τελών σχετικά με το πόση θα είναι η μείωση τελών, στην οποία θα προβεί στο πλαίσιο της μείωσης τελών έως 55 % που προβλέπει το παράρτημα Α, κεφάλαιο Ι, σημείο 2, δεύτερο εδάφιο, της προαναφερθείσας οδηγίας;

Ειδικότερα, επιτρέπεται στην περίπτωση αυτή να ληφθεί υπόψη ο ολιγότερος δαπανούμενος χρόνος του προσωπικού, το οποίο διεξάγει τους ελέγχους ή τις επιθεωρήσεις, ακόμη και αν τα σχετικά τέλη καθορίζονται με την προσθήκη κατ' αποκοπή ποσού σύμφωνα με το σημείο 2, πρώτο εδάφιο, στοιχείο α', παράρτημα Α, κεφάλαιο Ι, της προαναφερθείσας οδηγίας;

Μπορεί επιπλέον, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1, κατά τη μείωση του τελους να ληφθεί εντούτοις υπόψη ότι οι ευρισκόμενες στο ίδιο κτιριακό συγκρότημα εγκαταστάσεις έχουν διαφορετικούς — από νομικής απόψεως — ιδιοκτήτες, και πρέπει αυτό καταρχήν να έχει ως αποτέλεσμα ότι στις περιπτώσεις αυτές παρέχεται μικρότερη μείωση απ' ό,τι στις περιπτώσεις κατά τις οποίες οι εγκαταστάσεις σφαγείου και τεμαχισμού όχι μόνο ευρίσκονται στο ίδιο κτιριακό συγκρότημα αλλά επιπροσθέτως τις εκμεταλλεύεται το ίδιο φυσικό ή νομικό πρόσωπο;

(1) ΕΕ L 32 της 5.2.1985, σ. 14.

(2) ΕΕ L 162 της 1.7.1996, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundesvergabamt με διάταξη της 25ης Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση CS Communications & Systems Austria GmbH κατά Allgemeine Unfallversicherungsanstalt

(Υπόθεση C-424/01)

(2002/C 3/26)

Με διάταξη της 25ης Οκτωβρίου 2001, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 26 Οκτωβρίου 2001, το Bundesvergabamt, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ CS Communications & Systems Austria GmbH και Allgemeine Unfallversicherungsanstalt που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζήτησε από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Ερώτημα 1

Υποχρεούνται οι αρμόδιες για τις διαδικασίες προσφυγής αρχές κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 8, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989⁽¹⁾, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/50/ΕΟΚ της 18ης Ιουνίου 1992⁽²⁾, να συνεκτιμούν, στο πλαίσιο της σταθμίσεως συμφερόντων που πρέπει να γίνεται βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 4, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ πριν από την έκδοση αποφάσεως επί αιτήσεως για τη λήψη προσωρινών μέτρων, τις πιθανότητες ευδοκίμησεως της προσφυγής με την οποία ζητείται η ακύρωση παράνομης αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της προαναφερθείσας οδηγίας;

Ερώτημα 2

Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 1: Έχουν την εξουσία οι αρμόδιες για τις διαδικασίες προσφυγής αρχές κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 8, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/50/ΕΟΚ της 18ης Ιουνίου 1992, να συνεκτιμούν, στο πλαίσιο της σταθμίσεως συμφερόντων που πρέπει να γίνεται βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 4, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ πριν από την έκδοση αποφάσεως επί αιτήσεως για τη λήψη προσωρινών μέτρων, οι πιθανότητες ευδοκίμησεως της προσφυγής με την οποία ζητείται η ακύρωση παράνομης αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της προαναφερθείσας οδηγίας;

(1) ΕΕ L 395, σ. 33.

(2) ΕΕ L 209, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunal d'Instance de Vienne με απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση SA Société ACCEA Finances κατά Christian Giner

(Υπόθεση C-426/01)

(2002/C 3/27)

Με απόφαση της 19ης Οκτωβρίου 2001, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 29 Οκτωβρίου 2001, το Tribunal d'Instance de Vienne στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ SA Société ACCEA Finances και Christian Giner, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

Πρέπει οι οδηγίες του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1986 (87/102/ΕΟΚ)⁽¹⁾ και της 22ας Φεβρουαρίου 1990 (90/88/ΕΟΚ)⁽²⁾, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ο μόνος σκοπός τους έγκειται στην προστασία των καταναλωτών ή ότι σκοπούν, επιπλέον, στην οργάνωση της ενιαίας πιστωτικής αγοράς και στη ρύθμιση των κανόνων της;

Πρέπει η υποχρέωση σύμφωνης προς αυτόν τον — τουλάχιστον προστατευτικό των καταναλωτών — σκοπό ερμηνεία των εν λόγω οδηγιών να οδηγεί τον εθνικό δικαστή να ερμηνεύει το εθνικό δίκαιο κατά τρόπο που τον εξουσιοδοτεί να εξετάζει αυτεπαγγέλτως τον παράνομο χαρακτήρα των συμβάσεων καταναλωτικής πίστωσης, όπως την έλλειψη γραπτής μνείας του συνολικού πραγματικού επιτοκίου, επ' ευκαιρία πράξεων πληρωμών που πραγματοποιήθηκαν ενώπιόν του από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα;

(1) Οδηγία του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1986, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη (ΕΕ L 42 της 12.2.1987, σ. 48).

(2) Οδηγία 90/88/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 22ας Φεβρουαρίου 1990, για την τροποποίηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που διέπουν την καταναλωτική πίστη (ΕΕ L 61 της 10.3.1990, σ. 14).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Bundessozialgericht με διάταξη της 2ας Αυγούστου 2001 στην υπόθεση Dülger Trans Uluslararsi Tazimacilik Ltd. Sti. κατά Bundesanstalt für Arbeit

(Υπόθεση C-427/01)

(2002/C 3/28)

Με διάταξη της 2ας Αυγούστου 2001, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 30 Οκτωβρίου 2010, το Bundessozialgericht, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Dülger Trans Uluslararsi Tazimacilik Ltd. Sti. και Bundesanstalt für Arbeit, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Ερμηνεύεται το άρθρο 41, παράγραφος 1, του Προσθήτου Πρωτοκόλλου της Συμφωνίας Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, της 23ης Νοεμβρίου 1970, υπό την έννοια ότι συντρέχει επίσης περιορισμός της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, όταν κράτος μέλος της Κοινότητας καταργεί τη μέχρι τότε ισχύουσα απαλλαγή από την υποχρέωση λήψεως αδείας εργασίας για Τούρκους οδηγούς οχημάτων διεθνών μεταφορών εμπορευμάτων, οι οποίοι απασχολούνται σε (Τούρκο) εργοδότη με έδρα στην Τουρκία;

2. Αφορά τέτοιος περιορισμός αποκλειστικά την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών ή επίσης, ή μόνον, την πρόσβαση στην αγορά εργασίας κατά την έννοια του άρθρου 13 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980;
3. Εφαρμόζεται το άρθρο 13 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, και σε Τούρκους εργαζομένους απασχολούμενους σε εργοδότη με έδρα στην Τουρκία οι οποίοι, ως οδηγοί οχημάτων διεθνών μεταφορών εμπορευμάτων, διασχίζουν τακτικά το εδάφος κράτους μέλους της Κοινότητας, χωρίς να είναι εντεταγμένοι στη (νόμιμη) αγορά εργασίας αυτού του κράτους μέλους;
4. Ερμηνεύεται το άρθρο 13 της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, υπό την έννοια ότι απαγορεύει σε κράτος μέλος της Κοινότητας την εισαγωγή εθνικών ρυθμίσεων οι οποίες, σε σύγκριση με την ισχύουσα σε εθνικό επίπεδο νομική κατάσταση την 1η Δεκεμβρίου 1980, προβλέπουν γενικώς για Τούρκους εργαζομένους νέους περιορισμούς όσον αφορά την πρόσβαση στην αγορά εργασίας, ή απαγορεύει η διάταξη αυτή την εισαγωγή νέων περιορισμών μόνον για την απασχόληση ή την περαιτέρω απασχόληση των εργαζομένων των οποίων η παραμονή και απασχόληση στο εσωτερικό της χώρας ήταν ήδη νόμιμες πριν τη θέση σε ισχύ του νέου περιορισμού;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Catania, τέταρτο πολιτικό τμήμα, με διάταξη της 15ης Οκτωβρίου 2001 στο πλαίσιο της υποθέσεως F.Ili Costanzo SpA κατά Elettrica SpA

(Υπόθεση C-428/01)

(2002/C 3/29)

Με διάταξη της 15ης Οκτωβρίου 2001, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 31 Οκτωβρίου 2001, το Tribunale di Catania, τέταρτο πολιτικό τμήμα, στο πλαίσιο της υποθέσεως F.Ili Costanzo SpA κατά Elettrica SpA, που εκκρεμεί ενώπιόν του, υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

- 1) Αν, κατόπιν ερμηνείας των άρθρων 87 επ. της Συνθήκης, ένα καθεστώς, όπως είναι το μεταβατικό καθεστώς που προβλέπει το άρθρο 106 του νομοθετικού διατάγματος 207/99, είναι δυνατό να αποτελεί νέα κρατική ενίσχυση και αν εμπίπτει στο πεδίο απαγορεύσεως του άρθρου 87 ΕΚ.

- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, αν, λαμβανομένου υπόψη του σκεπτικού της παρούσας αποφάσεως, το υπό εξέταση μεταβατικό καθεστώς είναι δυνατό να εμπίπτει στο άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο β' ΕΚ·
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, αν, υπό το πρίσμα των αρχών εκείνων που αναφέρονται στο σκεπτικό της αποφάσεως, το υπό εξέταση μεταβατικό καθεστώς μπορεί να θεωρηθεί συμβιβασίμο με τη Συνθήκη και με την κοινοτική έννομη τάξη.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το cour d'appel de Mons (6ο τμήμα φορολογικών υποθέσεων) με απόφαση της 2ας Νοεμβρίου 2001 στην υπόθεση Philippe Mertens κατά Βελγικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-431/01)

(2002/C 3/30)

Με απόφαση της 2ας Νοεμβρίου 2001, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 7 Νοεμβρίου 2001, το cour d'appel de Mons (6ο τμήμα φορολογικών υποθέσεων), στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του, μεταξύ Philippe Mertens και Βελγικού Δημοσίου, υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το ακόλο-υθο προδικαστικό ερώτημα:

Αντίκειται προς τα άρθρα 39 και/ή 43 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας η νομοθεσία κράτους μέλους σύμφωνα με την οποία, όσον αφορά τις πράξεις επιβολής φόρου επί φυσικών προσώπων, η επαγγελματική ζημία την οποία υπέστη εντός αυτού του κράτους μέλους ένα φυσικό πρόσωπο που διαμένει σ' αυτό το κράτος μέλος κατά τη διάρκεια προγενέστερης φορολογικής περιόδου μπορεί να εκπέσει από το κέρδη του φυσικού αυτού προσώπου που αφορούν μεταγενέστερη φορολογική περίοδο μόνον εφόσον αυτή η επαγγελματική ζημία δεν μπορεί να καταλογιστεί επί των αμοιβών που έχουν σχέση με αυτή την προγενέστερη φορολογική περίοδο και προέρχονται από έμμοσθη δραστηριότητα ασκηθείσα από το φυσικό πρόσωπο εντός άλλου κράτους μέλους και εφόσον τούτο έχει ως αποτέλεσμα η κατ' αυτόν τον τρόπο καταλογισθείσα επαγγελματική ζημία να μην μπορεί να εκπέσει ούτε εντός αυτού του κράτους μέλους ούτε εντός του άλλου κράτους μέλους του φορολογητέου εισοδήματος αυτού του φυσικού προσώπου στο πλαίσιο της πράξεως επιβολής φόρου επί φυσικών προσώπων, ενώ αν το εν λόγω φυσικό πρόσωπο είχε ασκήσει την έμμοσθη δραστηριότητά του στο ίδιο κράτος με αυτό εντός του οποίου ασκεί δραστηριότητες ανεξάρτητου επαγγελματία η εν λόγω επαγγελματική ζημία θα μπορούσε σαφώς να εκπέσει από το φορολογητέο εισόδημα αυτού του φυσικού προσώπου;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg με διατάξεις της 29ης Οκτωβρίου 2001 στην υπόθεση Helmut Gunz

(Υπόθεση C-432/01)

(2002/C 3/31)

Με διάταξη της 29ης Οκτωβρίου 2001, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 7 Νοεμβρίου 2001, το Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg, στο πλαίσιο της διαδικασίας εφέσεως που άσκησε ο Helmut Gunz και που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 79/112/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1978, περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση και την παρουσίαση των τροφίμων που προορίζονται για τον τελικό καταναλωτή καθώς επίσης και τη διαφήμισή τους (στο εξής: κωδικοποιημένη οδηγία 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων ΕΕ L 109 της 6.5.2000, σ. 29), κατά το οποίο η επισήμανση και οι τρόποι σύμφωνα με τους οποίους πραγματοποιείται δεν πρέπει, με την επιφύλαξη των κοινοτικών διατάξεων σχετικά με τα φυσικά μεταλλικά νερά και με τα τρόφιμα ειδικής

διατροφής, να αποδίδουν σε τρόφιμο ιδιότητες πρόληψης, αγωγής και θεραπείας οποιασδήποτε ανθρώπινης ασθένειας ή να επικαλούνται τις ιδιότητες αυτές, την έννοια ότι είναι αντίθετη προς αυτό η εθνική διάταξη κατά την οποία απαγορεύεται, κατά τη διάθεση στην αγορά τροφίμων,

- α) η αναφορά σε φυσιολογικές ή φαρμακολογικές επενέργειες, ιδίως όσον αφορά τη διατήρηση της νεότητας, την παρεμπόδιση της εμφανίσεως συμπτωμάτων γηράσκσεως, το αδυνάτισμα ή τη διατήρηση της υγείας, ή η πρόκληση της εντυπώσεως επενεργείας αυτού του είδους·
 - β) η αναφορά σε ιστορικό ασθενών, σε ιατρικές συστάσεις ή γνωματεύσεις·
 - γ) η χρησιμοποίηση σχετικών με την υγεία, εικονικών ή σχηματοποιημένων παραστάσεων οργάνων του ανθρώπινου σώματος, απεικονίσεων των ασκούντων ιατρικά και παραϊατρικά επαγγέλματα ή απεικονίσεων θεραπευτηρίων ή άλλων αναφερομένων σε θεραπευτικές δραστηριότητες απεικονίσεων;
- 2) Έχουν η οδηγία περί επισήμανσεως ή τα άρθρα 28 και 30 ΕΚ την έννοια ότι απαγορεύουν εθνική ρύθμιση η οποία επιτρέπει την αναγραφή στοιχείων που αφορούν την υγεία, κατά τη διάθεση στην αγορά τροφίμων, υπό την έννοια του υπ' αριθ. 1 ερωτήματος, μόνον κατόπιν προηγούμενης άδειας από τον αρμόδιο Ομοσπονδιακό Υπουργό, εφόσον προϋπόθεση για τη χορήγηση της άδειας είναι ότι τα σχετικά με την υγεία στοιχεία εξασφαλίζουν την προστασία του καταναλωτή από παραπλάνηση;

⁽¹⁾ ΕΕ L 33, σ. 1.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 12ης Ιουλίου 2001

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-202/98, T-204/98 και T-207/98, Tate & Lyle plc κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾

[Ανταγωνισμός — Αγορά ζάχαρης — Παράβαση του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 81 ΕΚ) — Πρόστιμα]

(2002/C 3/32)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-202/98, Tate & Lyle plc, εκπροσωπούμενη από τους R. Fowler, QC, και A. L. Morris, solicitors, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, T-204/98, British Sugar plc, εκπροσωπούμενη από τους T. Sharpe, QC, D. Jowell, barristers, L. R. Lindsay και A. Nourry, solicitors, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, και T-207/98, Napier Brown & Co. Ltd, εκπροσωπούμενη από τις D. Guy, solicitor, και S. Sheppard, barrister, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: K. Wiedner επικουρούμενος από τον N. Khan), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 1999/210/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/F-3/33.708 — British Sugar plc, υπόθεση IV/F-3/33.709 — Tate & Lyle plc, υπόθεση IV/F-3/33.710 — Napier Brown & Company Ltd, υπόθεση IV/F-3/33.711 — James Budgett Sugars Ltd) (ΕΕ 1999, L 76, σ. 1), το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τον P. Mengozzi, Πρόεδρο, τη V. Tiili και τον R. M. Moura Ramos, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Ιουλίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 3 της αποφάσεως 1999/210/ΕΚ της Επιτροπής, της 14ης Οκτωβρίου 1998, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση IV/F-3/33.708 — British Sugar plc, υπόθεση IV/F-3/33.709 — Tate & Lyle plc, υπόθεση IV/F-3/33.710 — Napier Brown & Company Ltd, υπόθεση IV/F-3/33.711 — James Budgett Sugars Ltd), καθόσον αφορά την προσφεύγουσα στην υπόθεση T-202/98.
- 2) Το ύψος του επιβληθέντος βάσει του άρθρου 3 της αποφάσεως 1999/210 στην προσφεύγουσα στην υπόθεση T-202/98 προστίμου καθορίζεται σε 5,6 εκατομμύρια ευρώ.
- 3) Στην υπόθεση T-202/98, η Επιτροπή θα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.
- 4) Απορρίπτει τις προσφυγές στις υποθέσεις T-204/98 και T-207/98.

5) Η προσφεύγουσα στην υπόθεση T-204/98 θα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής στην υπόθεση αυτή, περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων σχετικά με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων.

6) Η προσφεύγουσα στην υπόθεση T-207/98 θα φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής στην υπόθεση αυτή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 48 της 20.2.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 12ης Ιουλίου 2001

στην υπόθεση T-2/99, T. Port GmbH & Co. KG κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως⁽¹⁾

(«Μπανάνες — Εισαγωγές από κράτη ΑΚΕ και τρίτες χώρες — Κανονισμός (ΕΟΚ) 404/93 — Κανόνες του ΠΟΕ — Δυνατότητα επικλήσεως — Άρθρο 234, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 307, πρώτο εδάφιο, ΕΚ) — Αγωγή αποζημιώσεως»)

(2002/C 3/33)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-2/99, T. Port GmbH & Co. KG, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον G. Meier, δικηγόρο, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: S. Marquardt και J.-P. Hix), υποστηριζομένου από τη Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: K. Rispaal-Bellanger, C. Vasak, S. Seam και F. Million) και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: K.-D. Borchardt), με αντικείμενο αγωγή αποζημιώσεως για τη ζημία που η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω του ότι το Συμβούλιο θέσπισε, στο πλαίσιο του κανονισμού του (ΕΟΚ) 404/93, της 13ης Φεβρουαρίου 1993, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της μπανάνας (ΕΕ L 47, σ. 1), διατάξεις αντίθετες, κατά τους ισχυρισμούς της ενάγουσας, στα άρθρα 1, παράγραφος 1, και XIII της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (ΓΣΔΕ), το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από την P. Lindh, Πρόεδρο, και τους R. García-Valdecasas και J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: M. G. Herzig, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε, στις 12 Ιουλίου 2001, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.

3) Η Επιτροπή και η Γαλλική Κυβέρνηση φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 71 της 13.3.99.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 12ης Ιουλίου 2001

στην υπόθεση T-3/99, Banatrading GmbH κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (¹)

(«Μπανάνες — Εισαγωγές από κράτη ΑΚΕ και τρίτες χώρες — Κανονισμός (ΕΟΚ) 404/93 — Κανόνες του ΠΟΕ — Δυνατότητα επικλήσεως — Άρθρο 234, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 307, πρώτο εδάφιο, ΕΚ) — Αγωγή αποζημιώσεως»)

(2002/C 3/34)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-3/99, Banatrading GmbH, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον G. Meier, avocat, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: S. Marquardt και J. P. Hix), υποστηριζόμενου από τη Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: K. Rispal-Bellanger, C. Vasak, S. Seam και F. Million) και την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: K.-D. Borchart), με αντικείμενο αγωγή αποζημιώσεως για τη ζημία που η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω του ότι το Συμβούλιο θέσπισε, στο πλαίσιο του κανονισμού του (ΕΟΚ) 404/93, της 13ης Φεβρουαρίου 1993, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της μπανάνας (ΕΕ L 47, σ. 1), διατάξεις αντίθετες, κατά τους ισχυρισμούς της ενάγουσας, στα άρθρα 1, παράγραφος 1, και XIII της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (ΓΣΔΕ), το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από την P. Lindh, Πρόεδρο, και τους R. García-Valdecasas και J. D. Cooke, δικαστές, γραμματέας: G. Herzig, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε, στις 12 Ιουλίου 2001, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Επιτροπή και η Γαλλική Κυβέρνηση φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 71 της 13.3.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 5ης Ιουνίου 2001

στην υπόθεση T-6/99, ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi GmbH κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Συνθήκη ΕΚΑΧ — Κρατικές ενισχύσεις — Επενδυτικές ενισχύσεις — Ενισχύσεις λειτουργίας — Πεδίο εφαρμογής της Συνθήκης ΕΚΑΧ — Αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης)

(2002/C 3/35)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-6/99, ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi GmbH, με έδρα τη Riesa (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους W. M. Kühne και S. Bauer, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, υποστηριζόμενη από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: W.-D. Plessing και C.-D. Quassowski) και το Freistaat Sachsen, εκπροσωπούμενο από τους δικηγόρους J. Sedemund και T. Lübbig, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και P. Nemitz), με αντικείμενο αίτημα περί ακυρώσεως της αποφάσεως 1999/580/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 11ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με τις ενισχύσεις που χορήγησε η Γερμανία υπέρ της ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi GmbH, Riesa, Σαξωνία (ΕΕ 1999, L 220 σ. 28), το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (τρίτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους J. Azizi, Πρόεδρο, P. Mengozzi, K. Lenaerts, R. M. Moura Ramos και M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: G. Herzig, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Ιουνίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 1, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1999/580/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 11ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με τις ενισχύσεις που χορήγησε η Γερμανία υπέρ της ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi GmbH, Riesa, Σαξωνία, καθόσον με αυτό η Επιτροπή κηρύσσει ασυμβίβαστο προς την απόφαση 2496/96/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικών κανόνων για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου, άνθρακα και χάλυβα, και προς την κοινή αγορά και χάλυβα το μέρος εκείνο των επενδυτικών ενισχύσεων που χορηγήθηκαν στην προσφεύγουσα το 1995, σχετικά με επενδύσεις στις εγκαταστάσεις ευθυγραμμίσεως εν ψυχρώ του χονδροσύρματος.
- 2) Ακυρώνει το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, της αποφάσεως 1999/580 καθόσον ορίζει ότι το στοιχείο ενισχύσεως που περιλαμβάνονταν στις κρατικές εγγυήσεις που χορηγήθηκαν στην προσφεύγουσα στο τέλος του 1994 προς κάλυψη πιστώσεων εκμεταλλεύσεως 7,2 εκατομμυρίων DEM και 4,8 εκατομμυρίων DEM δεν είχε εγκριθεί.

- 3) Ακυρώνει το άρθρο 2 της αποφάσεως 1999/580 καθόσον με αυτό διατάσσεται η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να προβεί σε αναζήτηση του μέρους των επενδυτικών ενισχύσεων που χορηγήθηκαν το 1995 στην προσφεύγουσα, σχετικά με επενδύσεις στις εγκαταστάσεις ευθυγραμμίσεως εν ψυχρώ του χονδρούρματος, καθώς και του στοιχείου ενισχύσεως που περιλαμβανόταν στις κρατικές εγγυήσεις που χορηγήθηκαν στην προσφεύγουσα στο τέλος του 1994 προς κάλυψη πιστώσεων εκμεταλλεύσεως 7,2 εκατομμυρίων DEM και 4,8 εκατομμυρίων DEM.
- 4) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 5) Η προσφεύγουσα φέρει τα δύο τρίτα των δικαστικών της εξόδων.
- 6) Η Επιτροπή φέρει, επιπλέον των δικών της εξόδων, το ένα τρίτο των εξόδων της προσφεύγουσας.
- 7) Οι παρεμβαίνοντες φέρουν τα δικά τους δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 86 της 27.3.99.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 19ης Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση T-58/99, Mukand Ltd κ.λπ. κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (¹)

(Διαδικασίες κατά επιδοτήσεων — Κανονισμός (ΕΚ) 2450/98 — Στιλπνές ράβδοι ανοξείδωτου χάλυβα — Ζημία — Αιτιώδης συνάφεια)

(2002/C 3/36)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-58/99, Mukand Ltd, με έδρα τη Βομβάη (Ινδία), Isibars Ltd, με έδρα τη Βομβάη, Ferro Alloys Corporation Ltd, με έδρα το Nagpur (Ινδία), Viraj Improexpo Ltd, με έδρα τη Βομβάη, εκπροσωπούμενες από τους Κ. Αδαμαντόπουλο, avocat, και J. Branton, solicitor, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως (εκπρόσωποι: S. Marquardt, H.-J. Rabe και G. Berrisch), με αντικείμενο αίτηση περί ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 2450/98 του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 1998, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ράβδων ανοξείδωτου χάλυβα καταγωγής Ινδίας και την οριστική είσπραξη του επιβληθέντος προσωρινού δασμού (ΕΕ L 304, σ. 1), το Πρωτοδικείο (πρώτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους Β. Vesterdorf, Πρόεδρο, Α. Rotocki, J. Pírung, Μ. Βηλαρά και Ν. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, στις 19 Σεπτεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει τον κανονισμό (ΕΚ) 2450/98 του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 1998, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ράβδων ανοξείδωτου χάλυβα καταγωγής Ινδίας και την οριστική είσπραξη του επιβληθέντος προσωρινού δασμού, όσον αφορά τις εισαγωγές στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα των προϊόντων που παράγουν οι εταιρίες Mukand Ltd, Isibars Ltd, Ferro Alloys Corporation Ltd και Viraj Improexpo Ltd.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά ως απαράδεκτη.
- 3) Το Συμβούλιο φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγουσες. Η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) ΕΕ C 160 της 5.6.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 10ης Οκτωβρίου 2001

στην υπόθεση T-171/99, Corus UK Ltd κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Αγωγή αποζημιώσεως — Αναζήτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων — Ζημία επελθούσα λόγω μερικώς ακυρωθείσας αποφάσεως)

(2002/C 3/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-171/99, Corus UK Ltd, πρώην British Steel plc, ακολουθώντας British Steel Ltd, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τους P. G. H. Collins και M. Levitt, solicitors, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currell και W. Wils), με αντικείμενο αίτημα αποκαταστάσεως της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη η ενάγουσα κατόπιν της αρνήσεως της Επιτροπής να της καταβάλει τόκους επί του ποσού που της επεστράφη σε εκτέλεση αποφάσεως του Πρωτοδικείου περί μειώσεως του ποσού του επιβληθέντος στην ενάγουσα προστίμου, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους Β. Vesterdorf, Πρόεδρο, Μ. Βηλαρά και Ν. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: G. Herzig, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 10 Οκτωβρίου 2001 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Η Επιτροπή υποχρεώνεται να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσόν των 3 016 608 ευρώ, προσαυξημένο με τους τόκους βάσει κατ' αποκοπήν επιτοκίου ύψους 5,75%, χωρίς κεφαλαιοποίηση, για την περίοδο από τις 24 Απριλίου 1999 έως την ημερομηνία εκδόσεως της παρούσας αποφάσεως.

- 2) Τα προβλεπόμενα στο σημείο 1 ανωτέρω ποσά γεννούν τόκους με το αυτό επιτόκιο, χωρίς κεφαλαιοποίηση, από την έκδοση της παρούσας αποφάσεως μέχρι πλήρους αποπληρωμής.
- 3) Απορρίπτεται κατά τα λοιπά η αγωγή.
- 4) Καταδικάζεται η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 281 της 2.10.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 20ής Ιουνίου 2001

στην υπόθεση T-188/99, Euroalliances κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Ντάμπινγκ — Απόφαση περατώνουσα επανεξέταση μέτρων των οποίων επέκειτο η λήξη — Προσφυγή ακυρώσεως)

(2002/C 3/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-188/99, Euroalliances, με έδρα τις Βρυξέλλες, εκπροσωπούμενη από τους D. Voillemot και O. Prost, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς, N. Khan, ακολούθως V. Kreuzshtitz και A. P. Bentley), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως 1999/426/ΕΚ της Επιτροπής, της 4ης Ιουνίου 1999, για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Αιγύπτου και Πολωνίας (ΕΕ L 166, σ. 91), το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (δευτερο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο από τους A. W. H. Meij, Πρόεδρο, K. Lenaerts, A. Rotocki, M. Jaeger και J. Pírrung, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Ιουνίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 314 της 30.10.1999.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 19ης Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση T-337/99, Henkel KGaA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Μορφή απορρυπαντικού προϊόντος για πλυντήρια ρούχων ή πλυντήρια πιάτων — Τρισδιάστατο σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχωρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2002/C 3/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-337/99, Henkel KGaA, με έδρα το Düsseldorf (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους H. F. Wissel και C. Osterrieth, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl, D. Schennen και S. Laitinen), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα και υποδείγματα) της 21ης Σεπτεμβρίου 1999 (υπόθεση R 73/1999-3), που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 28 Σεπτεμβρίου 1999, το Πρωτοδικείο (δευτερο τμήμα), συγκείμενο από τους A. W. H. Meij, Πρόεδρο, A. Rotocki και J. Pírrung, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 19 Σεπτεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) ΕΕ C 63 της 4.3.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 20ής Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση T-344/99, Lucía Recalde Langarica κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Επίδομα αποδημίας — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΥΚ — Άρθρο 26 του ΚΥΚ — Δικαιώματα άμυνας)

(2002/C 3/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Στην υπόθεση T-344/99, Lucía Recalde Langarica, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών,

εκπροσωπούμενη από τους R. García-Callardo και G. Pérez Olmo, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Curral και J. Rivas Andrés), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 1999, περί αφαιρέσεως του επιδόματος αποδημίας της προσφεύγουσας και περί αναδρομικής κρατήσεως από τον μισθό της των ποσών που της είχαν χορηγηθεί σχετικά, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από την P. Lindh, πρόεδρο, και τους R. García-Valdecasas και J. D. Cooke, δικαστές· γραμματέας: J. Palacios González, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Σεπτεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) *Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής, της 26ης Φεβρουαρίου 1999.*
- 2) *Απορρίπτει ως απαράδεκτο το αίτημα να διατάξει το Πρωτοδικείο κάθε άλλο πρόσφορο μέτρο ώστε να εκτελέσει η Επιτροπή τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 233 ΕΚ.*
- 3) *Η Επιτροπή θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα της προσφεύγουσας.*

(¹) ΕΕ C 79 της 18.3.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 19ης Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση T-26/00, *Lecureur SA* κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Κανονισμός 2519/97 της Επιτροπής — Επισιτιστική βοήθεια — Ρήτρα διατησίας — Συμβατική φύση της διαφοράς — Μη καταλληλότητα του παραδοθέντος εμπορεύματος — Κλοπές από τις αποθήκες — Μετάθεση του κινδύνου — Παρακρατήσεις επί των πληρωμών)

(2002/C 3/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-26/00, *Lecureur SA*, με έδρα το Παρίσι (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από τους L. Funck-Brentano και J. Villette, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: P. Oliver), με αντικείμενο αίτημα πληρωμής του ποσού που παρακράτησε η Επιτροπή κατά τον διακανονισμό του υπολοίπου για την παράδοση εμπορευμάτων στο πλαίσιο επισιτιστικής βοήθειας, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους A. W. H. Meij, Πρόεδρο, A. Rotocki και J. Pírrung, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 19 Σεπτεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Η Επιτροπή θα καταβάλει στην προσφεύγουσα ποσό 109 921 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας υπολογιζομένων, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 7, του κανονισμού (ΕΚ) 2519/97 της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 1997, για τις γενικές διατάξεις κινητοποίησης προϊόντων που χορηγούνται δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1292/96 του Συμβουλίου για την κοινοτική επισιτιστική βοήθεια, από τις 6 Μαΐου 1999 και μέχρι εξοφλήσεως της οφειλής.*

2) *Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.*

(¹) ΕΕ C 122 της 29.4.00.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 19ης Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση T-30/00, *Henkel KGaA* κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (¹)

(Κοινοτικό σήμα — Μορφή απορρυπαντικού προϊόντος για πλυντήρια ρούχων ή πλυντήρια πιάτων — Εικονιστικό σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχωρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94

(2002/C 3/42)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-30/00, *Henkel KGaA*, με έδρα το Düsseldorf (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους H. F. Wissel και C. Osterrieth, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl, D. Schennen και S. Laitinen), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 25ης Νοεμβρίου 1999 (υπόθεση R 75/1999-3), που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 10 Δεκεμβρίου 1999, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους A. W. H. Meij, Πρόεδρο, A. Rotocki και J. Pírrung, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 19 Σεπτεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) *Απορρίπτει την προσφυγή.*

2) *Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.*

(¹) ΕΕ C 135 της 13.5.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 10ης Οκτωβρίου 2001

στην υπόθεση T-111/00, **British American Tobacco International (Investments) Ltd** κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Απόφαση 94/90/ΕΚΑΧ, ΕΚ Ευρατόμ — Πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα της Επιτροπής — Πρακτικά της επιτροπής ειδικών φόρων καταναλώσεως — Μερική πρόσβαση — Εξαίρεση — Αποκάλυψη της ταυτότητας των εθνικών αντιπροσωπειών — Προστασία του συμφέροντος του θεσμικού οργάνου ως προς το απόρρητο των διασκέψεών του)

(2002/C 3/43)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-111/00, **British American Tobacco International (Investments) Ltd**, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενη από τον S. Crosby, solicitor, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: U. Wölker και X. Lewis), με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής περί μερικής απορρίψεως αιτήσεως για την πρόσβαση σε ορισμένα πρακτικά της επιτροπής ειδικών φόρων καταναλώσεως, το Πρωτοδικείο (πρώτο τμήμα), συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, M. Βηλαρά και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 10 Οκτωβρίου 2001 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής περί μερικής απορρίψεως της αιτήσεως για πρόσβαση σε ορισμένα πρακτικά της επιτροπής ειδικών φόρων καταναλώσεως.
- 2) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 192 της 8.7.00.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 19ης Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση T-117/00, **Procter & Gamble Company** κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Μορφή απορρυπαντικού προϊόντος για πλυντήρια ρούχων ή πλυντήρια πιάτων — Τρισδιάστατο σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχωρήσεως — 'Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2002/C 3/44)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-117/00, **Procter & Gamble Company**, με έδρα το Cincinnati, Ohio (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τους C. J. C. van Nispen και G. Kuipers, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl, D. Schennen και C. Røhl Søberg), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 8ης Μαρτίου 2000 (υπόθεση R-509/1999-1), που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 13 Μαρτίου 2000, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους A. W. H. Meij, Πρόεδρο, A. Potocki και J. Pírrung, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 19 Σεπτεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 192 της 8.7.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 19ης Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση T-118/00, Procter & Gamble Company κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Μορφή απορρυπαντικού προϊόντος για πλυντήρια ρούχων ή πλυντήρια πιάτων — Τρισδιάστατο σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχωρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2002/C 3/45)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-118/00, Procter & Gamble Company, με έδρα το Cincinnati, Ohio (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τους C. van Nispen και G. Kuipers, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl, D. Schennen και C. Røhl Søbberg), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 3ης Μαρτίου 2000 (υπόθεση R 516/1999-1), που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 7 Μαρτίου 2000, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους A. W. H. Meij, Πρόεδρο, A. Rotocki και J. Piringung, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 19 Σεπτεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 192 της 8.7.00.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 19ης Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση T-119/00, Procter & Gamble Company κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Μορφή απορρυπαντικού προϊόντος για πλυντήρια ρούχων ή πλυντήρια πιάτων — Τρισδιάστατο σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχωρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2002/C 3/46)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-119/00, Procter & Gamble Company, με έδρα το Cincinnati, Ohio (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τους C. J. J. C. van Nispen και G. Kuipers, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl, D. Schennen και C. Røhl Søbberg), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 29ης Φεβρουαρίου 2000 (υπόθεση R-519/1999-1), που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 3 Μαρτίου 2000, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους A. W. H. Meij, Πρόεδρο, A. Rotocki και J. Piringung, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 19 Σεπτεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 192 της 8.7.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 19ης Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση T-120/00, Procter & Gamble Company κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Μορφή απορρυπαντικού προϊόντος για πλυντήρια ρούχων ή πλυντήρια πιάτων — Τρισδιάστατο σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχωρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2002/C 3/47)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-120/00, Procter & Gamble Company, με έδρα το Cincinnati, Ohio (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τους C. J. J. C. van Nispen και G. Kuipers, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl, D. Schennen και C. Røhl Søberg), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 29ης Φεβρουαρίου 2000 (υπόθεση R-520/1999-1), που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 3 Μαρτίου 2000, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους A. W. H. Meij, Πρόεδρο, A. Rotocki και J. Pirrung, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 19 Σεπτεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 192 της 8.7.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 19ης Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση T-121/00, Procter & Gamble Company κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Μορφή απορρυπαντικού προϊόντος για πλυντήρια ρούχων ή πλυντήρια πιάτων — Τρισδιάστατο σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχωρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2002/C 3/48)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-121/00, Procter & Gamble Company, με έδρα το Cincinnati, Ohio (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τους C. J. J. C. van Nispen και G. Kuipers, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl, D. Schennen και C. Røhl Søberg), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 29ης Φεβρουαρίου 2000 (υπόθεση R-529/1999-1), που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 3 Μαρτίου 2000, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους A. W. H. Meij, Πρόεδρο, A. Rotocki και J. Pirrung, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 19 Σεπτεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 192 της 8.7.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 19ης Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση T-128/00, Procter & Gamble Company κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Μορφή απορρυπαντικού προϊόντος για πλυντήρια ρούχων ή πλυντήρια πιάτων — Τρισδιάστατο σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχωρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2002/C 3/49)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-128/00, Procter & Gamble Company, με έδρα το Cincinnati, Ohio (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τους C. van Nispen και G. Kuipers, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl, D. Schennen και C. Røhl Søbberg), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 8ης Μαρτίου 2000 (υπόθεση R-506/1999-1), που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 13 Μαρτίου 2000, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους A. W. H. Meij, Πρόεδρο, A. Potocki και J. Pírrung, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 19 Σεπτεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 8ης Μαρτίου 2000 (υπόθεση R 506/1999-1) όσον αφορά τα προϊόντα της κλάσεως 3 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας που αντιστοιχεί στην ακόλουθη περιγραφή: «είδη αρωματοποιίας, αιθέρια έλαια, καλλυντικά, σαμπουάν μαλλιών, οδοντόκρεμες».
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 192 της 8.7.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 19ης Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση T-129/00, Procter & Gamble Company κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Μορφή απορρυπαντικού προϊόντος για πλυντήρια ρούχων ή πλυντήρια πιάτων — Τρισδιάστατο σήμα — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου της καταχωρήσεως — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2002/C 3/50)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-129/00, Procter & Gamble Company, με έδρα το Cincinnati, Ohio (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τους C. van Nispen και G. Kuipers, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: A. von Mühlendahl, D. Schennen και C. Røhl Søbberg), με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 8ης Μαρτίου 2000 (υπόθεση R-508/1999-1), που κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 13 Μαρτίου 2000, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους A. W. H. Meij, Πρόεδρο, A. Potocki και J. Pírrung, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 19 Σεπτεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 8ης Μαρτίου 2000 (υπόθεση R 508/1999-1) όσον αφορά τα προϊόντα της κλάσεως 3 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας που αντιστοιχεί στην ακόλουθη περιγραφή: «είδη αρωματοποιίας, αιθέρια έλαια, καλλυντικά, σαμπουάν μαλλιών, οδοντόκρεμες».
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 192 της 8.7.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 3ης Οκτωβρίου 2001

στην υπόθεση T-140/00, Zapf Creation AG κατά Γραφείου
Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα,
σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Λεκτικό σύμπλεγμα *New Born Baby* —
Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Άρθρο 7, παράγραφος 1,
στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94]

(2002/C 3/51)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-140/00, Zapf Creation AG, με έδρα το Rödental (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον A. Kockläuner, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωποι: D. Schennen, A. von Mühlendahl και C. Røhl Søbørg), με αντικείμενο προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 21ης Μαρτίου 2000 (υπόθεση R 348/1999-3), σχετικά με την καταχώριση του λεκτικού συμπλέγματος *New Born Baby* ως κοινοτικού σήματος, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Mengozzi, πρόεδρο, V. Tiili και R. M. Moura Ramos, δικαστές, γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 3 Οκτωβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου εναρμονίσεως στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 21ης Μαρτίου 2000 (υπόθεση R 348/1999-3).
- 2) Το Γραφείο θα φέρει τα δικαστικά του έξοδα καθώς και τα έξοδα της προσφεύγουσας.

⁽¹⁾ EE C 233 της 12.8.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 19ης Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση T-152/00, E κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών
Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Απόρριψη υποψηφιότητας — Παραβίαση
των όρων της ανακοινώσεως κενής θέσεως — Πρόδηλα
σφάλματα εκτιμήσεως — Δυσμενής διάκριση — Κατάχ-
ρηση εξουσίας)

(2002/C 3/52)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-152/00, E, έκτακτη υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τον G. Vandersanden, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: G. Valsesia και J. Curgall), με αντικείμενο, αφενός, αίτημα προς ακύρωση της απορρίψεως της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας για τη θέση προϊσταμένου της διοικητικής μονάδας «Μεσόγειος» της διευθύνσεως «Διεθνής ρολος» της Γενικής Διευθύνσεως «Έρευνα» της Επιτροπής, και διορισμού της P. στη θέση αυτή, και, αφετέρου, αγωγή προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που φέρεται ότι υπέστη από τις δύο αυτές αποφάσεις, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους A. W. H. Meij, πρόεδρο, A. Rotocki και J. Pitting, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 19 Σεπτεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 259 της 9.9.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 20ής Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση T-171/00, Peter Spruyt κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾*(Υπάλληλοι — Κάλυψη κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής ασθένειας — Παροχές προβλεπόμενες από το άρθρο 73 του ΚΥΚ — Ατύχημα με κατευθυνόμενο αλεξίπτωτο)*

(2002/C 3/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-171/00, Peter Spruyt, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Arolo di Leggiano (Ιταλία), εκπροσωπούμενος από τον E. Boigelot, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: J. Currall), με αντικείμενο αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 1999, με την οποία αυτή αρνήθηκε στον προσφεύγοντα το ευεργέτημα της εφαρμογής του άρθρου 73 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΚΥΚ), το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Azizi, πρόεδρο, K. Lenaerts και M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Σεπτεμβρίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 1999, με την οποία αρνήθηκε στον προσφεύγοντα την εφαρμογή του άρθρου 73 του ΚΥΚ των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 2) Υποχρεώνει την Επιτροπή να επιστρέψει στον προσφεύγοντα τα ιατρικά έξοδα που συνδέονται με το ατύχημα που υπέστη στις 9 Μαΐου 1999 με κατευθυνόμενο αλεξίπτωτο, εκτός αυτών που του επεστράφησαν κατ'εφαρμογήν του άρθρου 72 του ΚΥΚ, με τόκο υπερημερίας 5,75% ετησίως από τις 13 Σεπτεμβρίου 1999.
- 3) Υποχρεώνει την Επιτροπή να φέρει τα βάρη που προκύπτουν από την προσωρινή πλήρη και μερική ανικανότητα προς εργασία καθώς και από τη μόνιμη μερική ανικανότητα προς εργασία του προσφεύγοντος, που προέρχονται από το ατύχημα αυτό, υπό τους όρους που καθορίζονται στο άρθρο 73 του ΚΥΚ και στις κανονιστικές διατάξεις σχετικά με την κάλυψη των κινδύνων ατυχήματος και επαγγελματικής ασθένειας των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.
- 4) Καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 247 της 26.8.2000.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 20ής Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση T-95/01, Gérald Coget κ.λπ. κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων⁽¹⁾*(Υπάλληλοι — Θέση γενικού γραμματέα — Υποψηφιότητες — Εμπειρία υψηλού επιπέδου — Ευρεία εξουσία εκτιμήσεως του οργάνου — Πρόσκληση σε συνέντευξη)*

(2002/C 3/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-95/01, Gérald Coget, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Hettange-Grande (Γαλλία), Pierre Hugé, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Boppeneioie (Λουξεμβούργο), και Emmanuel Gabolde, υπάλληλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Metz (Γαλλία), εκπροσωπούμενοι από τον A. Soulier, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J.-M. Stenier, P. Giusta, B. Schäfer και D. Waelbroeck), με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της από 22 Φεβρουαρίου 2001 αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου περί τοποθετήσεως του Michel Hervé στη θέση του γενικού γραμματέα από 1ης Ιουλίου 2001, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Azizi, πρόεδρο, K. Lenaerts και M. Jaeger, δικαστές, γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 20 Σεπτεμβρίου Ιουλίου 2001 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων των δύο διαδικασιών ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ EE C 186 της 30.6.2001.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 10ης Ιουλίου 2001

στην υπόθεση T-191/00, Werner F. Edlinger κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾**(Προσφυγή κατά παραλείψεως — Παραλείψεις που δύνανται να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής — Απαράδεκτο)**

(2002/C 3/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-191/00, Werner F. Edlinger, κάτοικος Βιέννης (Αυστρία), εκπροσωπούμενος από τον F. Frisch, avocat, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: U. Wölker και C. Ladenburger), με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Επιτροπή παρανόμως παρέλειψε να ενεργήσει κατά των μέτρων που έλαβαν στις 31 Ιανουαρίου 2000 κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας οι αρχηγοί των κρατών ή κυβερνήσεων των δεκατεσσάρων λοιπών κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Mengozzi, Πρόεδρο, V. Tiili και R. M. Moura Ramos, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 10 Ιουλίου 2001 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 285 της 7.10.00.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 12ης Σεπτεμβρίου 2001

στην υπόθεση T-132/01 R, Euroalliages κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(«Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Άρθρο 108 του Κανονισμού Διαδικασίας»)

(2002/C 3/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-132/01 R, Euroalliages, με έδρα τις Βρυξέλλες, Réchiney Electrometallurgie, με έδρα το Courbevoie (Γαλλία), Vargön Alloys AB, με έδρα το Vargön (Σουηδία), Ferroatlántica,

με έδρα τη Μαδρίτη, εκπροσωπούμενες από τους D. Voillemot και O. Prost), κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Kreuschitz, S. Meany και A. P. Bentley), με αντικείμενο αίτηση εκ μέρους των εταιριών αυτών να τροποποιηθεί το διατακτικό της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 1ης Αυγούστου 2001, T-132/01 R, Euroalliages κ.λπ. κατά Επιτροπής (μη δημοσιευθείσα ακόμη στη Συλλογή), ο Πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 12 Σεπτεμβρίου 2001 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την υποβληθείσα αίτηση.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή των Japan Tobacco Inc. και JT International S.A. κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 20 Σεπτεμβρίου 2001

(Υπόθεση T-223/01)

(2002/C 3/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι Japan Tobacco Inc. και JT International S.A., εκπροσωπούμενες από τους Onno Brouwer και Paul Lomas του δικηγορικού γραφείου Freshfields Bruckhaus Deringer, Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησαν ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Σεπτεμβρίου 2001 προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει ολικώς το άρθρο 7 της οδηγίας επικουρικής
- να ακυρώσει το άρθρο 7 της οδηγίας, καθόσον αυτό στερεί από τις προσφεύγουσες τη δυνατότητα χρησιμοποίησης του εμπορικού σήματος MILD SEVEN εντός της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, και
- να υποχρεώσει, σύμφωνα με το άρθρο 87 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ενώσεως να φέρουν τα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων των προσφευγουσών και των τρίτων που ενδέχεται να μετάσχουν στη δίκη.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες είναι η κάτοχος και η έχουσα άδεια εκμεταλλεύσεως, αντιστοίχως, του σήματος MILD SEVEN, που χρησιμοποιείται παγκοσμίως ως μάρκα τσιγάρων και προστατεύεται βάσει των διατάξεων περί βιομηχανικής ιδιοκτησίας. Οι προσφεύγουσες φοβούνται ότι η απαγόρευση χρησιμοποίησεως χαρακτηρισμών που να υποδεικνύουν ότι ένα συγκεκριμένο προϊόν καπνού είναι λιγότερο επιβλαβές από άλλα, την οποία προβλέπει η οδηγία 2001/37, θα τους στερήσει τη δυνατότητα να θέσουν σε κυκλοφορία τη μάρκα MILD SEVEN στην αγορά της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι δεν υπάρχει επαρκής νομική βάση για την εφαρμογή του άρθρου 7 της οδηγίας. Η εν λόγω οδηγία στηρίζεται στα άρθρα 95 και 133 της Συνθήκης ΕΚ. Σύμφωνα με τις προσφεύγουσες, κανένα από αυτά δεν συνιστά επαρκή βάση για το άρθρο 7 της οδηγίας. Το άρθρο 133 δεν τυγχάνει εφαρμογής, καθότι η κοινή εμπορική πολιτική δεν σχετίζεται με το άρθρο 7. Ούτε το άρθρο 95 της Συνθήκης ΕΚ συνιστά επαρκή βάση, εφόσον, για την καθιέρωση της εσωτερικής αγοράς, δεν είναι αναγκαία η εναρμόνιση της σχετικής νομοθεσίας. Κατά τις προσφεύγουσες, δεν υφίσταται εμπόδιο στο εμπόριο που να πρέπει να αρθεί. Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι το άρθρο 7 της οδηγίας συνιστά παράβαση του άρθρου 152, παράγραφος 4, στοιχείο γ', της Συνθήκης ΕΚ. Θεωρούν ότι το άρθρο 95 της Συνθήκης ΕΚ χρησιμοποιείται ως νομική βάση για την παράκαμψη της απαγορεύσεως που θέτει το άρθρο 152, παράγραφος 4, στοιχείο γ', της Συνθήκης ΕΚ ως προς την εναρμόνιση της νομοθεσίας για την προστασία και τη βελτίωση της υγείας του ανθρώπου.

Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται επίσης ότι το άρθρο 7 της οδηγίας παραβιάζει την αρχή της ιδιοκτησίας και την αρχή της αναλογικότητας, καθότι θα τους στερήσει τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν το εμπορικό τους σήμα στην ευρωπαϊκή αγορά. Θεωρούν ότι το άρθρο 7 δεν αποτελεί πρόσφορο μέσο για την επίτευξη του σκοπού του άρθρου αυτού, ήτοι την ενθάρρυνση της προστασίας της υγείας και του καταναλωτή. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι χαρακτηρισμοί του προϊόντος παρέχουν στον καταναλωτή στοιχεία βάσει των οποίων μπορεί να επιλέξει να καπνίσει τσιγάρα με χαμηλότερη περιεκτικότητα σε πίσσα και νικοτίνη. Εν πάση περιπτώσει, το άρθρο 7 δεν αποτελεί το λιγότερο περιοριστικό μέτρο, εφόσον θα μπορούσε να έχει προβλεφθεί η προστασία των υφιστάμενων εμπορικών σημάτων.

Περαιτέρω οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το άρθρο 7 της οδηγίας συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Τονίζουν ότι είναι οι μοναδικοί καπνοπαραγωγοί στην Ευρωπαϊκή Ένωση που θα στερούνταν της χρησιμοποίησεως του σήματός τους λόγω του άρθρου 7 της οδηγίας.

Τέλος, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η βάση του άρθρου 7 της οδηγίας είναι ανεπαρκής.

Προσφυγή της Houghton Durferrit GmbH κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς που ασκήθηκε στις 24 Σεπτεμβρίου 2001

(Υπόθεση T-224/01)

(2002/C 3/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Durferrit GmbH, εκπροσωπούμενη από την Patricia Koch Moreno, δικηγόρο Μαδρίτης (Ισπανία), άσκησε στις 24 Σεπτεμβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ). Διάδικος στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ ήταν και η Kolone Corporation.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση 949/1999 που εξέδωσε στις 15 Οκτωβρίου 1999 το τμήμα ανακοπών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς στη διαδικασία ανακοπής B4905, καθώς και την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών, της 6ης Ιουλίου 2001, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα κατά της ως άνω αποφάσεως·
- να κρίνει απαράδεκτο το κοινοτικό σήμα που καταχώρισε η Kolone Corporation με αριθμό 40.568 NU-TRIDE, για προϊόντα των κλάσεων 1 και 40, λόγω του ότι είναι ασυμβίβαστο με προηγούμενως καταχωρισθέν σήμα ανήκον στην προσφεύγουσα, με αριθμό 764.560, για προϊόντα των κλάσεων 1, 7 και 11·
- να μη δεχθεί την καταχώριση του κοινοτικού σήματος αριθ. 40.568 NU-TRIDE για προϊόντα των κλάσεων 1 και 40·
- να καταδικάσει την αιτήσασα την καταχώριση του ως άνω κοινοτικού σήματος Kolone Corporation στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Kolone Corporation

Κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση:

λεκτικό σήμα «NU-TRIDE» — Αίτηση αριθ. 40.568, σχετικά με προϊόντα των κλάσεων 1 και 40 (Χημικές ουσίες για χρήση στην κατεργασία των μετάλλων και Κατεργασία μετάλλων)

Δικαιούχος του σήματος ή σημείου που προβλήθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής:

η προσφεύγουσα

Σήμα ή σημείο που προβλήθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής:

γερμανικό σήμα «TUFFTRIDE» για προϊόντα των κλάσεων 1, 7 και 11

Απόφαση του τμήματος ανακοπών:

απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών:

απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως:

άρθρα 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94⁽¹⁾

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 40/94 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της SGL Carbon AG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-239/01)

(2002/C 3/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η SGL Carbon AG, με έδρα το Wiesbaden (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους Rechtsanwälte M. Klusmann, F. Wiemer και C. Canenbley, άσκησε στις 2 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση Ε(2001) 1986 από 18ης Ιουλίου 2001,
- επικουρικώς, να προβεί σε εύλογη μείωση του ύψους του προστίμου που υποβλήθηκε στην προσφεύγουσα με την προσβαλλόμενη απόφαση,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα κατασκευάζει διάφορα προϊόντα από άνθρακα και γραφίτη, μεταξύ άλλων και ηλεκτρόδια από γραφίτη. Στο πλαίσιο διαδικασίας παροχής πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 11 του κανονισμού 17/62, που αφορούσαν περιοριστικές του ανταγωνισμού συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων στην αγορά ηλεκτροδίων από γραφίτη, η προσφεύγουσα δήλωσε στην καθής

ότι θα συνεργαζόταν για τη διαλεύκανση της υποθέσεως. Παρόμοια διαδικασία των αρχών στις Ηνωμένες Πολιτείες κατέληξε μεταξύ άλλων στην επιβολή χρηματικού προστίμου στην προσφεύγουσα.

Η προσφεύγουσα απάντησε στην καθής επί της κοινοποιηθείσας σε αυτήν ανακοίνωση αιτιάσεων ότι δεν αμφισβητεί ρητώς τα πραγματικά περιστατικά που εξέθετε η καθής. Ταυτοχρόνως ζήτησε να συνυπολογιστεί, κατά την επιμέτρηση των προστίμων από την καθής, τα επιβληθέντα στις Ηνωμένες Πολιτείες χρηματικά πρόστιμα ή τουλάχιστον να ληφθούν δεόντως υπόψη.

Η καθής προσάπτει στην προσφεύγουσα, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι συμμετείχε σε συμφωνία και έλαβε ως βάση για τον υπολογισμό των χρηματικών προστίμων την παγκόσμια αγορά των ηλεκτροδίων από γραφίτη. Έτσι, επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα πρόστιμο ύψους 80,2 εκατομμυρίων ευρώ.

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά του συνόλου της αποφάσεως. Ισχυρίζεται ότι η καθής δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι είχε ήδη επιβληθεί στην προσφεύγουσα ποινή με απόφαση άλλων δικαστηρίων για την ίδια πράξη. Ιδίως δεν έλαβε υπόψη κανενός είδους συνυπολογισμό των ήδη επιβληθεισών σε άλλα κράτη κυρώσεων και αγνόησε την εφαρμογή της απαγορεύσεως επιβολής διπλής ποινής (*ne bis in idem*). Πέραν τούτου, η καθής παρέβη τα άρθρα 253 ΕΚ και 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62 λόγω πλημμελούς υπολογισμού του ύψους του χρηματικού προστίμου ενόψει της εφαρμογής των κατευθυντηρίων γραμμών για τη διαδικασία καθορισμού των προστίμων⁽¹⁾ και την ανακοίνωση σχετικά με τη μη επιβολή ή τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων⁽²⁾. Παραβίασε τις γενικές αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας και διέπραξε, σε κάθε στάδιο της διαδικασίας επιβολής του προστίμου, νομικά σφάλματα και πλάνη περί την εκτίμηση εις βάρος της προσφεύγουσας. Επιπλέον, η καθής αγνόησε μεταξύ άλλων την έκταση της συνεργασίας που παρέσχε η προσφεύγουσα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 9 της 14.1.1998, σ. 3.

⁽²⁾ ΕΕ C 207 της 18.7.1996, σ. 4.

Προσφυγή-αγωγή της Rica Foods (Free Zone) N.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-242/01)

(2002/C 3/60)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η Rica Foods (Free Zone) N.V., με έδρα το Oranjestad (Aruba), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο G. van der Wal, άσκησε στις 3 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να ακυρώσει τον κανονισμό 1476/2001·
- 2) να ορίσει ότι η Κοινότητα είναι υπεύθυνη για τη ζημία που η προσφεύγουσα υπέστη από το γεγονός ότι από τις 19 Ιουλίου 2001 η εισαγωγή των προϊόντων που αφορά ο κανονισμός 1476/2001 εμποδίζεται ή περιορίζεται συνεπεία του κανονισμού αυτού, καθώς και να ορίσει ότι οι διάδικοι θα πρέπει να συμφωνήσουν για την έκταση της ζημίας της προσφεύγουσας και ότι, αν δεν συμφωνήσουν επί του ζητήματος αυτού, η δίκη θα συνεχιστεί εντός της προθεσμίας που θα τάξει το Πρωτοδικείο για να καθοριστεί η έκταση της ζημίας, ή τουλάχιστον να υποχρεώσει την Κοινότητα να καταβάλει μια προσωρινώς υπολογισμένη αποζημίωση που θα προσδιοριστεί αργότερα, ή επικουρικότερα, να υποχρεώσει την Κοινότητα να καταβάλει την αποζημίωση που το Πρωτοδικείο θα καθορίσει κατά δίκαιη κρίση, πλέον τόκων προς 8 % ετησίως από την ημερομηνία ασκήσεως της προσφυγής-αγωγής μέχρι την ολοσχερή εξόφληση·
- 3) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα παράγει στην Αruβα ζάχαρη και μείγματα ζάχαρης/κακάο. Η Αruβα ανήκει στις υπερπόντιες χώρες και εδάφη (ΥΧΕ). Η ζάχαρη και τα μείγματα ζάχαρης/κακάο που παράγονται από την προσφεύγουσα λαμβάνουν, συνεπεία της σφραγίσουσας καταγωγών ΕΚ/ΥΧΕ και ΑΚΕ/ΥΧΕ, καταγωγή ΥΧΕ και μπορούν να εισαχθούν στην ΕΚ χωρίς δασμούς.

Όμως, με τον κανονισμό 1476/2001⁽¹⁾, ο οποίος τροποποίησε τον κανονισμό 1325/2001⁽²⁾, καθιερώθηκε για τα μείγματα ζάχαρης/κακάο ποσόστωση 6 684 τόνων ζάχαρης για την περίοδο από τις 19 Ιουλίου έως την 1η Δεκεμβρίου 2001.

Η προσφεύγουσα στηρίζεται προπάντων στην έλλειψη νομιμότητας του κανονισμού 1325/2001, τον οποίο προσέβαλε με χωριστή προσφυγή στην υπόθεση T-211/01.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται προς στήριξη της τωρινής προσφυγής-αγωγής της ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παραβαίνει το άρθρο 109 της αποφάσεως ΥΧΕ. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή, για να θεσπίσει το σχετικό μέτρο διασφάλισης, στηρίχθηκε σε ανακριβή πραγματικά περιστατικά. Έτσι, οι σοβαρές διαταράξεις ή δυσκολίες σε ένα τομέα οικονομικής δραστηριότητας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα τις οποίες επικαλείται η Επιτροπή δεν είναι διαταράξεις ή δυσκολίες υπό την έννοια του άρθρου 109 της

αποφάσεως ΥΧΕ. Επιπλέον, η Επιτροπή παρέλειψε να αποδείξει την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ των προβλημάτων αυτών και της επιδεινώσεως της καταστάσεως ενός οικονομικού τομέα στην Κοινότητα. Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω ότι η εισαγωγή ζάχαρης και μειγμάτων ζάχαρης/κακάο από τις ΥΧΕ δεν έχει επίπτωση στα προβλήματα αυτά.

Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι παραβιάστηκε η αρχή της αναλογικότητας και ότι δεν τηρήθηκαν τα άρθρα 3 ΕΚ και 182 ΕΚ έως 184 ΕΚ. Συγκεκριμένα, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν λαμβάνει υπόψη την προνομακική θέση που τα άρθρα αυτά χορηγούν στις ΥΧΕ.

Τέλος, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας και ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός στερείται αιτιολογίας.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 1476/2001 της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2001, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1325/2001 σχετικά με τα μέτρα διασφάλισης όσον αφορά τις εισαγωγές από τις υπερπόντιες χώρες και εδάφη μειγμάτων ζάχαρης και κακάο με σφραγίσουσας καταγωγών ΑΚΕ/ΥΧΕ για την περίοδο από την 1η Ιουλίου 2001 έως την 1η Δεκεμβρίου 2001 (ΕΕ L 195 της 19.7.2001, σ. 29).

(2) Κανονισμός (ΕΚ) 1325/2001 της Επιτροπής, της 29ης Ιουνίου 2001, για τη συνέχιση της εφαρμογής των μέτρων διασφάλισης όσον αφορά τις εισαγωγές, από τις υπερπόντιες χώρες και εδάφη, προϊόντων του τομέα της ζάχαρης με σφραγίσουσας καταγωγών ΕΚ/ΥΧΕ για την περίοδο από την 1η Ιουλίου έως την 1η Δεκεμβρίου 2001 (ΕΕ L 177 της 30.6.2001, σ. 57).

Προσφυγή της SONY Computer Entertainment Europe Limited κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 3 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-243/01)

(2002/C 3/61)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η SONY Computer Entertainment Europe Limited, εκπροσωπούμενη από τον Philippe de Baere του δικηγορικού γραφείου Van Bael & Bellis, Βρυξέλλες (Βέλγιο), με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 3 Οκτωβρίου 2001 προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 1400/2001⁽¹⁾, καθόσον κατατάσσει την κονσόλα παιχνιδιών Playstation 2 στον κωδικό ΣΟ 9504 10 00 και το συνοδευτικό CD-ROM στον κωδικό ΣΟ 8524 39 90·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, εταιρία αγγλικού δικαίου, είναι η μοναδική εισαγωγέας των μοντέλων SCPH-30003 και SCPH-30004 της κονσόλας παιχνιδιών Playstation 2 Computer Entertainment System. Η προσφεύγουσα κατείχε επίσης τη δεσμευτική δασμολογική πληροφορία με αριθμό GB 105614503, βάσει της οποίας το εμπόρευμα είχε καταταχθεί στον κωδικό ΣΟ 8471 49 90, μέχρι που ανακλήθηκε λόγω της εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού.

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν συνιστά πράγματι κανονισμό, αλλά απόφαση που απευθύνεται σ' αυτή. Μόνον το εμπόρευμα που εισάγει η προσφεύγουσα εμπίπτει επακριβώς στην ειδική περιγραφή του προσβαλλόμενου κανονισμού.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η εν λόγω κονσόλα παιχνιδιών πρέπει να καταταχθεί στην κλάση 8471. Το εμπόρευμα πληροί τα τέσσερα κριτήρια που προβλέπει η σημείωση 5α) του κεφαλαίου 84 του Κοινού Δασμολογίου. Κατατάσσοντας το εμπόρευμα στον κωδικό ΣΟ 9504 10 00, η προσβαλλόμενη πράξη συνιστά παράβαση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87⁽²⁾ και του κειμένου των επεξηγηματικών σημειώσεων του εναρμονισμένου συστήματος (β) για την κλάση 9504. Επιπλέον, συνιστά εσφαλμένη εφαρμογή της διατάξεως του γενικού κανόνα 3β) για την ερμηνεία της συνδυασμένης ονοματολογίας, καθότι καθόρισε τον ουσιώδη χαρακτήρα του εμπορεύματος μόνο βάσει των λειτουργιών της κονσόλας παιχνιδιών και όχι βάσει των υλικών ή των συστατικών που πρέπει να καθορίζουν τις λειτουργίες αυτές. Τέλος, η προσβαλλόμενη απόφαση συνιστά παράβαση του άρθρου 253 της Συνθήκης ΕΚ.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 1400/2001 της Επιτροπής, της 10ης Ιουλίου 2001, για την κατάταξη εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία (ΕΕ L 189, σ. 5).

(2) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου της 23ης Ιουλίου 1987 για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1).

Προσφυγή του Marc Boixader Rivas κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 9 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-249/01)

(2002/C 3/62)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Ο Marc Boixader Rivas, κάτοικος Fuenlabrada (Μαδρίτη, Ισπανία), εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Diego López Garrido, άσκησε στις 9 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού PE/90/A με την οποία δεν έγινε δεκτή η συμμετοχή του στον εν λόγω διαγωνισμό.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, ο οποίος είναι κάτοχος του ισπανικού τίτλου τεχνικού-μηχανικού (Ingeniero Técnico), υπέβαλε την υποψηφιότητά του στον γενικό διαγωνισμό PE/90/A για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις ισπανοφώνων βοηθών υπαλλήλων διοικήσεως βαθμού A8⁽¹⁾. Με επιστολή της 27ης Ιουνίου 2001, ο πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής τον πληροφόρησε ότι δεν είχε γίνει δεκτός να συμμετάσχει στον διαγωνισμό λόγω του ότι δεν είχε πολύ καλή γνώση δύο γλωσσών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και του ότι δεν είχε ολοκληρώσει πλήρεις πανεπιστημιακές σπουδές πιστοποιούμενες από σχετικό τίτλο. Ο προσφεύγων βάλλει κατά της αποφάσεως αυτής και προβάλλει έλλειψη νομιμότητας τόσο της προκηρύξεως του διαγωνισμού όσο και του οδηγού για τους υποψηφίους στους διοργανικούς διαγωνισμούς⁽²⁾, καθόσον προβλέπουν ως προϋπόθεση συμμετοχής στον διαγωνισμό την κατοχή ισπανικού πτυχίου και δεν δέχονται τον τίτλο που απονέμεται μετά τη συμπλήρωση τριετών πανεπιστημιακών σπουδών, όπως αυτές του τεχνικού-μηχανικού.

Οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα συμπίπτουν με τους ισχυρισμούς και τα επιχειρήματα στην υπόθεση T-208/00⁽³⁾.

(1) ΕΕ C 162 Α της 10.6.00, σ. 10.

(2) ΕΕ C 162 Α της 10.6.00, σ. 1.

(3) ΕΕ C 316 της 4.11.00, σ. 26.

Προσφυγής της Dresdner Bank AG κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 10 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-250/01)

(2002/C 3/63)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Dresdner Bank AG, με έδρα τη Φρανκφούρτη επί του Μάιν, εκπροσωπούμενη από τους Rechtsanwälte M. Hirsch και W. Bosch, άσκησε στις 10 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του συμβούλου ακροάσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 16ης Αυγούστου 2001, στην υπόθεση COMP/37.919 — Τραπεζικό τέλος για τη μετατροπή συναλλάγματος στη ζώνη ευρώ: Γερμανία (Dresdner Bank AG) — σχετικά με το περαιτέρω αίτημα για πρόσβαση στους φακέλους σύμφωνα με το άρθρο 8 της αποφάσεως 2001/462 ΕΚ, ΕΚΑΧ της Επιτροπής περί των καθηκόντων του συμβούλου ακροάσεων,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα αντιστοιχούν με εκείνα που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-216/01 (Reisebank AG κατά Επιτροπής, που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί).

Προσφυγή του Giuseppe Di Pietro κατά του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 9 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-254/01)

(2002/C 3/64)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Ο Giuseppe Di Pietro, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Giovanni Monforte, άσκησε στις 9 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση με την οποία το Ελεγκτικό Συνέδριο, κατά τη συνεδρίαση της 22ας Φεβρουαρίου 2001, «εξέλεξε» τον Michel Hervé στη θέση του Γενικού Γραμματέα του Ελεγκτικού Συνεδρίου·
- να αποφανθεί κατά νόμον ως προς την απόδοση των δικαστικών εξόδων του προσφεύγοντος και την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη λόγω της μη επιλογής του.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων βάλλει κατά της αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου περί διορισμού του Γενικού Γραμματέα του.

Προς στήριξη των αιτημάτων του, ο προσφεύγων προβάλλει τα εξής:

- Ασάφεια της προκηρύξεως του διαγωνισμού, καθόσον δεν επιτρέπει τον ακριβή προσδιορισμό των προϋποθέσεων συμμετοχής στη διαδικασία διορισμού.
- Ο τελικώς διορισθείς υποψήφιος δεν πληρούσε, σύμφωνα με το βιογραφικό του σημείωμα που δημοσιεύθηκε μέσω του Internet, τις ελάχιστες προϋποθέσεις ώστε να γίνει δεκτός να συμμετάσχει στη διαδικασία επιλογής και να κριθεί ως ο πλέον κατάλληλος.
- Το καθού, βάσει ερμηνείας του Κανονισμού του Ελεγκτικού Συνεδρίου που θεσπίστηκε με την απόφαση 18/97, δεν του επέτρεψε την πρόσβαση σε ορισμένα έγγραφα σχετικά με τη διεξαγωγή της διαδικασίας διορισμού.

Προσφυγή των Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures Co., Ltd. και Zhejiang Yankon Group Co., Ltd. κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως που ασκήθηκε στις 11 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-255/01)

(2002/C 3/65)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures Co., Ltd. και Zhejiang Yankon Group Co., Ltd., εκπροσωπούμενες από τους Philip Bentley QC και Filip Ragolle του δικηγορικού γραφείου Stanbrook Hooper, Βρυξέλλες, άσκησαν στις 11 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΚ) 1470/2001 του Συμβουλίου, της 16ης Ιουλίου 2001, για την επιβολή οριστικού δασμού αντανάμπινγκ και την οριστική εισπραξή του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους με ηλεκτρονικό κύκλωμα (CFL-i) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, καθόσον ο κανονισμός αυτός αφορά τις προσφεύγουσες·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες είναι αμφοτέρως Κινέζοι παραγωγοί ηλεκτρονικών λαμπτήρων φθορισμού μικρού μεγέθους (CFL-i) και εξάγουν τους λαμπτήρες αυτούς στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα.

Στις 17 Μαΐου 2000, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές λαμπτήρων CFL-i καταγωγής Κίνας, κατόπιν της υποβολής καταγγελίας εκ μέρους της European Lighting Companies Federation. Κατά την έρευνα αντιντάμπινγκ, προς καθορισμό της κανονικής αξίας των εξαγομένων από την Κίνα προϊόντων, ως ανάλογη χώρα με οικονομία αγοράς, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, ελήφθη υπόψη το Μεξικό.

Οι προσφεύγουσες συνεργάστηκαν στη διάρκεια της έρευνας και τους επιφυλάχθηκε ιδιαίτερη μεταχείριση. Έτσι, τα περιθώρια ντάμπινγκ καθορίστηκαν με βάση την κανονική αξία των τιμών εξαγωγής της Philips Mexicana, θυγατρικής μιας εκ των κυριότερων καταγγελλόντων, καθώς και την κανονική αξία των τιμών εξαγωγής των προσφευγουσών.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι το Συμβούλιο, υιοθετώντας τις διαπιστώσεις της Επιτροπής, παρέβη τον βασικό κανονισμό αντιντάμπινγκ, καθόσον η Επιτροπή έπρεπε να είχε εφαρμόσει το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', και όχι το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού. Επικουρικώς, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η κανονική αξία που υπολογίστηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', καθορίστηκε σαφώς σε μη εύλογο επίπεδο και κατά τρόπον εισάγοντα δυσμενή διάκριση.

Προσφυγή της Frosch Touristik GmbH κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 8 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-257/01)

(2002/C 3/66)

(Γλώσσα διαδικασίας: καθοριστέα σύμφωνα με το άρθρο 131, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας — Γλώσσα στην οποία συντάχθηκε η προσφυγή: η γερμανική)

Η Frosch Touristik GmbH, με έδρα το Μόναχο, εκπροσωπούμενη από τους Rechtsanwälte Hans Georg Zeiner and Brigitte Heamann-Dunn, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 8 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς. Μετέχουσα στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Air Marin Flugreisen GmbH, με έδρα τη Βόννη (Γερμανία).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να μεταβάλει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 31ης Ιουλίου 2001 επί της προσφυγής αριθ. R 789/1999-2 κρίνοντας ότι δεν υφίστανται εμπόδια για την καταχώριση του κοινοτικού σήματος AIR MARITIME (αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 81.331) σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 1, εδάφιο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα επικουρικώς,
- να ακυρώσει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 31ης Ιουλίου 2001 επί της προσφυγής R 789/1999-2 και να υποχρεώσει το Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) να συνεχίσει τη διαδικασία καταχώρισεως για το κοινοτικό σήμα AIR MARITIME (αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 81.331) χωρίς να λάβει υπόψη το γερμανικό σήμα υπ' αριθ. 1.186.278 «air marin», και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταθέτης του κοινοτικού σήματος:	Η προσφεύγουσα
Κατατεθέν κοινοτικό σήμα:	Το λεκτικό σήμα «AIR MARITIME» για προϊόντα και υπηρεσίες των κατηγοριών 16, 39 και 42 — Αίτηση καταχώρισεως 81.331
Κάτοχος του αντιταχθέντος κατά τη διαδικασία ανακοπής σήματος:	Air Marin Flugreisen GmbH
Αντιταχθέν σήμα ή δικαίωμα σε σήμα:	Το γερμανικό λεκτικό σήμα «air marin» για υπηρεσίες της κατηγορίας 39
Απόφαση του τμήματος ανακοπών:	Απόρριψη της αιτήσεως περί καταχώρισεως για τις υπηρεσίες «ταξιδιωτικό γραφείο· οργάνωση ταξιδιών· μεταφορές επιβατών» της κατηγορίας 39

Απόφαση του τμήματος
προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως υπό την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993 για το κοινοτικό σήμα⁽¹⁾

⁽¹⁾ ΕΕ L 11, σ. 1.

Προσφυγή των R.J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., R.J. Reynolds Tobacco International, Inc., R.J. Reynolds Tobacco Company και RJR Acquisition Corp. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-260/01)

(2002/C 3/67)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι R.J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., R.J. Reynolds Tobacco International, Inc., R.J. Reynolds Tobacco Company και RJR Acquisition Corp., εκπροσωπούμενες από τους Paul Lomas και Onno Brouwer του δικηγορικού γραφείου Freshfields Bruckhaus Deringer, Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο), άσκησαν στις 15 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της οποίας οι προσφεύγουσες έλαβαν γνώση στις 6 Αυγούστου 2001, να κινήσει δεύτερη διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου των Ηνωμένων Πολιτειών·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων των προσφευγουσών και των παρεμβαίνόντων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες είναι εναγόμενες σε ένδικη διαδικασία την οποία κίνησε η Ευρωπαϊκή Κοινότητα ενώπιον δικαστηρίου των Ηνωμένων Πολιτειών με αίτημα την καταβολή αποζημιώσεως λόγω μη καταβολής τελωνειακών δασμών και ΦΠΑ, καθώς και

χρηματικής ικανοποίησεως λόγω των λοιπών οικονομικών και μη οικονομικών ζημιών που προκλήθηκαν από τη μη καταβολή αυτή. Η καταβολή των εν λόγω δασμών και του ΦΠΑ υποτίθεται ότι αποφεύχθηκε με τη διενέργεια λαθρεμπορίου τσιγάρων εντός της Ευρωπαϊκής Ενώσεως. Είναι η δεύτερη φορά που η Ευρωπαϊκή Κοινότητα κινεί τέτοια ένδικη διαδικασία⁽¹⁾. Στην παρούσα διαδικασία, η Επιτροπή ενεργεί και εξ ονόματος κρατών μελών με αίτημα την είσπραξη των δασμών που υποτίθεται ότι οφείλονται στα κράτη αυτά.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή δεν έχει αρμοδιότητα να κινήσει τέτοια διαδικασία. Κατά τις προσφεύγουσες, ούτε η Συνθήκη ΕΚ ούτε κάποια άλλη πράξη απονέμουν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή αρμοδιότητα να ενεργεί ως νομικό πρόσωπο, ιδίως εκτός του χώρου δικαιοδοσίας των κρατών μελών, με στόχο την αυτοτελή προστασία των οικονομικών της συμφερόντων με τον τρόπο αυτόν εκτός της Κοινότητας ή την καταπολέμηση της απάτης. Εξάλλου, η ασκηθείσα αγωγή δεν αποτελεί αγωγή ασκηθείσα από κοινού από την Επιτροπή και από τα κράτη μέλη, καθόσον στη διαδικασία δεν εμπλέκονται όλα τα κράτη μέλη.

Η εν λόγω διαδικασία συνιστά επίσης, κατά τις προσφεύγουσες, απόπειρα αναζήτησεως των καθ' υπόθεσηη μη καταβληθέντων δασμών. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν έχει αρμοδιότητα εισπράξεως δασμών. Η αρμοδιότητα αυτή ανήκει αποκλειστικά στα κράτη μέλη, την οποία κάθε ένα από τα κράτη μέλη ασκεί εντός της επικράτειάς του. Συνεπώς, κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή όφειλε να κινήσει διαδικασίες κατά των κρατών μελών λόγω μη προσήκουσας εφαρμογής των κοινοτικών κανόνων περί τελωνειακών δασμών και περί ΦΠΑ.

Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν επίσης ότι η Κοινότητα δεν έχει αρμοδιότητα να ενεργήσει εξ ονόματος των κρατών μελών στην εν λόγω ένδικη διαδικασία.

Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή δεν ακολούθησε επίσης την προσήκουσα διαδικασία για τη λήψη της αποφάσεως περί ασκήσεως της εν λόγω αγωγής. Η Επιτροπή έπρεπε να ακολουθήσει τη διαδικασία που προβλέπουν τα άρθρα 280, παράγραφος 4, και 251 της Συνθήκης ΕΚ για τη λήψη μέτρων καταστολής της απάτης. Περαιτέρω, η Επιτροπή προσέβαλε το δικαίωμα ακροάσεως των προσφευγουσών και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, προσέβαλε τα δικαιώματα άμυνας, παραβίασε την αρχή της δίκαιης δίκης, την αρχή της αναλογικότητας και την αρχή της χρηστής διοικήσεως. Τέλος, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή κατάχρηση εξουσίας.

⁽¹⁾ Η απόφαση περί κινήσεως της πρώτης διαδικασίας προσβλήθηκε από τις προσφεύγουσες στο πλαίσιο της υποθέσεως T-379/00 (ΕΕ C 79 της 10.3.2001, σ. 24).

Προσφυγή του Jürgen Sachau κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 19 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-262/01)

(2002/C 3/68)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Ο Jürgen Sachau, κάτοικος Kassel (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τη δικηγόρο Dörte Fouquet, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 19 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αναγνωρίσει την ακυρότητα της από 19 Δεκεμβρίου 2000 αποφάσεως που η καθής απηύθυνε στον προσφεύγοντα·
- να αναγνωρίσει ότι η καθής πρέπει να αποδώσει στον προσφεύγοντα όλα τα έξοδα και τις δαπάνες στις οποίες υποβλήθηκε για τον λόγο ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την απόφαση μόλις στις 19 Δεκεμβρίου 2000, υπερέβη προδήλως την προβλεπόμενη προθεσμία, που έληγε στις 30 Νοεμβρίου 2000, εντός της οποίας όφειλε να απαντήσει στην αίτηση για τη συνέχιση της απασχολήσεώς του.
- να αναγνωρίσει ότι ο προσφεύγων πρέπει να τοποθετηθεί πάραυτα και με αναδρομική ισχύ, με σύμβαση αορίστου χρόνου, στη θέση COM/R/5698/00-A8/A5 ST ή σε παρόμοια θέση ανάλογη των επαγγελματικών προσόντων του·
- να αναγνωρίσει ότι η καθής πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων του προσφεύγοντος.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων υπέβαλε αίτηση για την πλήρωση της θέσεως COM/R/5698/00-A8/A5 ST στο Κοινό Κέντρο Ερευνών Ispra. Κατά τον χρόνο της υποβολής της αιτήσεως, ο προσφεύγων κατείχε τη θέση αυτή με σύμβαση ορισμένου χρόνου. Η σύμβαση του προσφεύγοντος έληξε στις 30 Σεπτεμβρίου και επειδή από πληροφορίες εκ των έσω του δημιουργήθηκε η πεποίθηση ότι θα ήταν δυνατόν να συνεχίσει να εργάζεται στην ίδια θέση, αποφάσισε να παραμείνει στην Ispra, προκειμένου να βρίσκεται στη διάθεση της Επιτροπής μόλις τον καλέσει. Ο προσφεύγων πληροφορήθηκε για πρώτη φορά ότι η Επιτροπή απέρριψε την αίτησή του με την από 19 Δεκεμβρίου 2000 απόφαση.

Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η απόφαση ενέχει τυπικές και ουσιαστικές πλημμέλειες, μεταξύ άλλων διότι η Επιτροπή υπερέβη την προβλεπόμενη προθεσμία εντός της οποίας όφειλε να απαντήσει στην αίτηση και διότι η απόφαση δεν είναι αιτιολογημένη. Εξάλλου, η απόφαση αντίκειται στις αρχές της χρηστής διοικήσεως, στην αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, στην ορθή χρήση της διακριτικής ευχέρειας και στο καθήκον αρωγής που βαρύνει τους δημόσιους φορείς όταν ενεργούν ως εργοδότες.

Προσφυγή του Πέτρου Μαυρομιχάλη κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 17 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-263/01)

(2002/C 3/69)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική)

Ο Πέτρος Μαυρομιχάλης, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Νικόλαο Κορογιαννάκη, με τόπο επιδόσεων στις Βρυξέλλες, άσκησε στις 17 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κάνει δεκτή την προσφυγή ως νόμω και ουσία βάσιμη
- να ακυρώσει τις αποφάσεις:
 - σιωπηρή απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του προσφεύγοντος να επανεξεταστεί η τοποθέτησή του στον βαθμό A5 αντί του βαθμού A4 με βάση το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ·
 - επικουρικά, τη σιωπηρή απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του προσφεύγοντος να τοποθετηθεί στο κλιμάκιο 2 με πρόσθετη αρχαιότητα 5,5 μηνών αντί του κλιμακίου 1 με βάση το άρθρο 32 του ΚΥΚ αναδρομικά από την ημερομηνία διορισμού του·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα ανεξάρτητα από την έκβαση της δίκης.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ΑΔΑ εφάρμοσε το άρθρο 46 του ΚΥΚ και δεν αξιολόγησε την επαγγελματική εμπειρία του προσφεύγοντος προκειμένου να διαπιστώσει κατά πόσον θα ήταν δυνατό να εφαρμοστεί το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ΚΥΚ προκειμένου να διοριστεί στον βαθμό Α4 αντί του βαθμού Α5.

Η ΑΔΑ θα έπρεπε να υπολογίσει με βάση τη διάταξη του άρθρου 32, παράγραφος 2, την επιπλέον επαγγελματική εμπειρία του και να τον κατατάξει στο κλιμάκιο 2 καθώς και να του παράσχει επιπλέον αρχαιότητα 5,5 μηνών στο κλιμάκιο 2.

Έλλειψη αιτιολογίας.

Προσφυγή της Confederación Empresarial Vasca κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-265/01)

(2002/C 3/70)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Confederación Empresarial Vasca, με έδρα το Μπιλμπάο (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Marcos Araujo Boyd, άσκησε στις 22 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 11ης Ιουλίου 2001, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζει η Ισπανία υπέρ των επιχειρήσεων της Alava υπό μορφή πιστώσεως φόρου για το 45 % του ποσού των επενδύσεων·
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 3 και 4 της αποφάσεως της καθής της 11ης Ιουλίου 2001, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζει η Ισπανία υπέρ των επιχειρήσεων της Alava υπό μορφή πιστώσεως φόρου για το 45 % του ποσού των επενδύσεων, καθόσον είναι απαράδεκτη η επιβολή της υποχρέωσης αναζήτησεως των μη εισπραχθέντων από τις περιφερειακές φορολογικές αρχές της Alava ποσών κατ' εφαρμογήν της αμφισβητούμενης φορολογικής ρυθμίσεως.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως C(2001)1759 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 2001, καθόσον με την απόφαση αυτή θεωρούνται ως κρατικές ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά οι μειώσεις του φόρου επί των εταιριών που απορρέουν από τα άρθρα 52 έως 56 του Ley Foral 24/1996 της 30ής Δεκεμβρίου (Boletín Oficial de Navarra αριθ. 159 της 31.12.96), τα οποία προβλέπουν μείωση κατά 50 % του εν λόγω φόρου για τις επιχειρήσεις που αρχίζουν τη δραστηριότητά τους εντός της Αυτόνομης Περιφέρειας της Ναβάρας μετά την έναρξη της ισχύος του νόμου, εφόσον επενδύουν άνω των 100 εκατομμυρίων πεσsetών (601 012 ευρώ) και δημιουργούν περισσότερες από δέκα θέσεις εργασίας.

Οι λόγοι ακυρώσεως που επικαλείται η προσφεύγουσα προς στήριξη της προσφυγής της είναι παρόμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στην υπόθεση T-225/01.

Προσφυγή της Confederación Empresarial Vasca κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-266/01)

(2002/C 3/71)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Confederación Empresarial Vasca, με έδρα το Μπιλμπάο (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Marcos Araujo Boyd, άσκησε στις 22 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 11ης Ιουλίου 2001, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζει η Ισπανία υπέρ των επιχειρήσεων της Vizcaya υπό μορφή πιστώσεως φόρου για το 45 % του ποσού των επενδύσεων·
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 3 και 4 της αποφάσεως της καθής της 11ης Ιουλίου 2001, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζει η Ισπανία υπέρ των επιχειρήσεων της Vizcaya υπό μορφή πιστώσεως φόρου για το 45 % του ποσού των επενδύσεων, καθόσον είναι απαράδεκτη η επιβολή της υποχρέωσης αναζήτησεως των μη εισπραχθέντων από τις περιφερειακές φορολογικές αρχές της Vizcaya ποσών κατ' εφαρμογήν της αμφισβητούμενης φορολογικής ρυθμίσεως.
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως C(2001) 1765 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 2001, καθόσον με την απόφαση αυτή θεωρούνται ως κρατικές ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά οι μειώσεις φόρου που απορρέουν από την τέταρτη προσθήκη της Norma Foral 7/1966 της 26ης Δεκεμβρίου 1996 και από την δέκατη προσθήκη της Norma Foral 4/1998 της 2ας Δεκεμβρίου 1998, που προβλέπουν πίστωση φόρου για το 45 % του ποσού των επενδύσεων σε υποδομές που υπερβαίνουν τα 2,5 δισεκατομμύρια πεσsetών (15 025 303 ευρώ) και πραγματοποιούνται από επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στο Territorio Histórico de Vizcaya.

Οι λόγοι ακυρώσεως που επικαλείται η προσφεύγουσα προς στήριξη της προσφυγής της είναι παρόμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στην υπόθεση T-225/01.

Προσφυγή της Confederación Empresarial Vasca κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-267/01)

(2002/C 3/72)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Confederación Empresarial Vasca, με έδρα το Μπιλμπάο (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Marcos Araujo Boyd, άσκησε στις 22 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 11ης Ιουλίου 2001, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζει η Ισπανία υπέρ ορισμένων νεοδημιουργουμένων επιχειρήσεων στην Alava (Ισπανία)·
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 3 και 4 της αποφάσεως της καθής της 11ης Ιουλίου 2001, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζει η Ισπανία υπέρ ορισμένων νεοδημιουργουμένων επιχειρήσεων στην Alava, καθόσον είναι απαράδεκτη η επιβολή της υποχρεώσεως αναζητήσεως των μη εισπραχθέντων από τις περιφερειακές φορολογικές αρχές της Alava ποσών κατ' εφαρμογήν της αμφισβητούμενης φορολογικής ρυθμίσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως C(2001) 1760 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 2001, καθόσον με την απόφαση αυτή θεωρούνται ως κρατικές ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά οι μειώσεις του φόρου επί των εταιριών που απορρέουν από το άρθρο 26 της Norma Foral 24/1996 της 5ης Ιουλίου 1996 (Boletín Oficial del Territorio Histórico de Alava της 9.8.96), το οποίο προβλέπει μείωση κατά 99 %, 75 %, 50 % και 25 % της βάσεως επιβολής του εν λόγω φόρου που οφείλεται για τα τέσσερα πρώτα φορολογικά έτη από τις επιχειρήσεις που αρχίζουν την επιχειρησιακή τους δραστηριότητα εντός του Territorio Histórico de Alava μετά την έναρξη της ισχύος του νόμου, εφόσον έχουν δαπανήσει κεφάλαιο υπερβαίνον τα 20 εκατομμύρια πεσsetών (120 202 ευρώ), επενδύουν άνω των 80 εκατομμυρίων πεσsetών (430 810 ευρώ) και δημιουργούν περισσότερες από δέκα θέσεις εργασίας.

Οι λόγοι ακυρώσεως που επικαλείται η προσφεύγουσα προς στήριξη της προσφυγής της είναι παρόμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στην υπόθεση T-225/01.

Προσφυγή της Confederación Empresarial Vasca κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2001

(υπόθεση T-268/01)

(2002/C 3/73)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Confederación Empresarial Vasca, με έδρα το Μπιλμπάο (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Marcos Araujo Boyd, άσκησε στις 22 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 11ης Ιουλίου 2001, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζει η Ισπανία υπέρ ορισμένων νεοδημιουργουμένων επιχειρήσεων στη Vizcaya (Ισπανία)·
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 3 και 4 της αποφάσεως της καθής της 11ης Ιουλίου 2001, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζει η Ισπανία υπέρ ορισμένων νεοδημιουργουμένων επιχειρήσεων στη Vizcaya, καθόσον είναι απαράδεκτη η επιβολή της υποχρεώσεως αναζητήσεως των μη εισπραχθέντων από τις περιφερειακές φορολογικές αρχές της Vizcaya ποσών κατ' εφαρμογήν της αμφισβητούμενης φορολογικής ρυθμίσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως C(2001) 1763 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 2001, καθόσον με την απόφαση αυτή θεωρούνται ως κρατικές ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά οι μειώσεις του φόρου επί των εταιριών που απορρέουν από το άρθρο 26 της Norma Foral 3/1996 της 26ης Ιουνίου 1996, το οποίο προβλέπει μείωση κατά 99 %, 75 %, 50 % και 25 % της βάσεως επιβολής του εν λόγω φόρου που οφείλεται για τα τέσσερα πρώτα φορολογικά έτη από τις επιχειρήσεις που αρχίζουν την επιχειρησιακή τους δραστηριότητα εντός του Territorio Histórico de Vizcaya μετά την έναρξη της ισχύος του νόμου, εφόσον έχουν δαπανήσει κεφάλαιο υπερβαίνον τα 20 εκατομμύρια πεσsetών (120 202 ευρώ), επενδύουν άνω των 80 εκατομμυρίων πεσsetών (430 810 ευρώ) και δημιουργούν περισσότερες από δέκα θέσεις εργασίας.

Οι λόγοι ακυρώσεως που επικαλείται η προσφεύγουσα προς στήριξη της προσφυγής της είναι παρόμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στην υπόθεση T-225/01.

Προσφυγή της Confederación Empresarial Vasca κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-269/01)

(2002/C 3/74)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Confederación Empresarial Vasca, με έδρα το Μπιλμπάο (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Marcos Araujo Boyd, άσκησε στις 22 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 11ης Ιουλίου 2001, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζει η Ισπανία υπέρ ορισμένων νεοδημιουργουμένων επιχειρήσεων στη Guiúzcoa (Ισπανία)·
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 3 και 4 της αποφάσεως της καθής της 11ης Ιουλίου 2001, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζει η Ισπανία υπέρ ορισμένων νεοδημιουργουμένων επιχειρήσεων στη Guiúzcoa, καθόσον είναι απαράδεκτη η επιβολή της υποχρέωσης αναζητήσεως των μη εισπραχθέντων από τις περιφερειακές φορολογικές αρχές της Guiúzcoa ποσών κατ' εφαρμογήν της αμφισβητούμενης φορολογικής ρυθμίσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως C(2001) 1761 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 2001, καθόσον με την απόφαση αυτή θεωρούνται ως κρατικές ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά οι μειώσεις του φόρου επί των εταιριών που απορρέουν από το άρθρο 26 της Norma Foral 7/1996 της 4ης Ιουλίου 1996 (Boletín Oficial del Territorio Histórico de Guiúzcoa της 10.7.96), το οποίο προβλέπει μείωση κατά 99 %, 75 %, 50 % και 25 % της βάσεως επιβολής του εν λόγω φόρου που οφείλεται για τα τέσσερα πρώτα φορολογικά έτη από τις επιχειρήσεις που αρχίζουν την επιχειρησιακή τους δραστηριότητα εντός του Territorio Histórico de Guiúzcoa μετά την έναρξη της ισχύος του νόμου, εφόσον έχουν δαπανήσει κεφάλαιο υπερβαίνον τα 20 εκατομμύρια πεσsetών (120 202 ευρώ), επενδύουν άνω των 80 εκατομμυρίων πεσsetών (430 810 ευρώ) και δημιουργούν περισσότερες από δέκα θέσεις εργασίας.

Οι λόγοι ακυρώσεως που επικαλείται η προσφεύγουσα προς στήριξη της προσφυγής της είναι παρόμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στην υπόθεση T-225/01.

Προσφυγή της Confederación Empresarial Vasca κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-270/01)

(2002/C 3/75)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Η Confederación Empresarial Vasca, με έδρα το Μπιλμπάο (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Marcos Araujo Boyd, άσκησε στις 22 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής της 11ης Ιουλίου 2001, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζει η Ισπανία υπέρ των επιχειρήσεων της Guiúzcoa υπό μορφή πιστώσεως φόρου για το 45 % του ποσού των επενδύσεων·
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 3 και 4 της αποφάσεως της καθής της 11ης Ιουλίου 2001, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων που εφαρμόζει η Ισπανία υπέρ των επιχειρήσεων της Guiúzcoa υπό μορφή πιστώσεως φόρου για το 45 % του ποσού των επενδύσεων, καθόσον είναι απαράδεκτη η επιβολή της υποχρέωσης αναζητήσεως των μη εισπραχθέντων από τις περιφερειακές φορολογικές αρχές της Guiúzcoa ποσών κατ' εφαρμογήν της αμφισβητούμενης φορολογικής ρυθμίσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως C(2001) 1764 τελικό της Επιτροπής, της 11ης Ιουλίου 2001, καθόσον με την απόφαση αυτή θεωρούνται ως κρατικές ενισχύσεις ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά οι μειώσεις φόρου που απορρέουν από τη δέκατη προσθήκη της Norma Foral 7/1997 της 22ας Δεκεμβρίου 1997, που προβλέπει πίστωση φόρου για το 45 % του ποσού των επενδύσεων σε υποδομές που υπερβαίνουν τα 2,5 δισεκατομμύρια πεσsetών (15 025 303 ευρώ) και πραγματοποιούνται από επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στο Territorio Histórico de Guirúzcoa.

Οι λόγοι ακυρώσεως που επικαλείται η προσφεύγουσα προς στήριξη της προσφυγής της είναι παρόμοιοι με εκείνους που προβάλλονται στην υπόθεση T-225/01.

Προσφυγή-αγωγή του José Manuel López Cejudo κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 23 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-271/01)

(2002/C 3/76)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο José Manuel López Cejudo, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενος από τον Georges Vandersanden και την Laure Levi, avocats, άσκησε στις 23 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιέχει το εκκαθαριστικό σημείωμα αποδοχών του Οκτωβρίου 2000 του προσφεύγοντος και η οποία δεν του αναγνωρίζει το δικαίωμα λήψεως επιδόματος συντηρούμενων τέκνων και σχολικού επιδόματος για τα τέσσερα τέκνα του και, ως εκ τούτου, δεν λαμβάνει υπόψη τα επιδόματα αυτά για τη μείωση του φόρου και την αποζημίωση αποδημίας, και τούτο από τον Ιούλιο του 1999, συμπεριλαμβανομένης της περιόδου από τον Οκτώβριο του 2000 ως τον Σεπτέμβριο του 2001, και, εφόσον απαιτείται, να ακυρώσει την απόφαση της 16ης Ιουλίου 2001, που ελήφθη μετά την υποβολή της ενστάσεως·
- να επιδικάσει υπέρ του προσφεύγοντος τόκους υπερημερίας επί των ποσών που παρανόμως παρακράτησε η καθής, σε εκτέλεση του εκκαθαριστικού σημειώματος αποδοχών του Οκτωβρίου 2000, με επιτόκιο 6,75 % από τον Νοέμβριο του 2000 μέχρις εξοφλήσεως·

- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει αποζημίωση, υπό τη μορφή τόκων υπερημερίας επί του ποσού της μείωσης του φόρου και του ποσού της αποζημίωσης αποδημίας, από τον Οκτώβριο 2000 ως τον Σεπτέμβριο 2001, με επιτόκιο 6,75 % από τον Οκτώβριο του 2000 μέχρις εξοφλήσεως·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων ελάμβανε, μέχρι την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, επίδομα συντηρούμενων τέκνων και σχολικό επίδομα για τα τέσσερα τέκνα του. Τα επιδόματα καταβάλλονταν, επ' ονόματί του και για λογαριασμό του, στη σύζυγό του, υπάλληλο του Κοινοβουλίου, με την οποία εκκρεμεί δίκη διαζυγίου. Η επιμέλεια των τέκνων έχει ανατεθεί στη σύζυγό του, η οποία λαμβάνει διατροφή από τον προσφεύγοντα.

Τον Οκτώβριο του 2000 ο προσφεύγων πληροφορήθηκε από το εκκαθαριστικό σημείωμα αποδοχών του ότι η Επιτροπή δεν του αναγνώριζε το δικαίωμα λήψεως επιδόματος συντηρούμενων τέκνων και σχολικού επιδόματος για τα τέσσερα τέκνα του και, ως εκ τούτου, δεν λαμβάνονταν υπόψη τα επιδόματα αυτά για την μείωση του φόρου και την αποζημίωση αποδημίας, και τούτο από τον Ιούλιο του 1999.

Κατόπιν υποβολής ενστάσεως εκ μέρους του προσφεύγοντος κατά της αποφάσεως αυτής τον Ιούλιο του 2000, η Επιτροπή αναγνώρισε ότι ο προσφεύγων συμμετέχει στην πραγματική συντήρηση των τέκνων και αποφάσισε, συνεπώς, να του αναγνωρίσει, από τον Αύγουστο του 2001, το ευεργέτημα του επιδόματος συντηρούμενων τέκνων και του σχολικού επιδόματος, το οποίο, όσον αφορά την μείωση του φόρου και την αποζημίωση αποδημίας, πρέπει να μοιραστεί με τη σύζυγό του, με βάση κλίμακα κατανομής που θα καθορίσει η καθής με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Συνεπώς, για την περίοδο από τον Οκτώβριο 2000 ως τον Ιούλιο 2001, δεν αναγνωρίστηκε το δικαίωμα του προσφεύγοντος να λαμβάνει τα εν λόγω επιδόματα.

Ο προσφεύγων φρονεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση:

- παραβιάζει την αρχή της νομιμότητας, καθόσον η Επιτροπή αναγνώρισε το βάσιμο των επιχειρημάτων του προσφεύγοντος όσον αφορά το εκκαθαριστικό σημείωμα αποδοχών του Οκτωβρίου 2000, αλλά έλαβε απόφαση μόνον για το μέλλον·
- παραβιάζει την αρχή της αιτιολογήσεως, καθόσον η Επιτροπή δεν εξήγηε τους λόγους για τους οποίους περιόρισε τις επιπτώσεις της θετικής της αποφάσεως·

- παραβιάζει τα άρθρα 2, 3, και 4 του Παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, το πόρισμα 178/97 του σώματος των προϊσταμένων διοικήσεως της 3ης Δεκεμβρίου 1987, καθώς και το άρθρο 3, παράγραφος 3 και 4, του Κανονισμού αριθ. 260/68 του Συμβουλίου, της 29ης Φεβρουαρίου 1968, περί καθορισμού των όρων και της διαδικασίας επιβολής του φόρου του θεσπισθέντος υπέρ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως ερμηνεύθηκαν από τη νομολογία, καθόσον ο προσφεύγων συντηρεί πραγματικά τα τέκνα του και δικαιούται να λαμβάνονται υπόψη, για τον υπολογισμό του φόρου και της αποζημιώσεως αποδημίας, τα επιδόματα που καταβάλλονται στη σύζυγό του επ' ονόματι και για λογαριασμό των δύο γονέων.

Προσφυγή της Philip Morris International Inc. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 2001

(υπόθεση T-272/01)

(2002/C 3/77)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Η Philip Morris International Inc., εκπροσωπούμενη από τους Jacques Derenne και Eric Morgan de Rivery, του δικηγορικού γραφείου Liederkerke Σιμέον Wessing Houthoff, Βρυξέλλες (Βέλγιο), άσκησε στις 15 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την αμφισβητούμενη πράξη που οδήγησε στην άσκηση αγωγής, στις 6 Αυγούστου 2001, ενώπιον του New York District Court, όπως ανακοινώθηκε δημοσίως με την ανακοίνωση Τύπου IP/01/1193 της 6ης Αυγούστου 2001·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προσφεύγουσα στην παρούσα διαδικασία είναι η ίδια επιχείρηση η οποία προσέφυγε και στο πλαίσιο της υποθέσεως T-377/00⁽¹⁾. Τα πραγματικά περιστατικά, οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοια με εκείνα της εν λόγω υποθέσεως.

⁽¹⁾ Philip Morris International κατά Επιτροπής (EE C 79 της 10.3.2001, σ. 23).

Αγωγή της Innova Privat-Akademie GmbH κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-273/01)

(2002/C 3/78)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Innova Privat-Akademie GmbH, με έδρα το Βερολίνο, εκπροσωπούμενη από τους Rechtsanwalt Thomas Kreutzfeld, άσκησε στις 22 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να υποχρεώσει την εναγομένη να της καταβάλει στην 104 790,00 ευρώ συν τόκους 5 % επί της βάσεως υπολογισμού σύμφωνα με την παράγραφο 1, του Diskontsatz-Überleitungs-Gesetzes (νόμου περί μεταβολής του προεξοφλητικού τόκου) της 9.6.1998 της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας από της ημερομηνίας άσκησης της αγωγής·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα ζήτησε μέσω μιας γερμανικής Τράπεζας επιδόματα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τη χρηματοδότηση ενός σχεδίου στο πλαίσιο του προγράμματος επιδοτήσεως της ΕΟΚ ECIP. Αντικείμενο του σχεδίου της προσφεύγουσας ήταν μια μελέτη του εφικτού της ιδρύσεως κοινής επιχειρήσεως στον τομέα της επαγγελματικής εκπαίδευσης στην Ινδία.

Τον Μάρτιο του 1999, η Τράπεζα γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα ότι η αίτησή της είχε γίνει δεκτή καθώς και η επιπλέον επιδότηση ύψους 115 328,00 ευρώ. Η Τράπεζα έλαβε αυτές τις πληροφορίες τηλεφωνικώς και ανεπισημώς από την Επιτροπή. Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα δεν έλαβε περαιτέρω πληροφορίες από την Επιτροπή.

Το σχέδιο ECIP σταμάτησε το 2000 λόγω των παρατυπιών εντός της Επιτροπής που κατέστησαν γνωστές το 1999. Η προσφεύγουσα δεν έλαβε, παρά την αναφερθείσα έγκριση, κανενός είδους πληρωμές βάσει του σχεδίου ECIP.

Η ενάγουσα, η οποία συνήψε σύμβαση με μια εταιρία συμβούλων επιχειρήσεων όσον αφορά τη μελέτη του εφικτού πιστεύοντας ότι θα λάβει επιχορήγηση το σχέδιο, ζητεί αποζημίωση για τη ζημία που ισχυρίζεται ότι υπέστη και προβάλλει ότι η παράλειψη πληρωμής των επιδομάτων είναι παράνομη και προκάλεσε τη ζημία της ενάγουσας.

Προσφυγή της Valmont Nederland B.V. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-274/01)

(2002/C 3/79)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η εταιρία Valmont Nederland B.V., με έδρα το Maarheeze (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο André Van Landuyt, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 22 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να ακυρώσει την απόφαση C(2001) 2231 της Επιτροπής, της 18ης Ιουλίου 2001·
- 2) να καταδικάσει, βάσει του άρθρου 87 του Κανονισμού Διαδικασίας, την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κατά την προσβαλλόμενη απόφαση της Επιτροπής, η προσφεύγουσα έλαβε κρατική ενίσχυση υπό μορφή μειωμένου τιμήματος για την αγορά του οικοπέδου της σημερινής έδρας της στις Κάτω Χώρες και υπό μορφή επιχορηγήσεως για τη διαρρύθμιση εκεί ενός χώρου σταθμεύσεως αυτοκινήτων. Η Επιτροπή ζητεί να επιστραφεί η ενίσχυση που ελήφθη.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι με την απόφασή της η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η προσφεύγουσα έλαβε κρατική ενίσχυση κατά την αγορά του οικοπέδου. Η αγοραπωλησία αυτή έγινε υπό τους όρους που ισχύουν στην αγορά. Περαιτέρω, η φερόμενη αυτή ενίσχυση δεν είχε καμία συνέπεια για τον ανταγωνισμό εντός της κοινής αγοράς ή για το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.

Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι παραβιάστηκε ουσιαστικός τύπος και ειδικότερα προσβλήθηκαν τα δικαιώματά της άμυνας. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή επικαλείται μια εισφορά επί της αξίας του οικοπέδου, η οποία εισφορά είχε γίνει προηγουμένως χωρίς τη συμμετοχή της προσφεύγουσας. Επίσης, κατά την προσφεύγουσα, μετά την κίνηση της διαδικασίας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ δεν ελήφθησαν υπόψη οι παρατηρήσεις της.

Τέλος, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, λαμβανομένων υπόψη της εκτιμήσεως, από την Επιτροπή, της αξίας του οικοπέδου κατά τον χρόνο της αγοράς, της κρίσεως της Επιτροπής ότι πρόκειται για κρατική ενίσχυση ενώ, κατά την προσφεύγουσα, ο χώρος σταθμεύσεως αυτοκινήτων είναι δημοσίας χρήσεως και των ποσών που απαιτούνται ως τόκοι της φερόμενης ενισχύσεως, η Επιτροπή ενήργησε κατά κατάχρηση εξουσίας.

Προσφυγή-αγωγή της Mercedes Alvarez Moreno κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-275/01)

(2002/C 3/80)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Mercedes Alvarez Moreno, κάτοικος Βερολίνου, εκπροσωπούμενη από τον Georges Vandersanden, avocat, άσκησε στις 26 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, περιεχόμενη στο από 19 Ιουλίου 2001 έγγραφό της, η οποία απέρριψε την αίτηση της προσφεύγουσας και επιβεβαίωσε, επομένως, την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να μην χρησιμοποιεί πλέον ανεξάρτητους διερμηνείς (free-lance), όπως η προσφεύγουσα, που έχουν συμπληρώσει το 65^ο έτος της ηλικίας τους·
- να ακυρώσει τη διοργανική απόφαση που μνημονεύει ο Γενικός Γραμματέας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου στο από 5ης Μαρτίου 2001 έγγραφό του·
- να αναγνωρίσει, συνεπώς, το δικαίωμα της προσφεύγουσας να συνεχίσει να παρέχει τις υπηρεσίες της ως ανεξάρτητη διερμηνέας στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή σε οποιοδήποτε άλλο κοινοτικό όργανο, πέραν της ηλικίας των 65 ετών·
- να επιδικάσει στην προσφεύγουσα αποζημίωση για την υλική ζημία και χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη, η οποία εκτιμάται προσωρινώς σε 1 ευρώ·
- να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα είναι ανεξάρτητη διερμηνέας, η οποία παρείχε τακτικά τις υπηρεσίες της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο από το 1986. Παρείχε επίσης τακτικά τις υπηρεσίες της με την ίδια ιδιότητα στην Επιτροπή. Με τη συμπλήρωση του 65^ο έτους της ηλικίας της, η προσφεύγουσα ενημερώθηκε προφορικά ότι η Επιτροπή είχε εκδώσει απόφαση που προέβλεπε ότι, βάσει της πλήρους εφαρμογής του άρθρου 78 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΛΠ), οι ανεξάρτητοι διερμηνείς δεν μπορούν πλέον να προσλαμβάνονται πέραν της ηλικίας των 65 ετών. Τον Δεκέμβριο του 2000 η προσφεύγουσα πληροφορήθηκε ανεπισήμως ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποχρεώθηκε να εφαρμόσει την εν λόγω απόφαση από την 1η Απριλίου 2001.

Η προσφεύγουσα υπέβαλε, μεταξύ άλλων, διοικητική ένσταση κατά του σημειώματος που την ενημέρωνε για τη διοργανική απόφαση να μην προσλαμβάνονται πλέον ανεξάρτητοι διερμηνείς πέραν της ηλικίας των 65 ετών. Η Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου απέρριψε την ένσταση αυτή.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το άρθρο 78 του ΚΛΠ δεν μπορεί να στηρίζει κανόνα που καθορίζει το όριο ηλικίας των ανεξάρτητων διερμηνέων στα 65 έτη. Η διάταξη αυτή αποτελεί παρέκκλιση από τον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων και παραπέμπει σε μια σύμβαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρώπης και της Συνελεύσεως της Δυτικοευρωπαϊκής Ενώσεως. Το άρθρο 78 του ΚΛΠ δεν αφορά ρητώς, ούτε καν σιωπηρώς, το άρθρο 74 του ΚΛΠ, το οποίο καθορίζει τη λήξη της συμβάσεως των επικουρικών υπαλλήλων, και οι ανεξάρτητοι διερμηνείς δεν συνάπτουν σύμβαση κατά την έννοια του άρθρου 74 του ΚΛΠ.

Η προσφεύγουσα προβάλλει, εξάλλου, τις παραβιάσεις της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων, της αρχής της μη αναδρομικότητας, των κεκτημένων δικαιωμάτων, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της χρηστής διοικήσεως και της ασφάλειας δικαίου. Εκτός του ακυρωτικού της αιτήματος, ζητεί αποζημίωση για την υλική ζημία και χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη.

Προσφυγή-αγωγή της Mély Garroni κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που ασκήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-276/01)

(2002/C 3/81)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Mély Garroni, κάτοικος Ρώμης, εκπροσωπούμενη από τον Georges Vandersanden, avocat, άσκησε στις 26 Οκτωβρίου

2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την διοργανική απόφαση της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, όπως μνημονεύεται στο από 24 Ιανουαρίου 2001 έγγραφο του G. Macarigi, βάσει της οποίας το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, λόγω της εφαρμογής του τροποποιημένου άρθρου 78 του ΚΛΠ, αδυνατεί στο εξής να διατηρεί και να προσλαμβάνει ανεξάρτητους διερμηνείς (free-lance), όπως η προσφεύγουσα, πέραν της ηλικίας των 65 ετών·
- εφόσον απαιτείται, να ακυρώσει την απόφαση της Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, που περιέχεται στο από 20 Ιουλίου 2001 έγγραφο της περί απορρίψεως της ενστάσεως της προσφεύγουσας·
- να αναγνωρίσει, συνεπώς, στην προσφεύγουσα το δικαίωμα να συνεχίσει να παρέχει τις υπηρεσίες της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο — ή σε οποιοδήποτε άλλο κοινοτικό όργανο — πέραν του ορίου ηλικίας των 65 ετών·
- να επιδικάσει στην προσφεύγουσα αποζημίωση για την υλική ζημία και χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη, η οποία εκτιμάται προσωρινώς σε 1 ευρώ·
- να καταδικάσει το καθού στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρόμοια με αυτά της υποθέσεως T-275/01 (Alvarez Moreno κατά Κοινοβουλίου).

Προσφυγή του Romuald Steven κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-277/01)

(2002/C 3/82)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Romuald Steven, κάτοικος Bertem (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον Jean-Noël Louis και την Véronique Peere, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 26 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, περί επιβολής στον προσφεύγοντα της πειθαρχικής κυρώσεως, που προβλέπει το άρθρο 86, παράγραφος 2, στοιχείο στ', του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, ήτοι της οριστικής παύσεως χωρίς μείωση ή κατάργηση του δικαιώματος συντάξεως·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται την παράβαση του άρθρου 87 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως (ΚΥΚ) και του άρθρου 7 του Παρατήματος ΙΧ του ΚΥΚ. Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι δεν κατέθεσε τις παρατηρήσεις του νομίμως κατά την πειθαρχική διαδικασία που οδήγησε στην επιβολή της εν λόγω κυρώσεως. Επιπλέον, επικαλείται παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Προσφυγή-αγωγή του Eric den Hamer κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2001

(Υπόθεση T-278/01)

(2002/C 3/83)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Eric den Hamer, κάτοικος Malines (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον Nicolas Lhoest, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 26 Οκτωβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 6ης Φεβρουαρίου 2001, περί οριστικής καταρτίσεως της εκθέσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος για την περίοδο 1995-1997·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής να μην επισυνάψει στον προσωπικό φάκελο του προσφεύγοντος τις δύο εκθέσεις βαθμολογίας του για την περίοδο 1995-1997·

- να επιδικάσει εις βάρος της καθής το ποσό των 25 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται την παράβαση του άρθρου 43 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, καθώς και των γενικών εκτελεστικών διατάξεων του άρθρου αυτού. Ο προσφεύγων επικαλείται, εξάλλου, τα πολυάριθμα σφάλματα και αντιφάσεις που περιέχει η έκθεση βαθμολογίας, την έλλειψη αιτιολογίας και την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

Προσφυγή-αγωγή του Giorgio Lebedef κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 5 Νοεμβρίου 2001

(Υπόθεση T-279/01)

(2002/C 3/84)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Giorgio Lebedef, κάτοικος Senningerberg (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τον Gilles Bouneou, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 5 Νοεμβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση αριθ. 3019 της 13.11.2000 της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (στο εξής: ΑΔΑ), που έλαβε στις 17.11.2000. Πιο συγκεκριμένα, κατά το μέτρο που επιδικάζει στον προσφεύγοντα 25 000 BEF ως χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης, που απορρέει από την καθυστέρηση κατά την κατάρτιση των εκθέσεων του βαθμολογίας για τις περιόδους από 1.7.1995 έως 30.6.1997 και 1.7.1997 έως 30.6.1999·
- να επιδικάσει υπέρ του προσφεύγοντος το ποσό των 300 000 BEF ως χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη από την καθυστέρηση κατά την οριστική κατάρτιση της εκθέσεως του βαθμολογίας για την περίοδο από 1.7.1995 έως 30.6.1997·
- να επιδικάσει υπέρ του προσφεύγοντος το ποσό των 100 000 BEF ως χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη από την καθυστέρηση κατά την οριστική κατάρτιση της εκθέσεως του βαθμολογίας για την περίοδο από 1.7.1997 έως 30.6.1999·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων βάλλει κατά της καθυστέρησης της ΑΔΑ κατά την κατάρτιση της εκθέσεως του βαθμολογίας για τις περιόδους 1995-1997 και 1997-1999. Ισχυρίζεται ότι η καθυστέρηση αυτή έπαιξε καθοριστικό ρόλο στον μη διορισμό του στον βαθμό Β1.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, ο προσφεύγων προβάλλει την παράβαση του άρθρου 43, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως, των γενικών εκτελεστικών του διατάξεων, καθώς και την παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως. Ο προσφεύγων προβάλλει επίσης την παράβαση του καθήκοντος αρωγής.

Προσφυγή-αγωγή του Hubert Huygens κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 8 Νοεμβρίου 2001

(Υπόθεση T-281/01)

(2002/C 3/85)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Hubert Huygens, κάτοικος Olm (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενος από τη Sylvie Nyssens, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 8 Νοεμβρίου 2001 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή-αγωγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων-ενάγων (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να επιδικάσει εις βάρος της καθής το ποσό των 27 700 ευρώ ως αποζημίωση για την υλική ζημία, σε περίπτωση που ο προσφεύγων δεν προαχθεί στον βαθμό Β1 την περίοδο των προαγωγών 2000, λόγω ελλείψεως της εκθέσεως βαθμολογίας·
- να επιδικάσει εις βάρος της καθής το ποσό των 3 000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση της ηθικής βλάβης·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής περί μη προαγωγής του προσφεύγοντος στον βαθμό Β1 την περίοδο των προαγωγών 2000·

— να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής περί προαγωγής 54 υπαλλήλων που διέθεταν τα περισσότερα προσόντα για την προαγωγή στον βαθμό Β1 την περίοδο προαγωγών 2000 και, εν πάση περιπτώσει, να ακυρώσει την απόφαση του διευθυντή της Υπηρεσίας Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, υπό την ιδιότητά του ως ΑΔΑ, περί προαγωγής 4 υπαλλήλων της Υπηρεσίας Εκδόσεως την περίοδο των προαγωγών 2000, που δημοσιεύθηκε στις Διοικητικές Πληροφορίες της 6ης Απριλίου 2000·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων ζητεί, πρώτον, αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη λόγω της σημαντικής καθυστέρησης, καταλογιστέας στη διοίκηση, που σημειώθηκε κατά τη διαδικασία βαθμολογήσεως για την περίοδο 1997-1999. Σημειώνει συναφώς ότι η διαδικασία βαθμολογήσεως έπρεπε να αρχίσει κανονικά την 1η Απριλίου 1999 και να λήξει πριν από τις 31 Δεκεμβρίου 1999, ενώ, στην πραγματικότητα, άρχισε μόλις τον Δεκέμβριο του 1999 και ολοκληρώθηκε τον Απρίλιο του 2000. Εν τω μεταξύ, η επιτροπή προαγωγών ολοκλήρωσε τις εργασίες της, χωρίς να διαθέτει πλήρη και οριστική έκθεση βαθμολογήσεως όσον αφορά τον προσφεύγοντα και, στο τέλος της περιόδου, ο προσφεύγων δεν προήχθη στον βαθμό Β1. Ο προσφεύγων φρονεί ότι η μη έγκαιρη κατάρτιση της εκθέσεως του βαθμολογήσεως από τη διοίκηση συνιστά υπηρεσιακό πταίσμα που του προκάλεσε υλική ζημία, στον βαθμό που μπορεί να επηρεάσει την εξέλιξη της σταδιοδρομίας του, καθώς και ηθική βλάβη, όσον αφορά την κατάσταση αβεβαιότητας και ανησυχίας στην οποία βρίσκεται όσον αφορά το επαγγελματικό του μέλλον.

Δεύτερον, ο προσφεύγων βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής περί μη προαγωγής του και κατά των αποφάσεων περί προαγωγής 54 λοιπών υπαλλήλων, προβάλλοντας:

- την παράβαση των άρθρων 26, 43 και 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, την παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της χρηστής διοικήσεως·
- την εσφαλμένη εκτίμηση των προσόντων του·
- την παράβαση του οδηγού βαθμολογίας, καθότι είχε εφαρμογή το σύστημα ποσοτώσεων των βαθμολογήσεων, αντίθετα προς ό,τι προβλέπει το παράρτημα Ι του οδηγού.

Διαγραφή της υποθέσεως T-247/99⁽¹⁾

(2002/C 3/86)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Με διάταξη της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-247/99, Flavia Angeletti και André Van Meuter κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 34 της 5.2.2000.

Διαγραφή της υποθέσεως T-225/00⁽¹⁾

(2002/C 3/89)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 13ης Σεπτεμβρίου 2001, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-225/00, Andrea Gaul κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 302 της 21.10.2000.

Διαγραφή της υποθέσεως T-167/00⁽¹⁾

(2002/C 3/87)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 14ης Σεπτεμβρίου 2001, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-167/00, Jaume Costa κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 247 της 26.8.2000.

Διαγραφή της υποθέσεως T-55/01⁽¹⁾

(2002/C 3/90)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 12ης Σεπτεμβρίου 2001, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-55/01, Asahi Vet SA κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 161 της 2.6.2001.

Διαγραφή της υποθέσεως T-192/00⁽¹⁾

(2002/C 3/88)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 10ης Σεπτεμβρίου 2001, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-192/00, Sabrina Tesoka κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 273 της 23.9.2000.

Διαγραφή της υποθέσεως T-112/01⁽¹⁾

(2002/C 3/91)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 10ης Σεπτεμβρίου 2001, ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-112/01, Ursula Klug κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

⁽¹⁾ EE C 275 της 29.9.2001.